21 ΜΑΪΟΥ 2017

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ † (τοῦ Τυφλοῦ).

† Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῶν μεγάλων θεοστέπτων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων.

Ἦχος πλ. α΄. Ἑωθινὸν η΄.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ἦχος

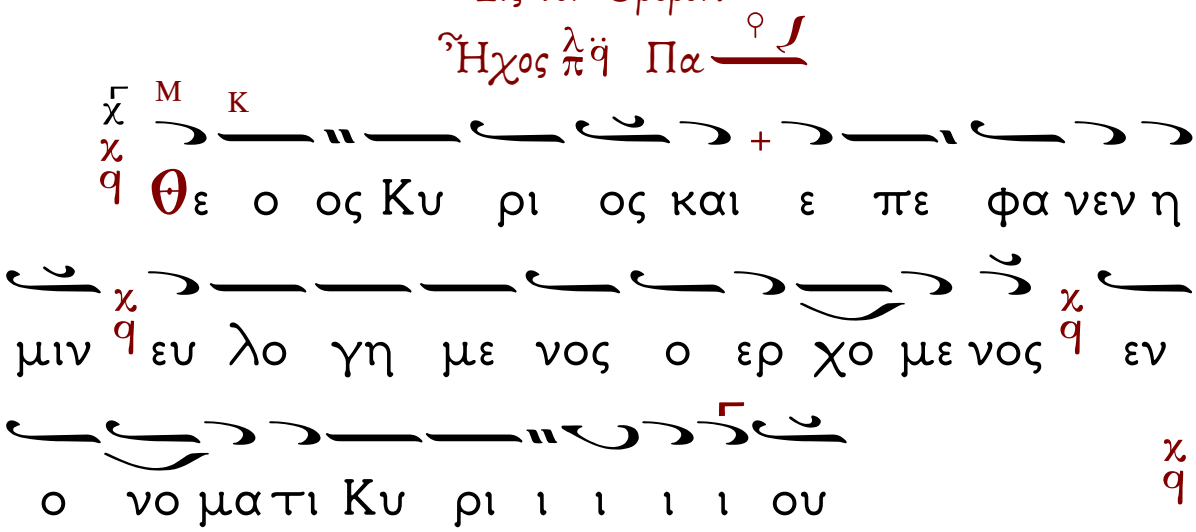

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

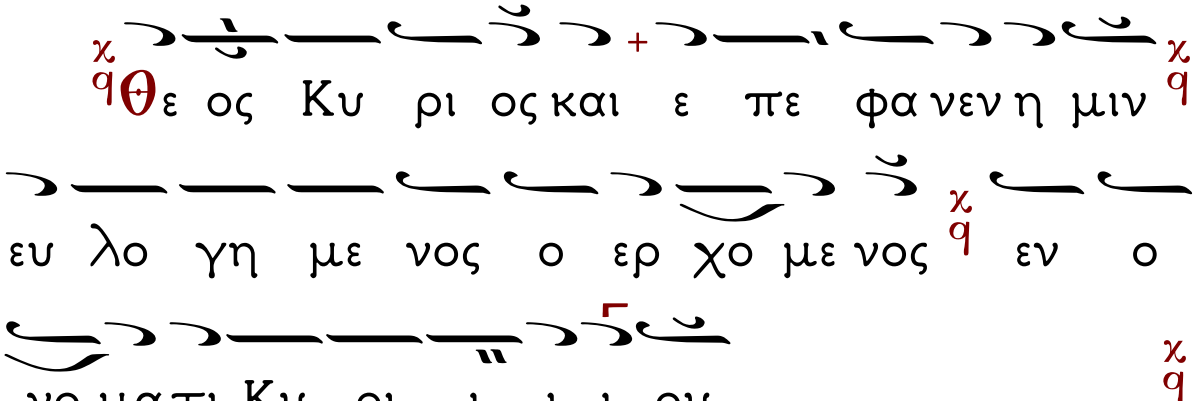

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκια

Ἀπολυτίκιον ἦχος πλ. α΄

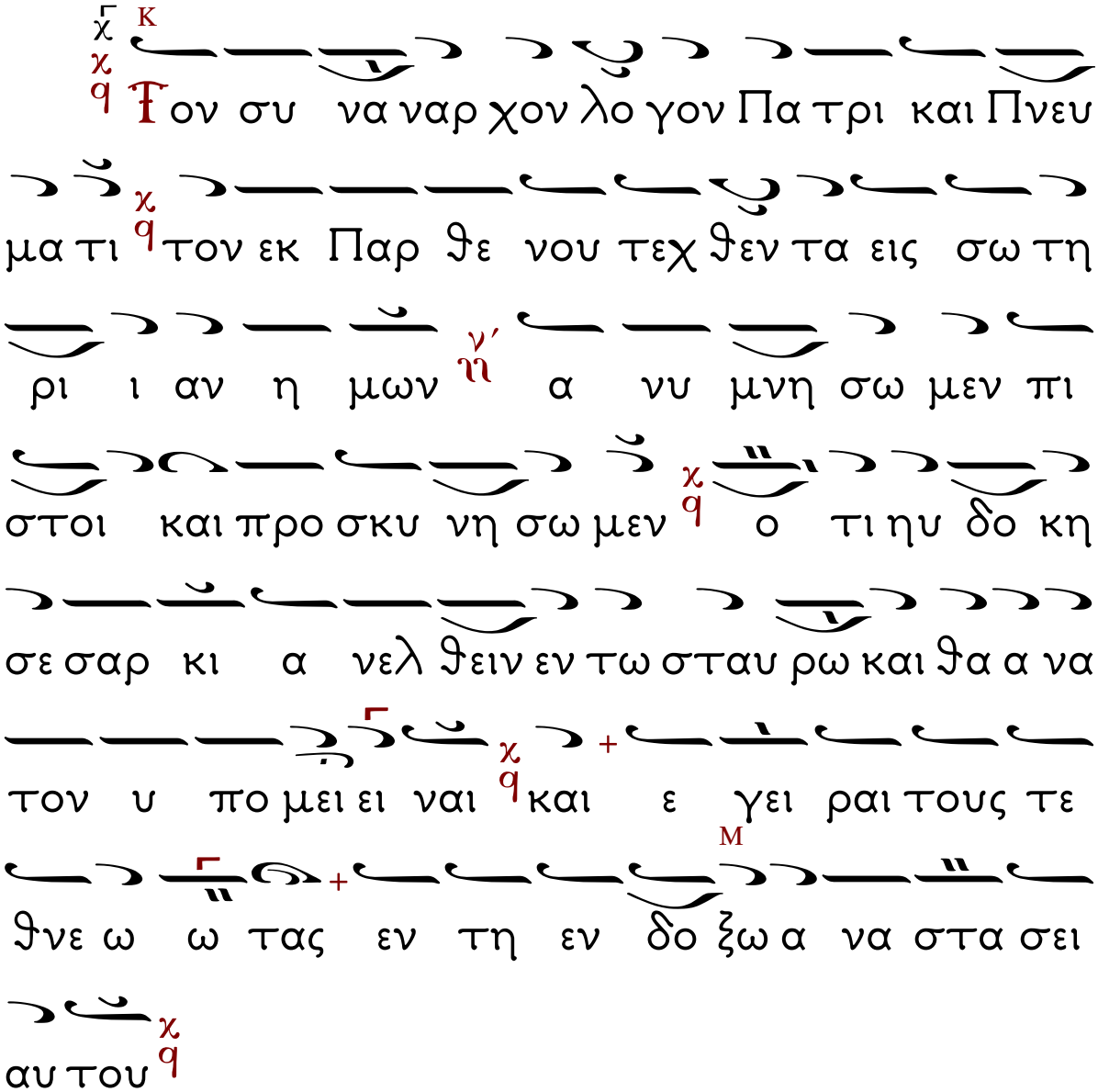

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων. Ἦχος πλ. δ΄ Γα.

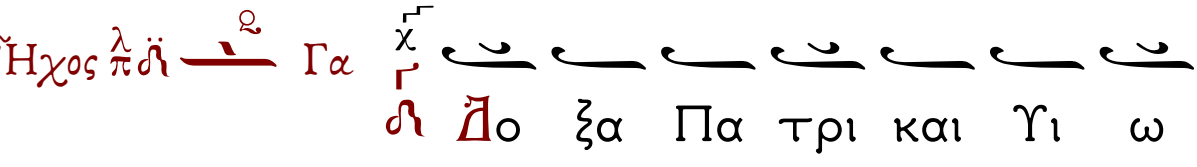

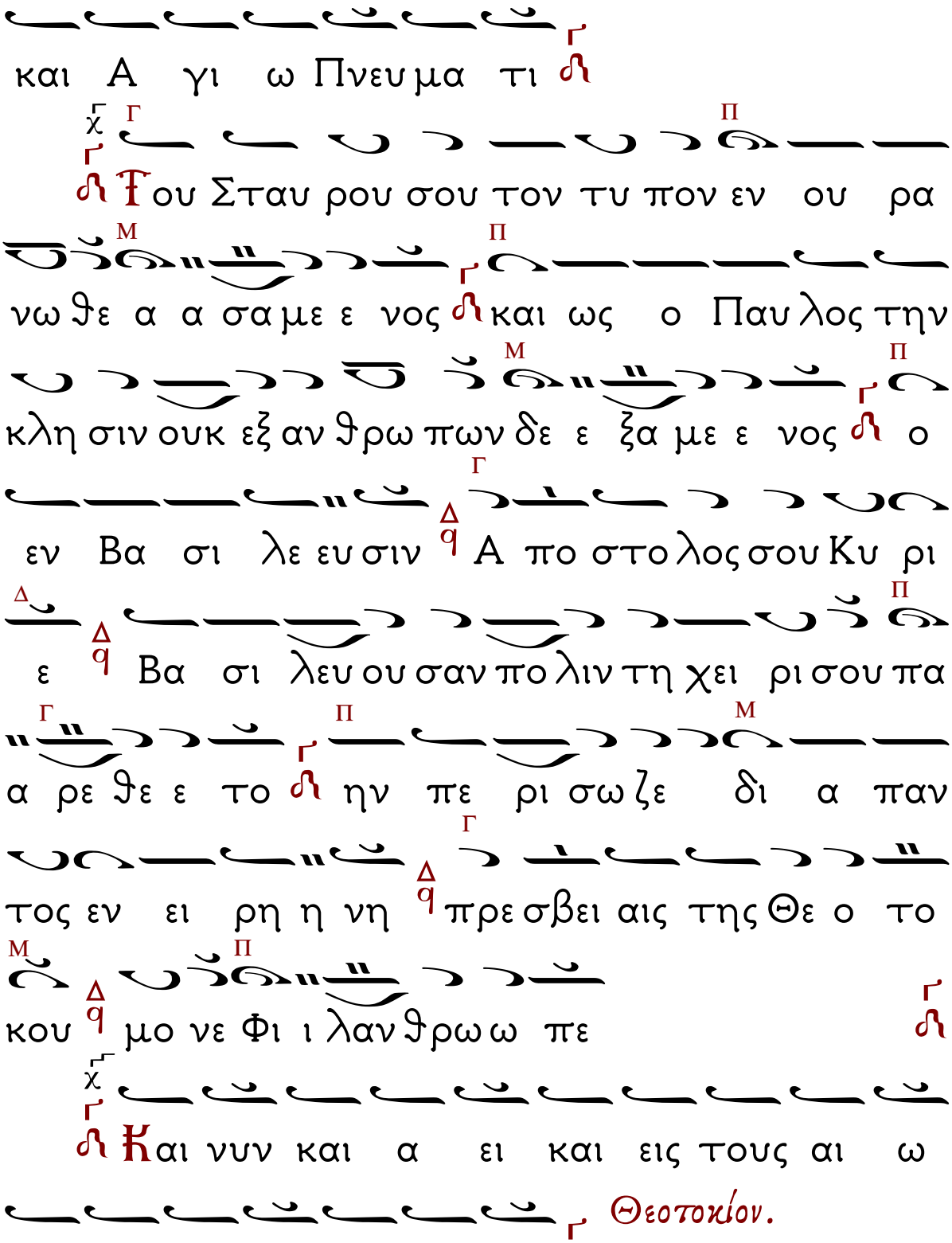
και Α γι ω Πνευ μα τι
Του Σταυ ρου σου τον τυ πον εν ου ρα
νω θε α α σα με ε νος και ως ο Παυ λος την
κλη σιν ουκ εξ αν θρω πων δε ε ξα με ε νος ο
εν Βα σι λε ευ σιν Α πο στο λος σου Κυ ρι
ε Βα σι λευ ου σαν πο λιν τη χει ρι σου πα
α ρε θε ε το ην πε ρι σω ζε δι α παν
τος εν ει ρη η νη πρε σβει αις της Θε ο το
κου μο νε Φι ι λαν θρω ω πε
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην
Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου
και σταυ ρω σιν υ πο μει νας α γα θε
ο θα να τω τον θα να τον σκυ λευ σας και
ε ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα ρι δης ους
ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την
τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε σβευ ου
σαν υ περ η μων και σω ω σον Σω τηρ η
μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ον

Καθίσματα.
Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

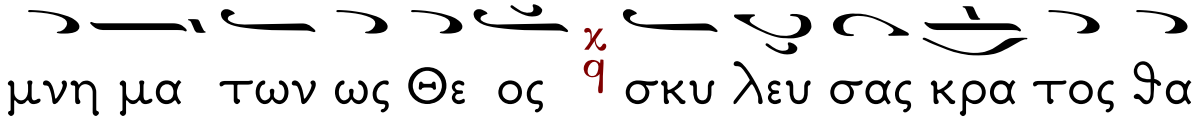

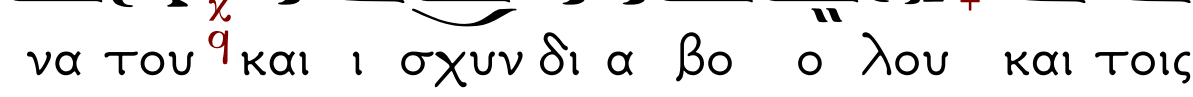

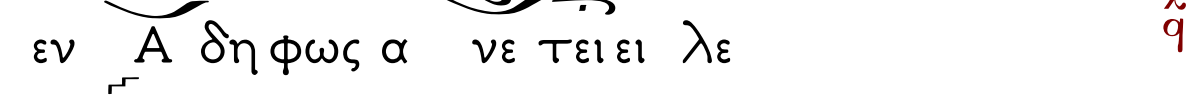

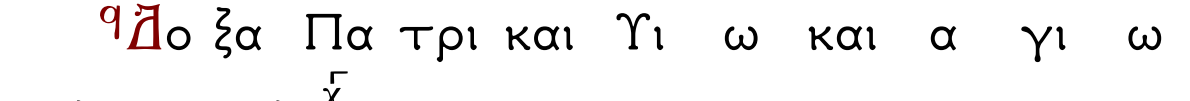

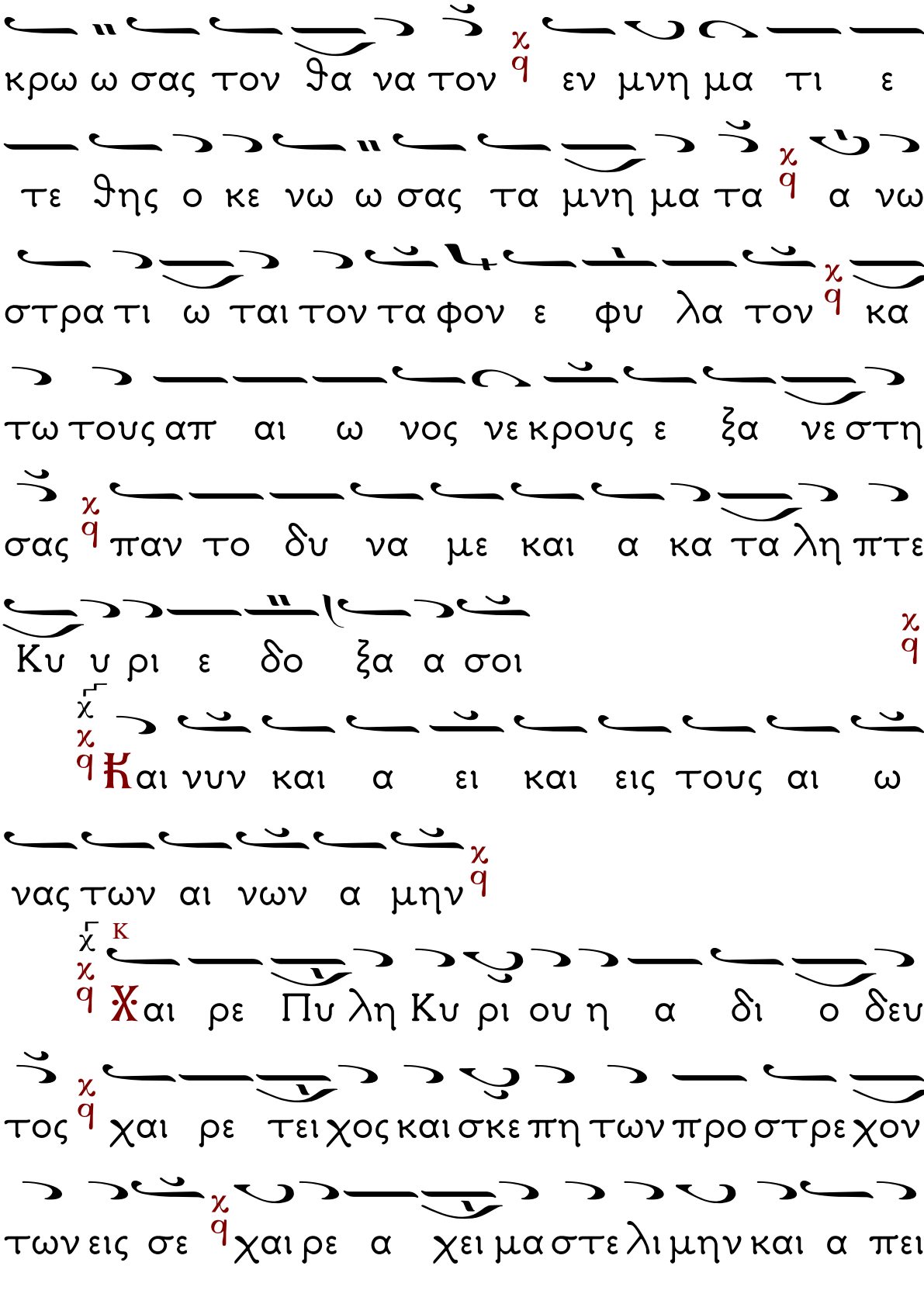
κρω ω σας τον θα να τον εν μνη μα τι ε
τε θης ο κε νω ω σας τα μνη μα τα α νω
στρα τι ω ται τον τα φον ε φυ λα τον κα
τω τους απ αι ω νος νε κρους ε ξα νε στη
σας παν το δυ να με και α κα τα λη πτε
Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι νων α μην
Και ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ
τος χαι ρε τει χος και σκε πη των προ στρε χον
των εις σε χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει

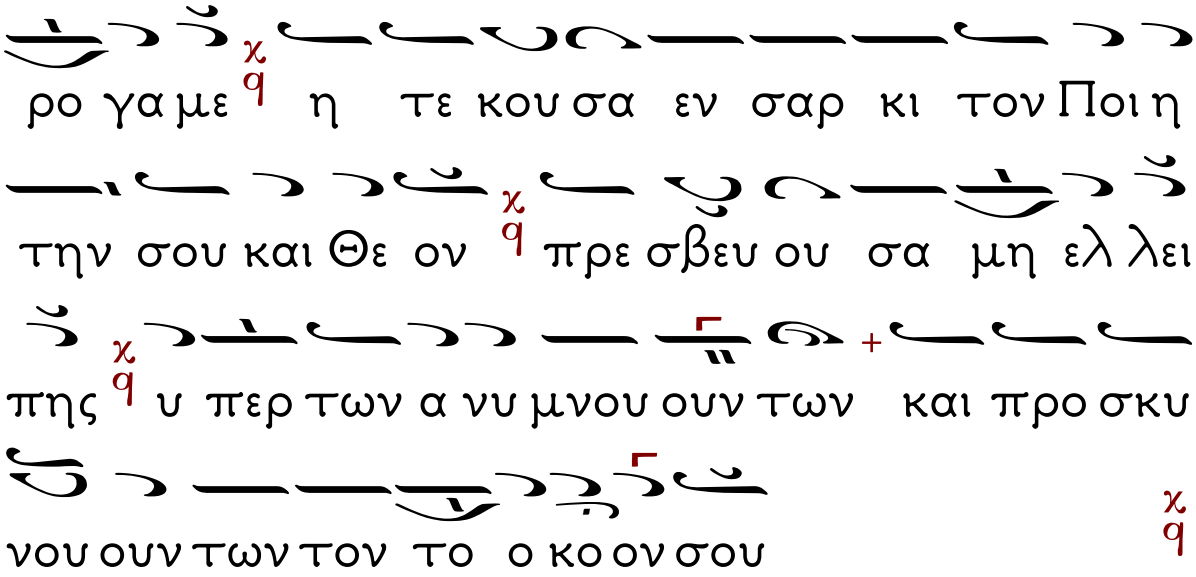

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν.

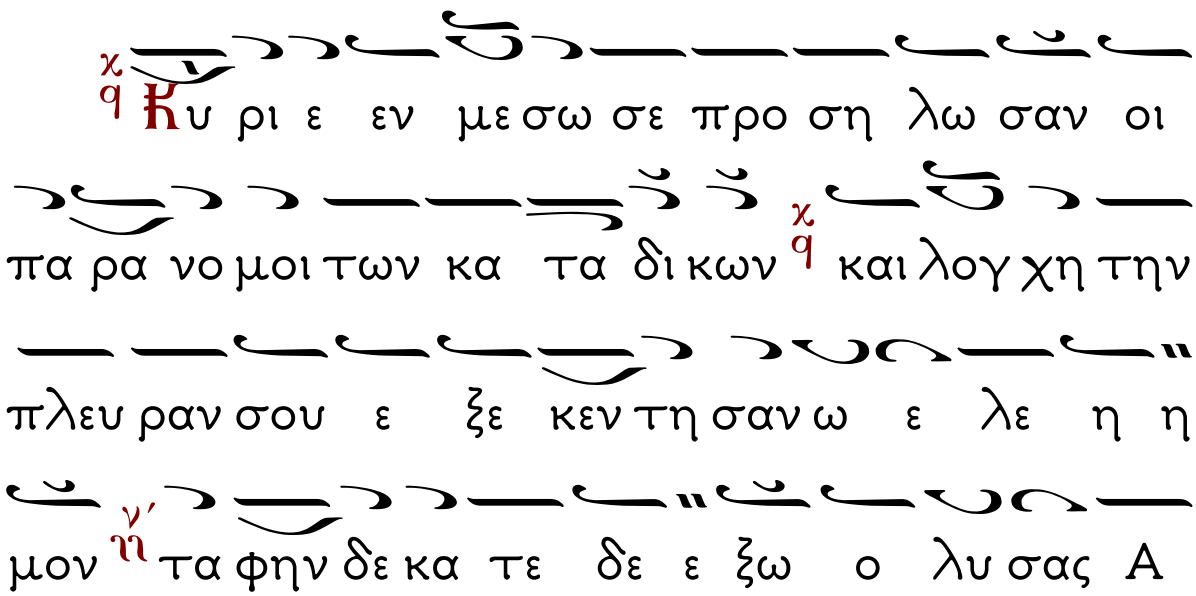

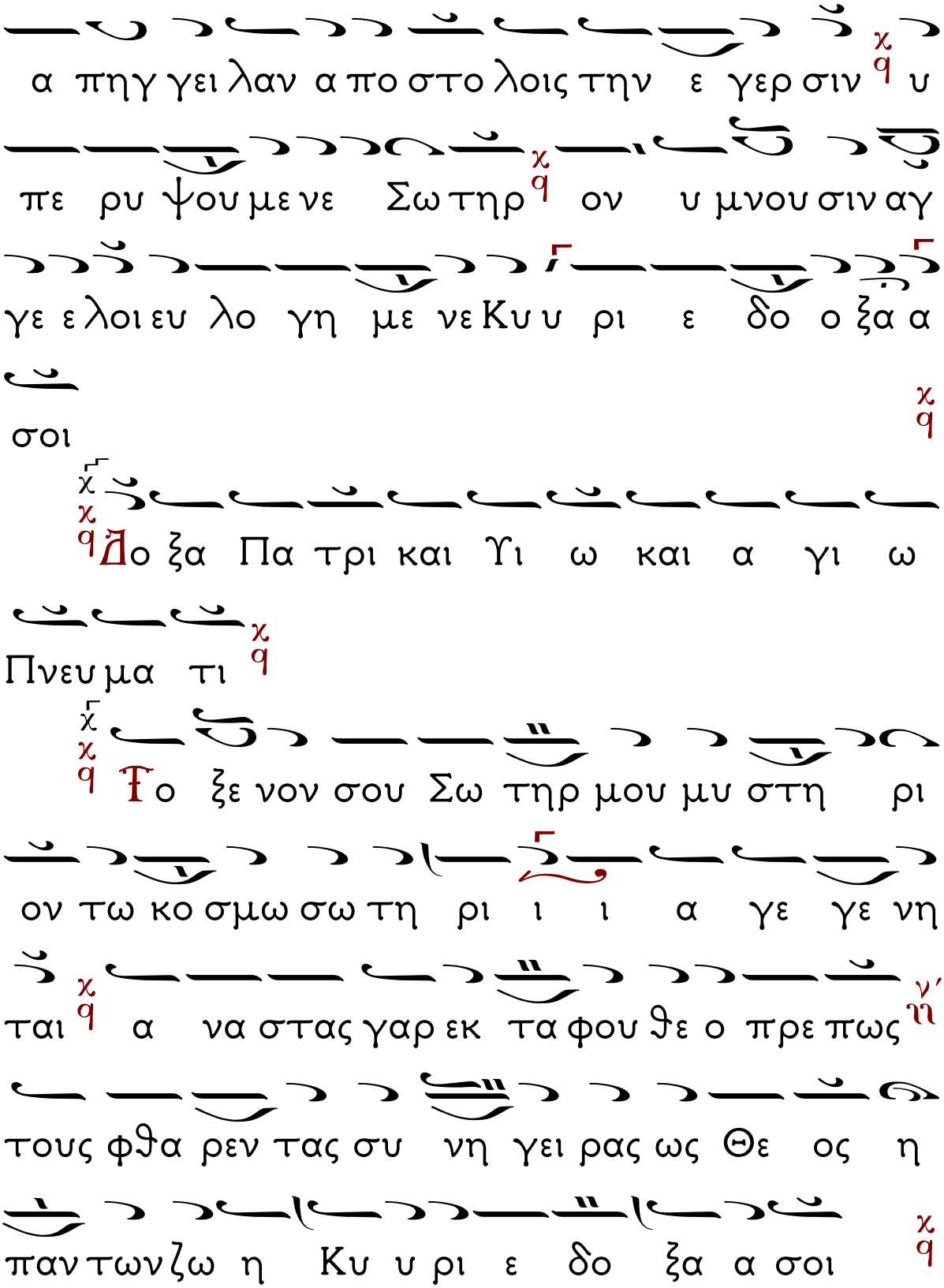
α πηγ γει λαν α πο στο λοις την ε γερ σιν υ
πε ρυ ψου με νε Σω τηρ ον υ μνου σιν αγ
γε ε λοι ευ λο γη με νε Κυ υ ρι ε δο ο ξα α
σοι
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι
Ξο ξε νον σου Σω τηρ μου μυ στη ρι
ον τω κο σμω σω τη ρι ι ι α γε γε νη
ται α να στας γαρ εκ τα φου θε ο πρε πως
τους φθα ρεν τας συ νη γει ρας ως Θε ος η
παν των ζω η Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι νων α μην

Α πει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α

η της Ευ ας την λυ πην χα ρο ποι η σα σα

α νυ μνου μεν οι πι στοι και προ σκυ

νου μεν σε ο τι α νη γα γες η μας εκ

της αρ χαι ας α ρας και νυν δυ σω πει α πα αυ

στως πα νυ μνη τε πα να γι ι α εις το

σω θη η ναι η μας

Εἶτα Κάθισμα τοῦ μηναίου.

Ἦχος γ΄.

Θείας πίστεως

Ἦχος Γα

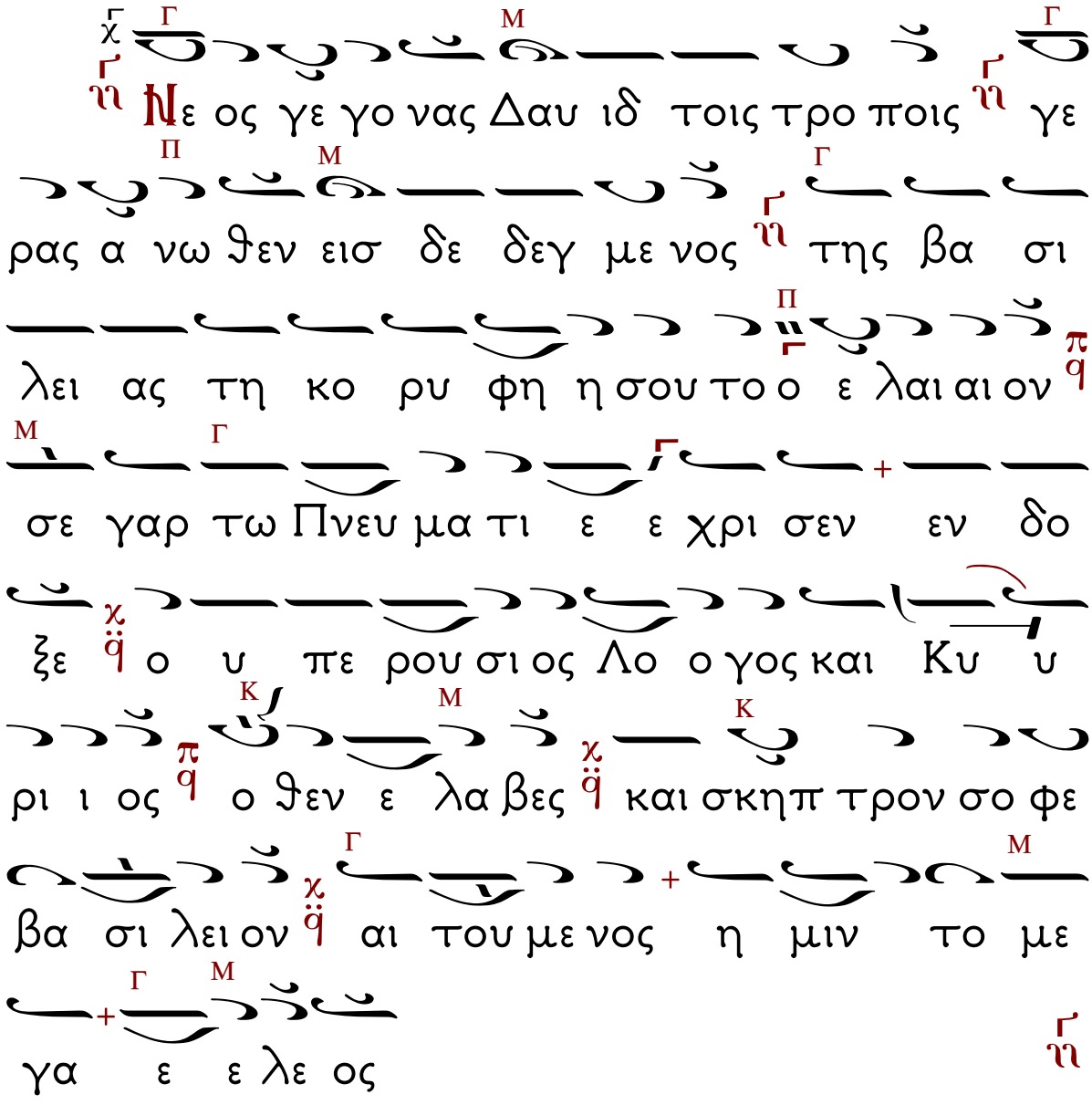

Τό μετά τόν πολυέλεον κάθισμα τοῦ μηναίου.
Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.
Ἦχος

Δόξα...

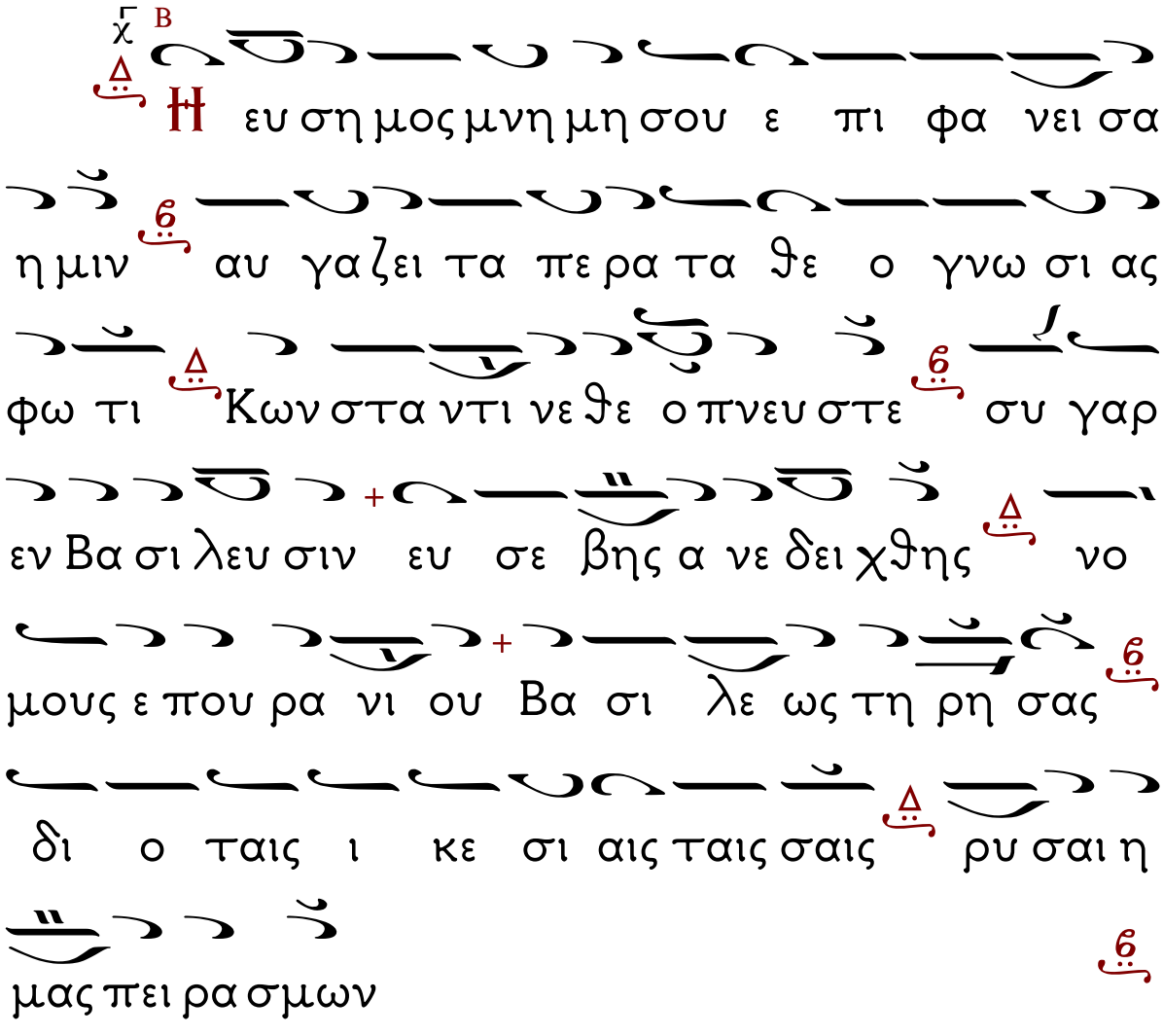

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

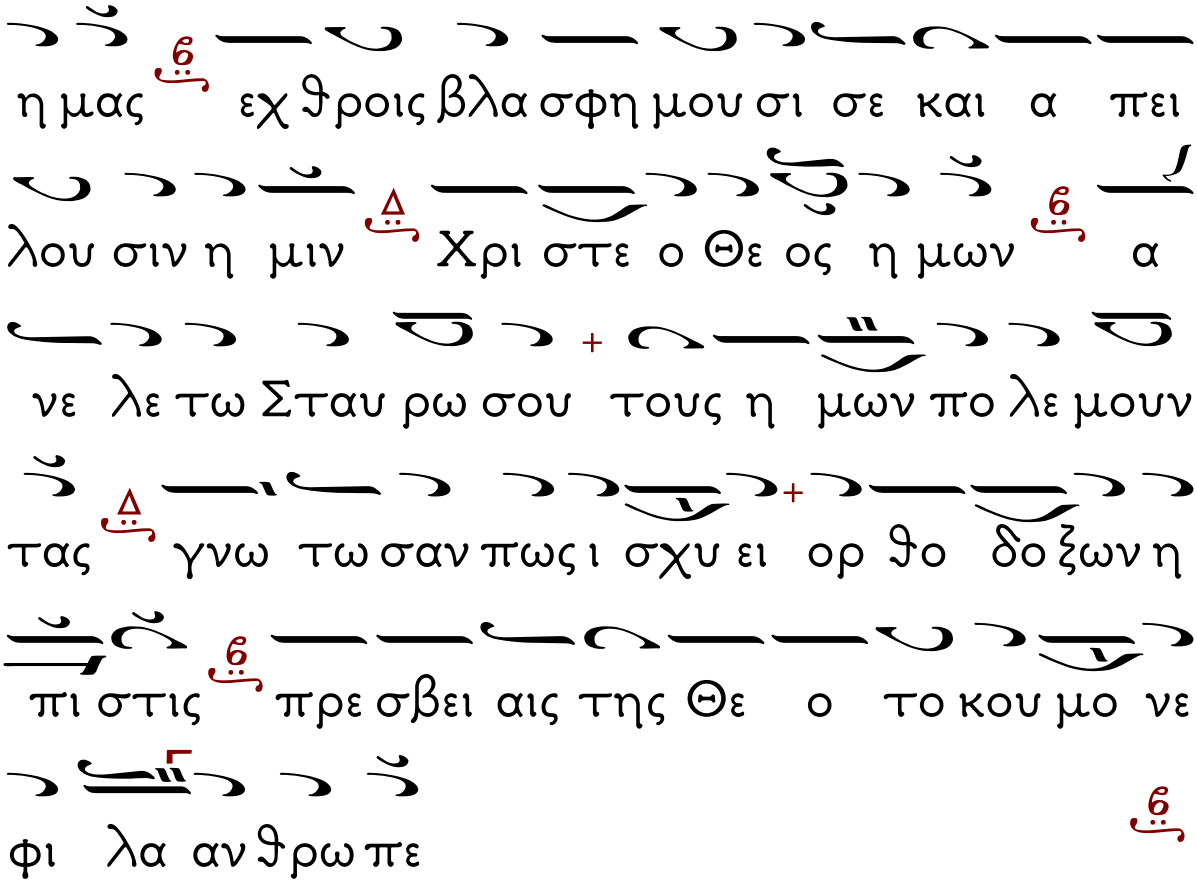
η μας εχ θροις βλα σφη μου σι σε και α πει
λου σιν η μιν Χρι στε ο Θε ος η μων α
νε λε τω Σταυ ρω σου τους η μων πο λε μουν
τας γνω τω σαν πως ι σχυ ει ορ θο δο ξων η
πι στις πρε σβει αις της Θε ο το κου μο νε
φι λα αν θρω πε

Εὐλογητάρια

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

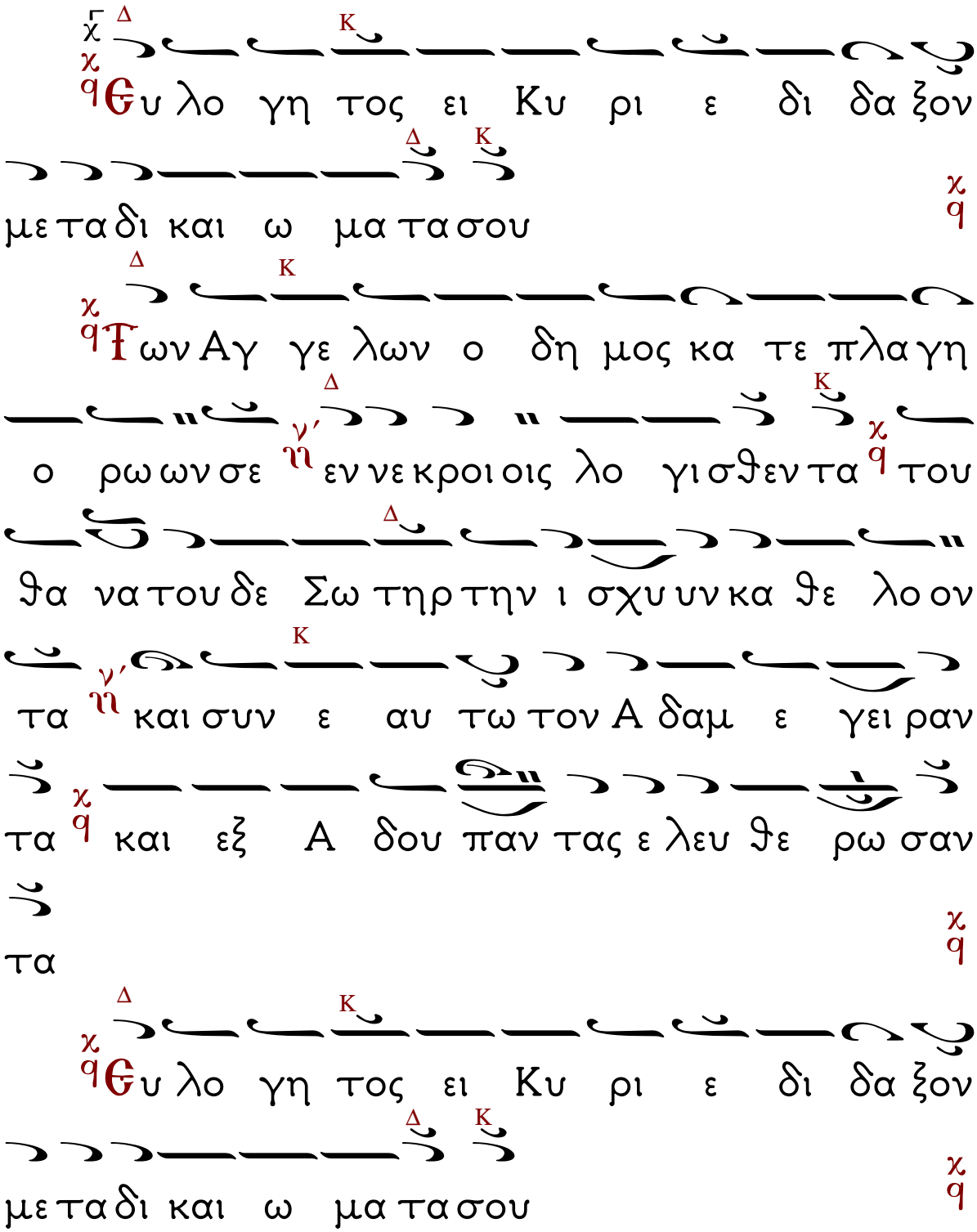

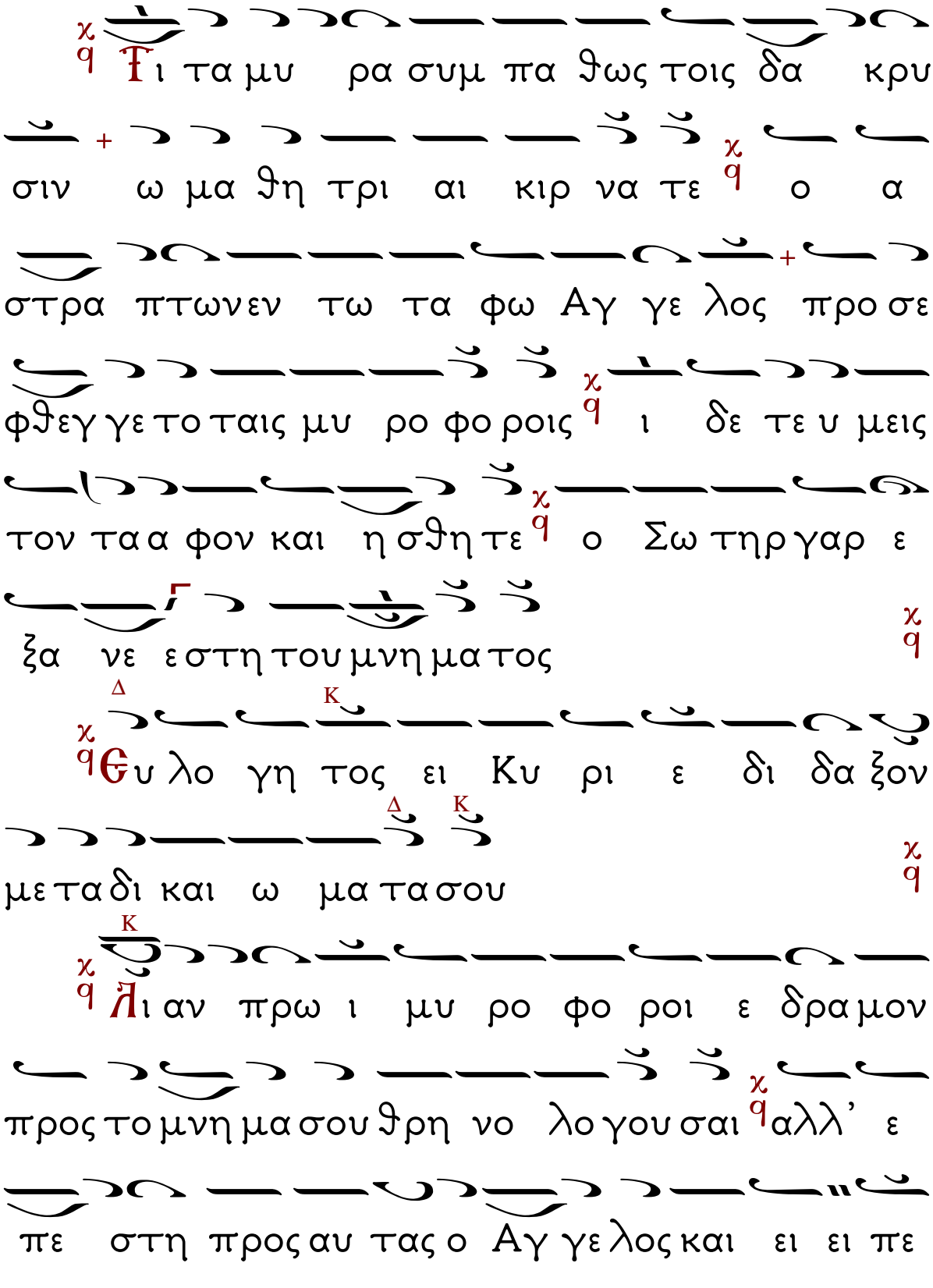
Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ
σιν ω μα θη τρι αι κιρ να τε ο α
στρα πτωνεν τω τα φω Αγ γε λος προ σε
φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ μεις
τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη του μνη μα τος
Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον
με τα δι και ω μα τα σου
Λι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον
προς το μνη μα σου θρη νο λο γου σαι αλλ' ε
πε στη προς αυ τας ο Αγ γε λος και ει ει πε

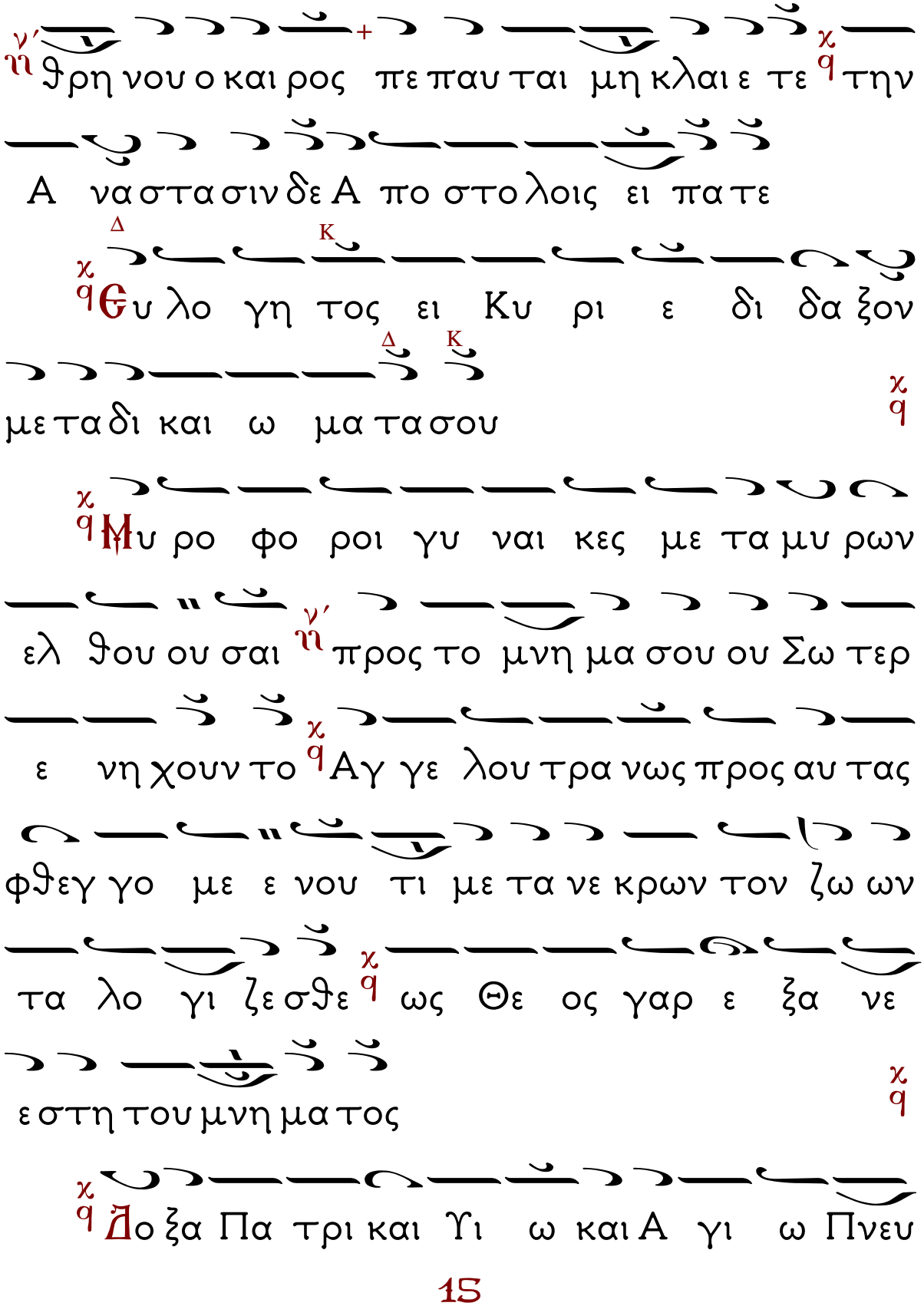
ϑρη νου ο και ρος πε παυ ται μη κλαι ε τε την
Α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει πα τε
Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον
με τα δι και ω μα τα σου
Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων
ελ ϑου ου σαι προς το μνη μα σου ου Σω τερ
ε νη χουν το Αγ γε λου τρα νως προς αυ τας
φϑεγ γο με ε νου τι με τα νε κρων τον ζω ων
τα λο γι ζε σϑε ως Θε ος γαρ ε ξα νε
ε στη του μνη μα τος
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

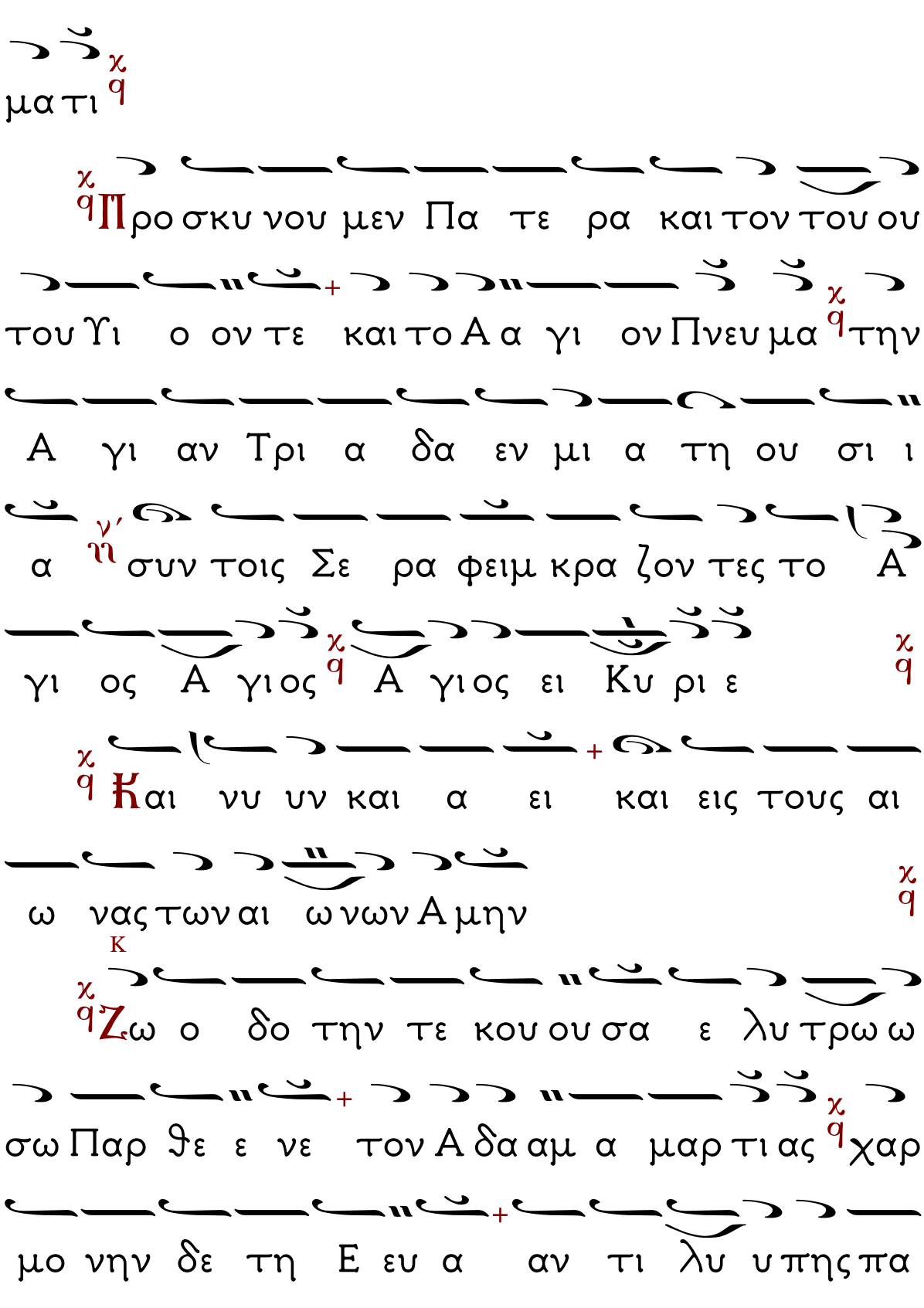
ματι
Προσκυνουμεν Πατερα και τον του ου
τουΥι ον τε και το Αα γι ον Πνευμα την
Αγι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι
α συν τοις Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α
γι ος Α γιος Α γιος ει Κυ ρι ε
Και νυ υν και α ει και εις τους αι
ω νας των αι ωνων Αμην
Ζω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω
σω Παρ θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ
μο νην δε τη Ε ευ α αν τι λυ υπης πα

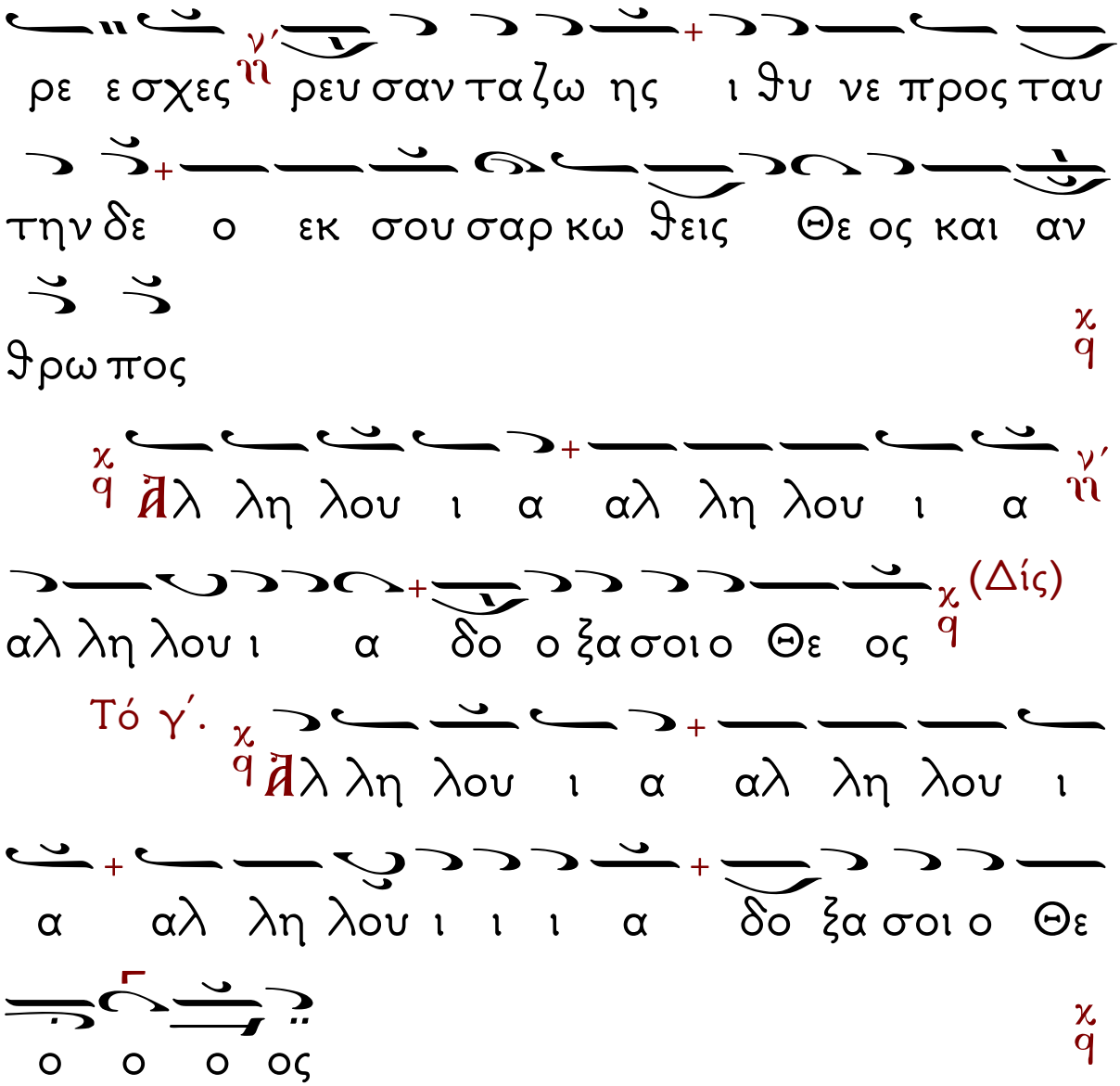
ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ
την δε ο εκ σου σαρ κω θεις Θε ος και αν
θρω πος
Ἀλ λη λου ι α αλ λη λου ι α
αλ λη λου ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος (Δίς)
Τό γ΄.
Ἀλ λη λου ι α αλ λη λου ι
α αλ λη λου ι ι ι α δο ξα σοι ο Θε
ο ο ο ος

Ἡ Ὑπακοή.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ ἀναβαθμοί Ἀντίφωνον α΄

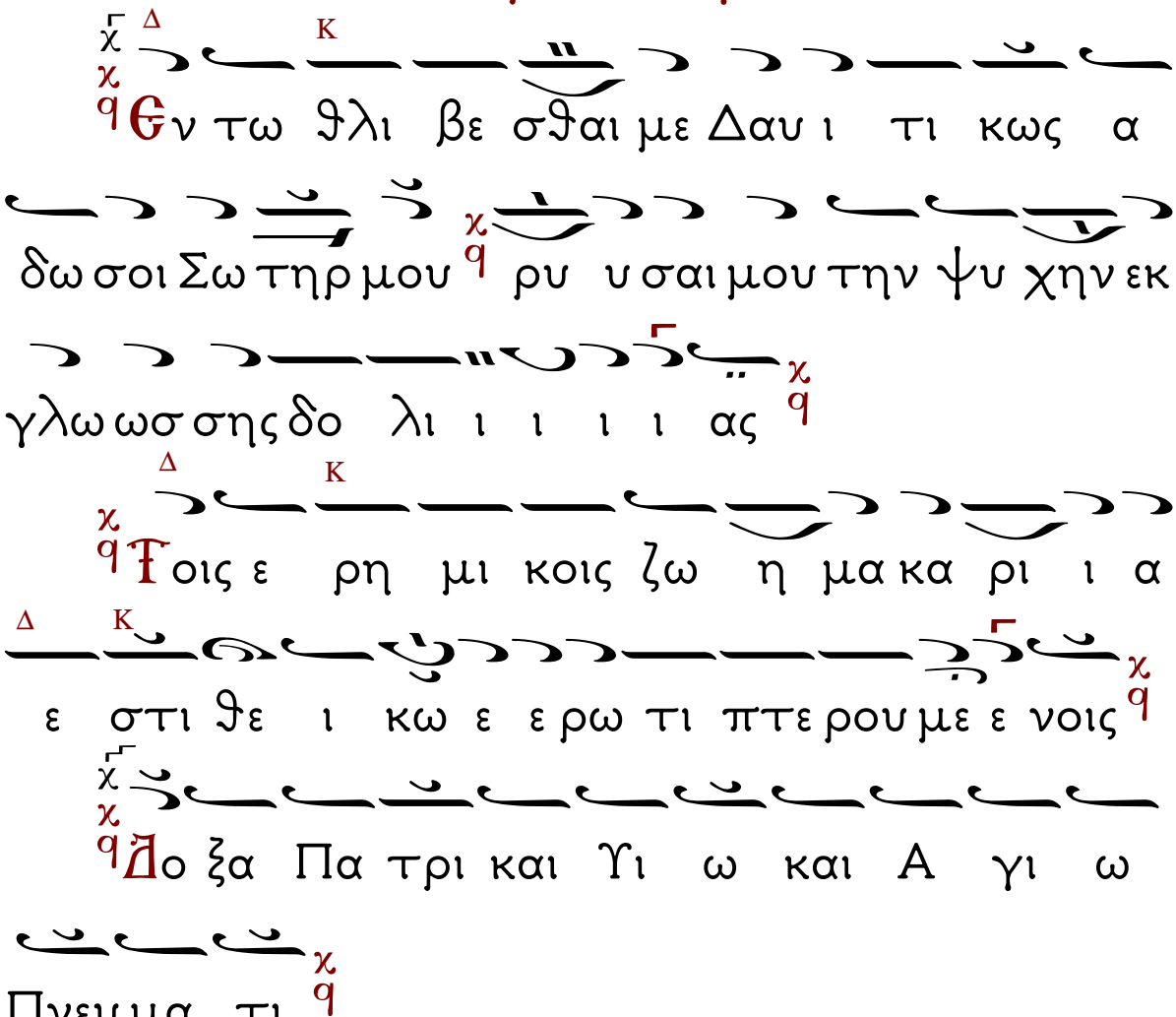

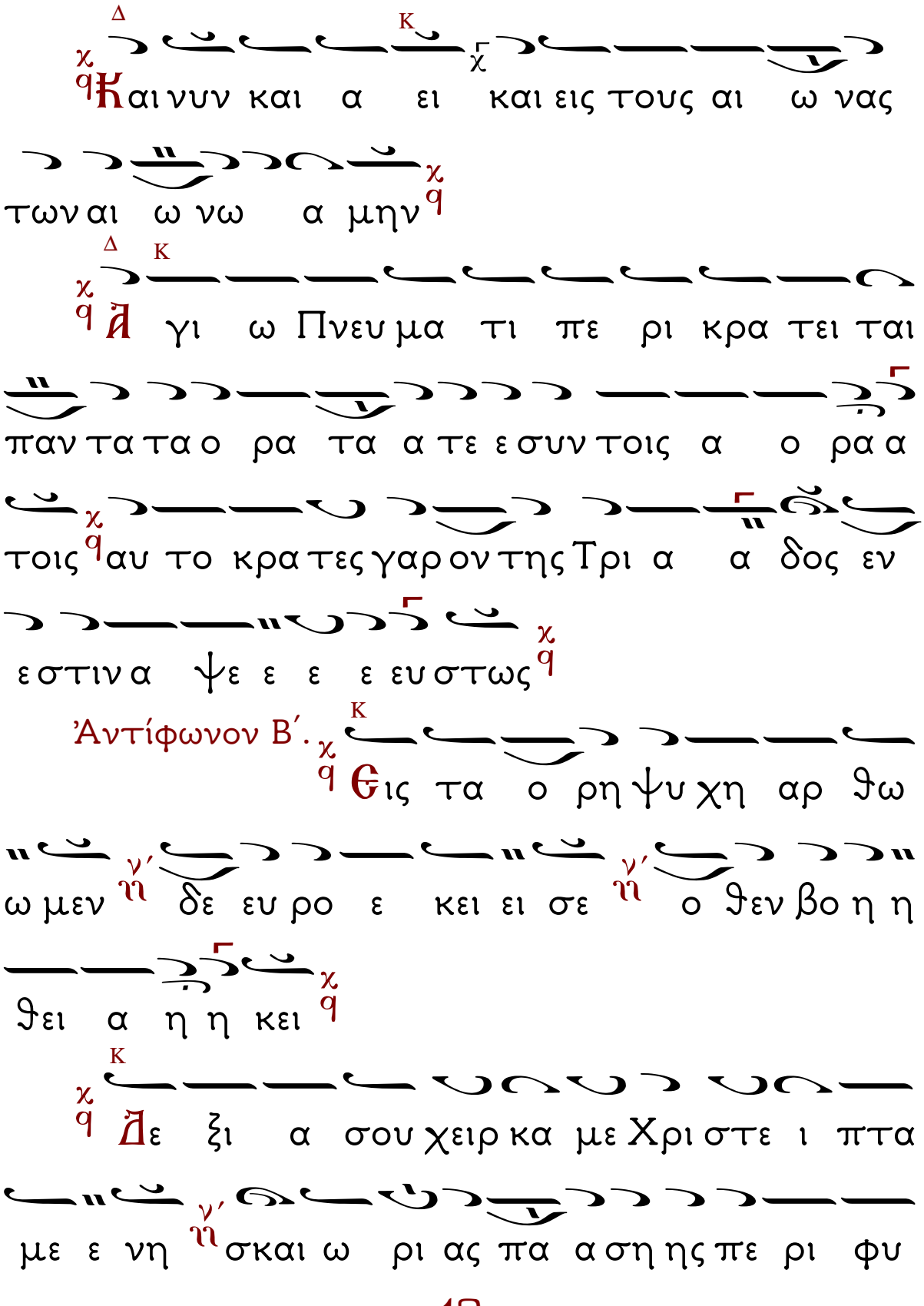
Καινυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νω α μην
Ἅ γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται
παν τα τα ο ρα τα α τε ε συν τοις α ο ρα α
τοις αυ το κρα τες γαρ ον της Τρι α α δος εν
εστιν α ψε ε ε ε ευ στως
Ἀντίφωνον Β΄.
Θις τα ο ρη ψυ χη αρ θω
ω μεν δε ευ ρο ε κει ει σε ο θεν βο η η
θει α η η κει
Δε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα
με ε νη σκαι ω ρι ας πα α ση ης πε ρι φυ

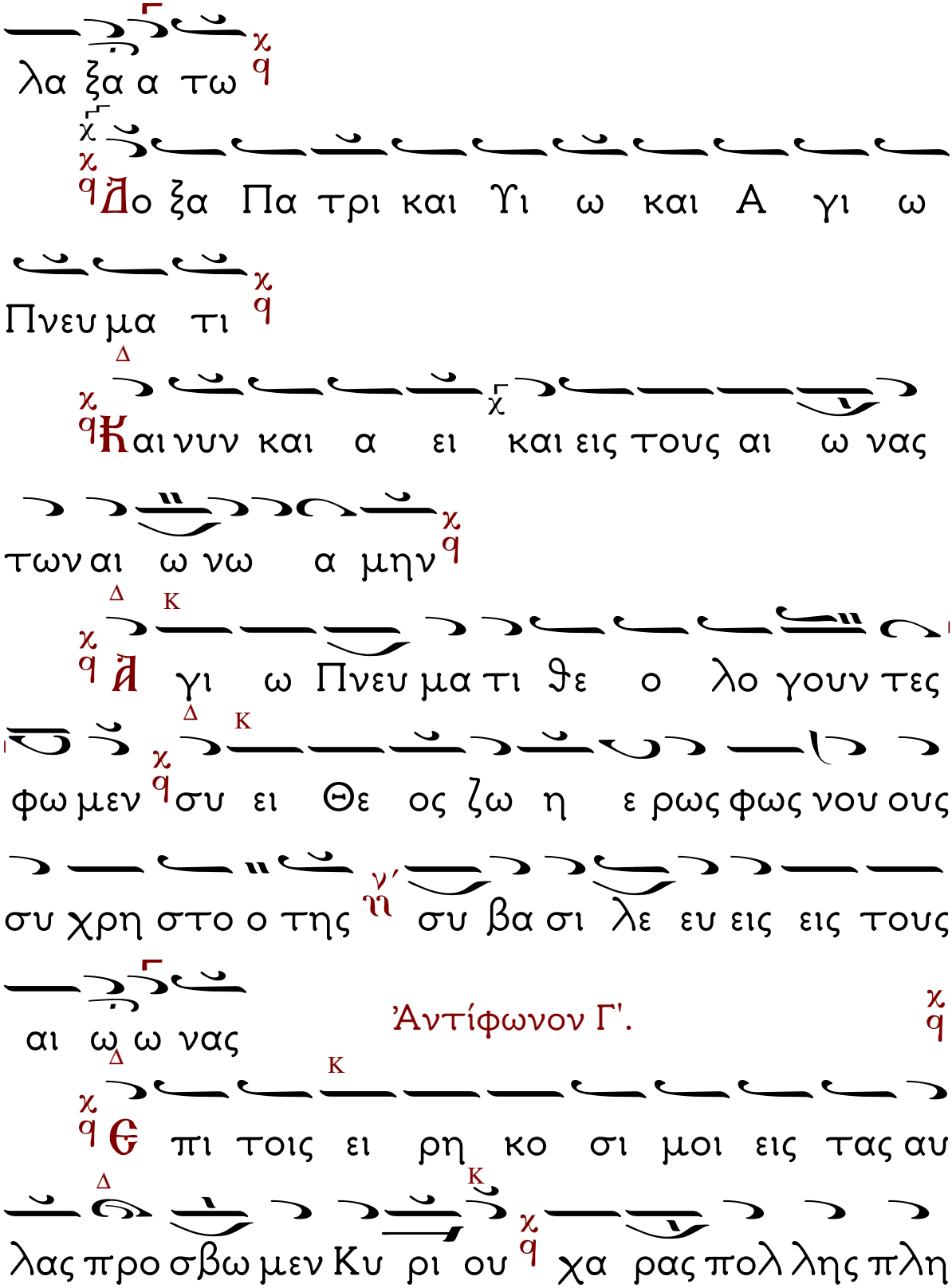
λα ξα α τω
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νω α μην
Ἀ γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες
φω μεν συ ει Θε ος ζω η ε ρως φως νου ους
συ χρη στο ο της νη σου βα σι λε ευ εις εις τους
αι ω ω νας
Ἀντίφωνον Γ'.
Θ πι τοις ει ρη κο σι μοι εις τας αυ
λας προ σβω μεν Κυ ρι ου χα ρας πολ λης πλη

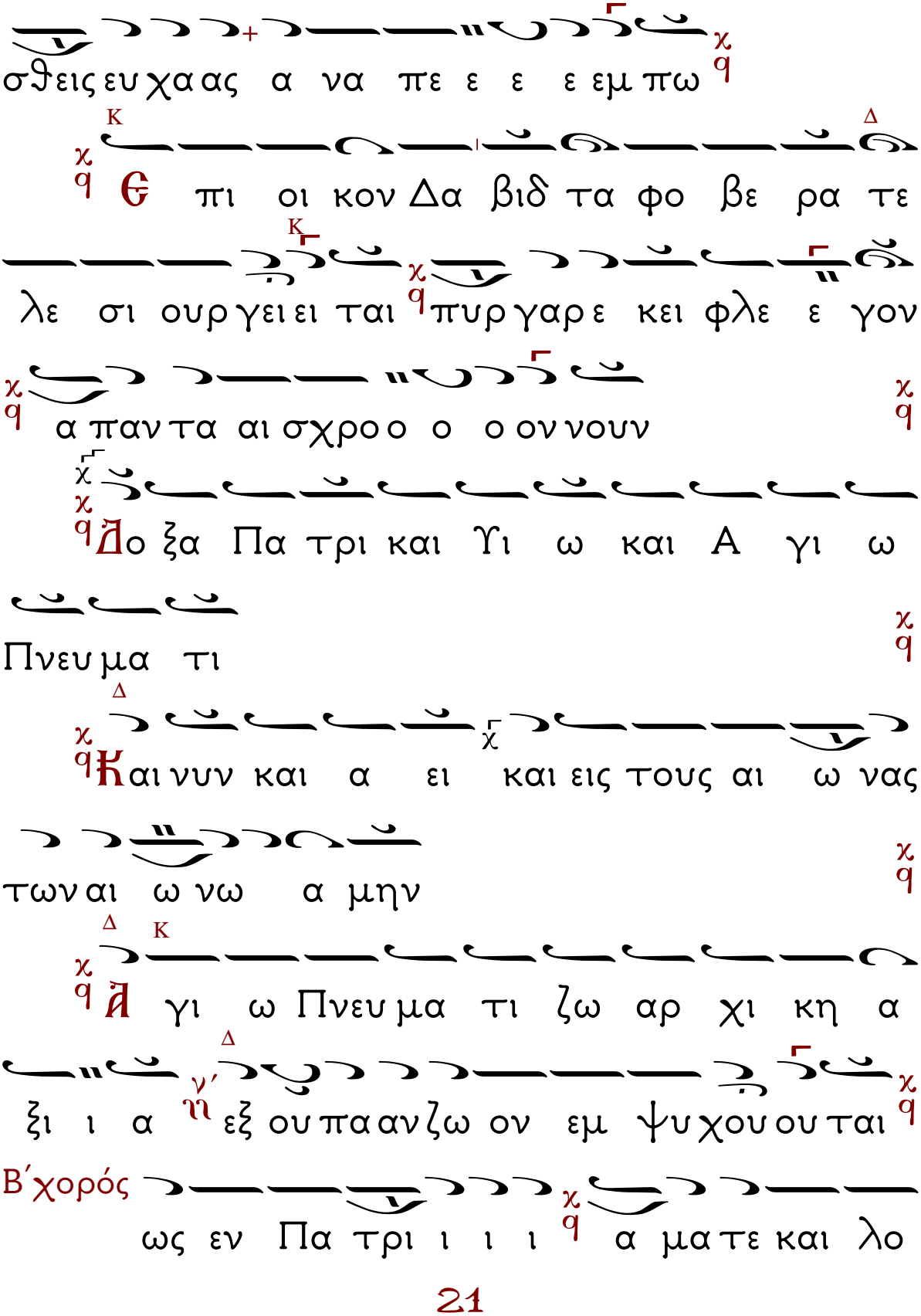
σθεις ευχαας α να πε ε ε εμ πω
Θ πι οι κον Δα βιδ τα φο βε ρα τε
λε σι ουρ γει ει ται πυρ γαρ ε κει φλε ε γον
α παν τα αι σχροο ο ο ον νουν
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νω α μην
Α γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α
ξι ι α εξ ου πα αν ζω ον εμ ψυ χου ου ται
Β΄χορός
ως εν Πα τρι ι ι ι α μα τε και λο

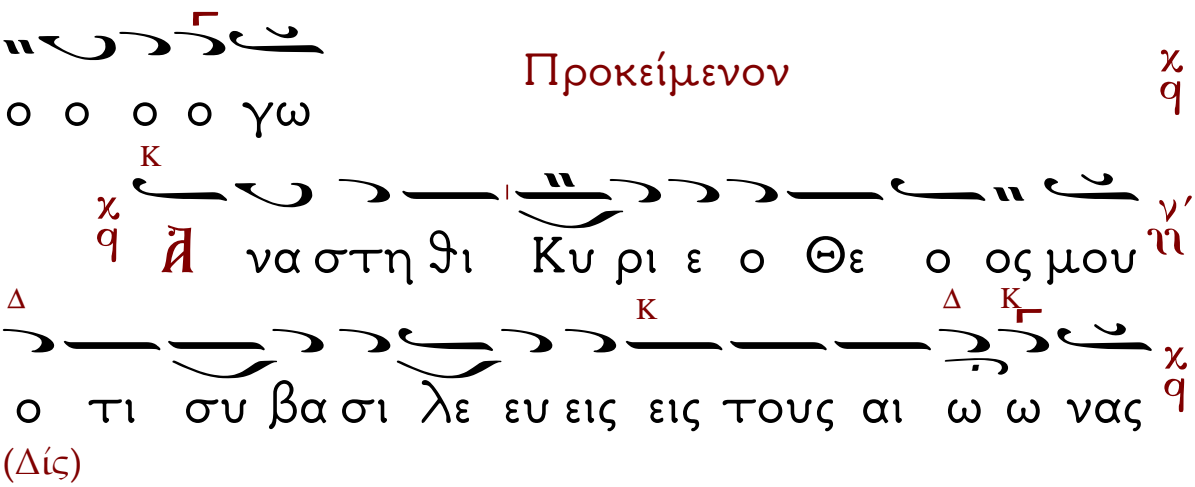

(Δίς)

Στίχος: Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδία μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

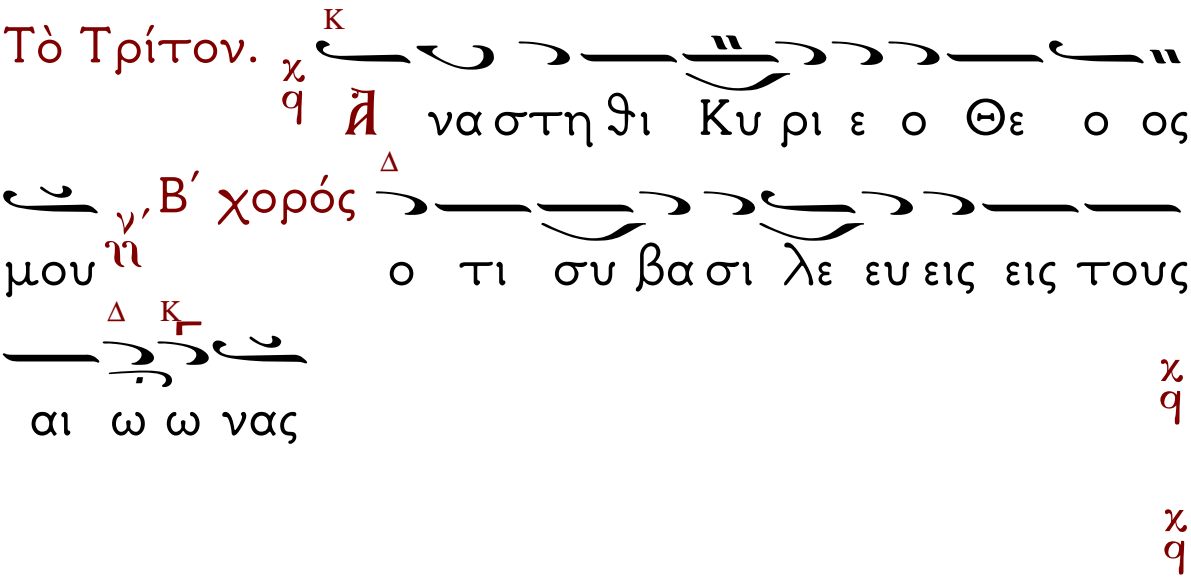

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Χορός:

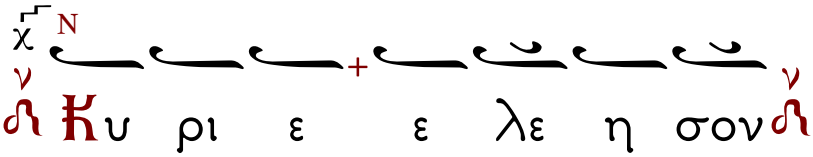

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:

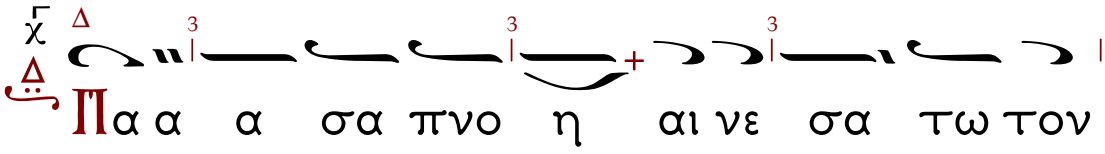

(Δίς)

Τὸ τρίτον

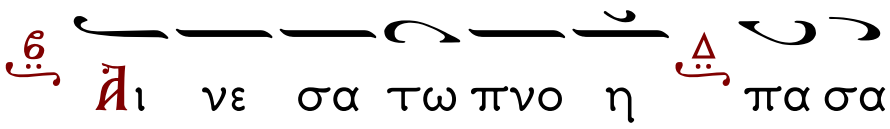

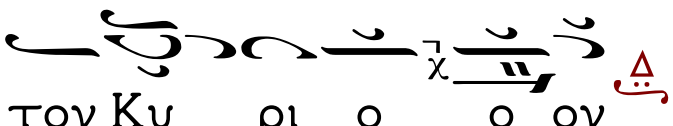

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

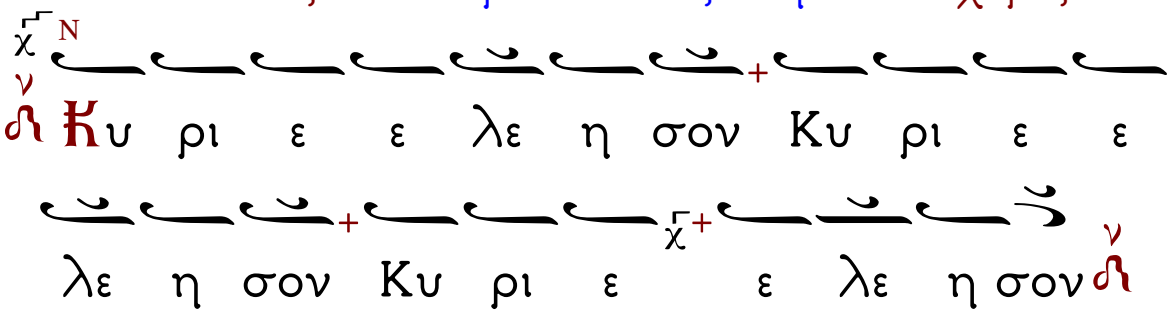

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: 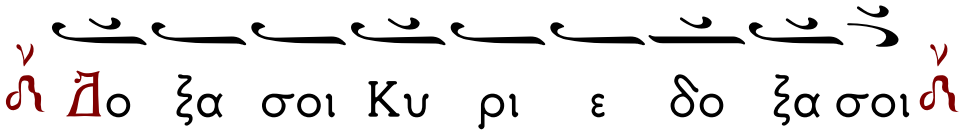

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Ν' Ψαλμὸς.

Ἦχος Δι

Θε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος
κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα
το πλη θος των οι κτιρ μων σου ε ξα λει ψον
το α νο μη μα μου

Θε πι πλει ον πλυ νον με α πο της
α νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι ας
μου κα θα ρι σον με

Ο ο τι την α νο μι αν μου ε
γω γι νω σκω και η α μαρ τι α μου ε
νω πι ον μου ε στι δι α παν τος

Σοι μο νω η μαρ τον καὶ το πο νη

ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως αν δι

και ω θῆς εν τοις λο γοις σου καὶ νι κη σῃς

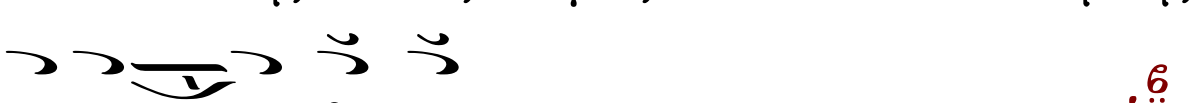
εν τω κρι νε σθαι σε

Ἰ δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην καὶ εν α μαρ τι ι αις ἐ κισ σε

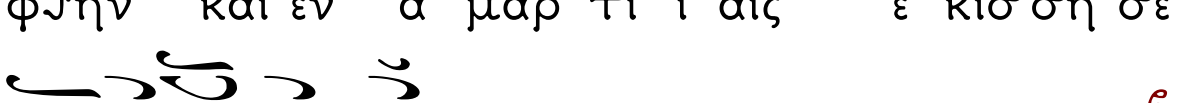
με η μη τηρ μου

Ἰ δου γαρ α λη θει αν η γα πη σας

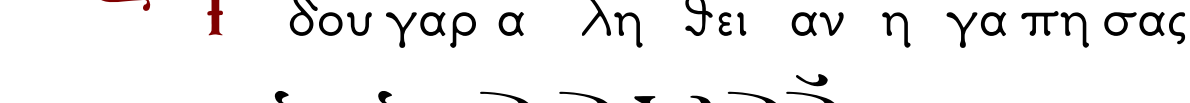
τα α δη λα καὶ τα κρυ φι α της σο φι

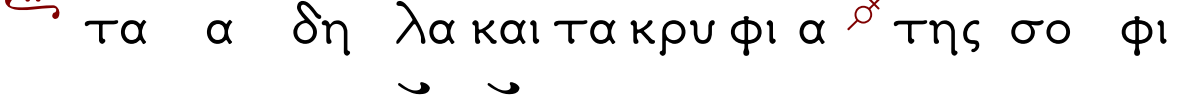
ας σου ε δη λω σας μοι

Ῥαν τι εις με υσ σω πω καὶ κα θα

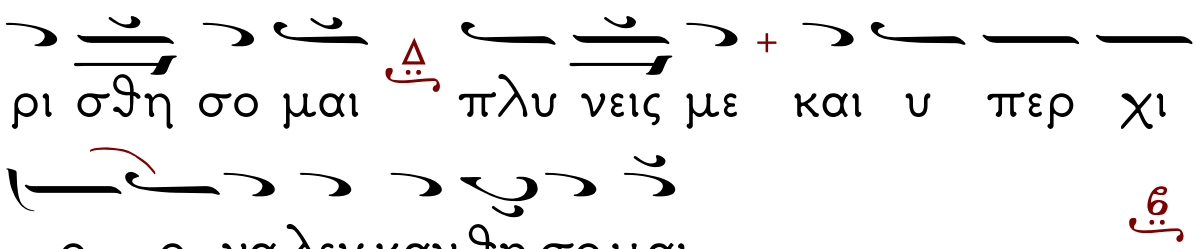
ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ χι
ο ο να λευ καν θη σο μαι

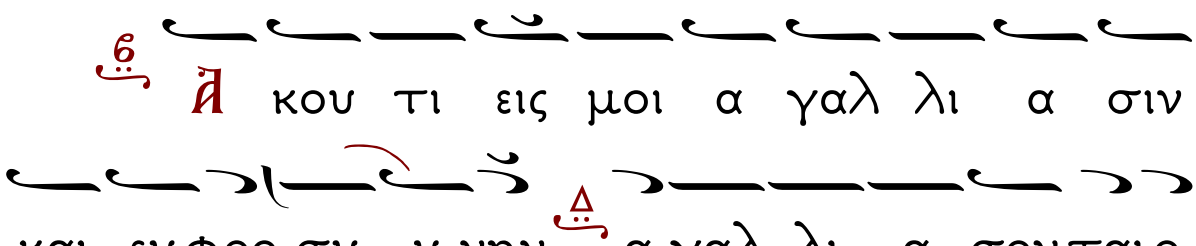
Ἀ κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν
και ευ φρο συ υ νην α γαλ λι α σον ται ο

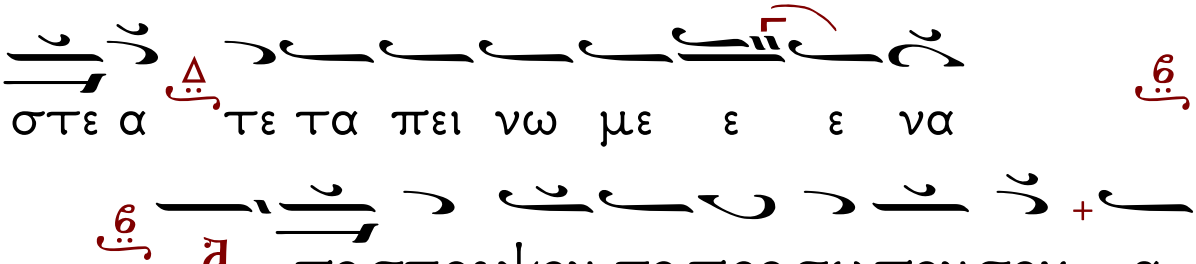
στε α τε τα πει νω με ε ε να
Ἀ πο στρε ψον το προ σω πον σου α

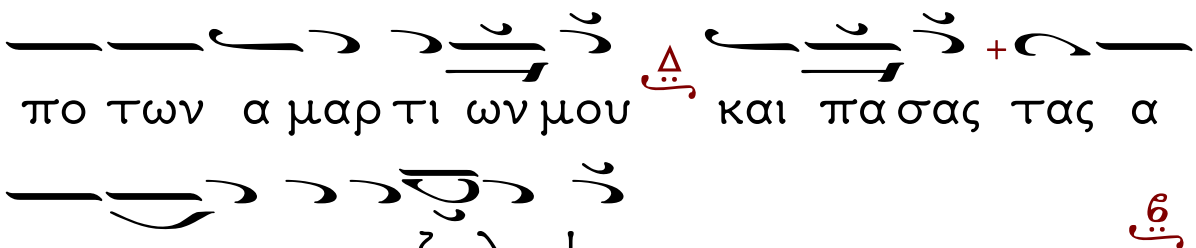
πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας α
νο μι ας μου ε ξα λει ψον

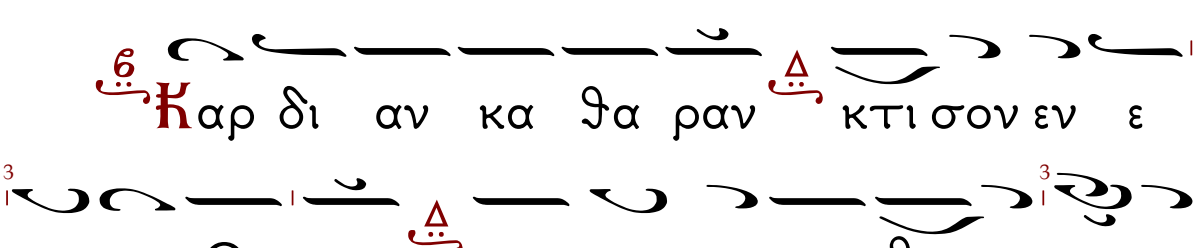
Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε
μοι ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι
σον εν τοις εγ κα τοις μου

Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ
σω που σου και το Πνευ μα σου το α γι ον
μη αν τα νε λης απ' ε μου

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν
του σω τη ρι ου σου και πνευ μα τι η γε
μο νι κω ω στη ρι ξον με

Δι δα ξω α νο μους τας ο δους σου
και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ψου
σι

Ρυ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος
ο Θε ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι

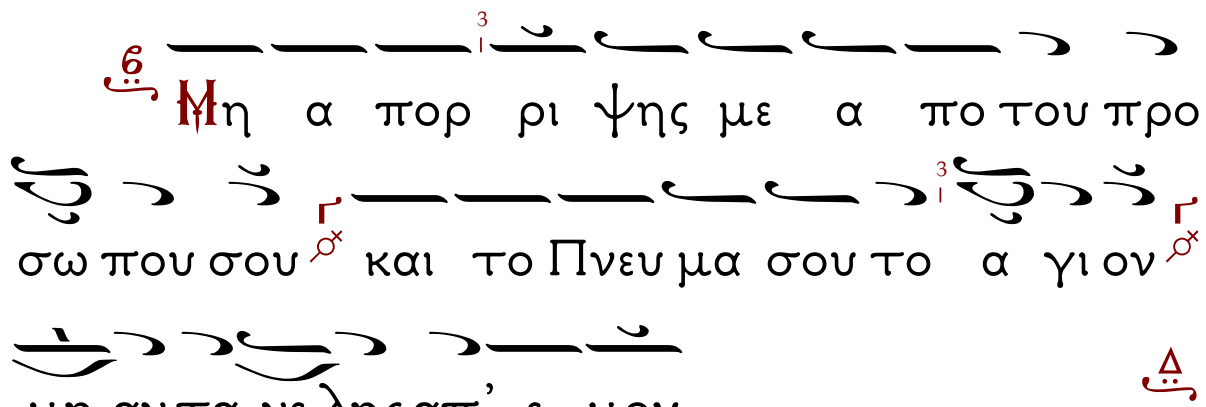

α σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και

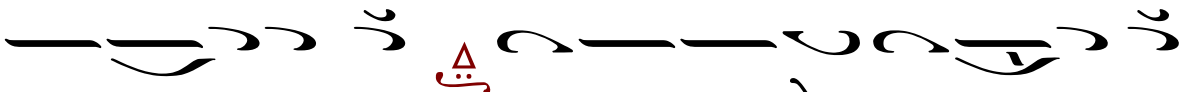
το στο ο μα μου α ναγ γε λει την αι νε σιν

σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

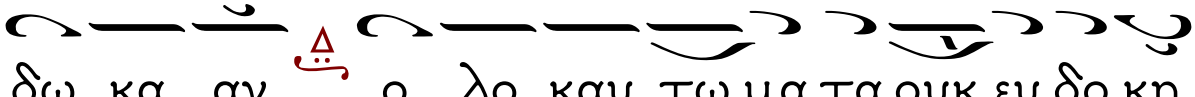
δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη

σεις

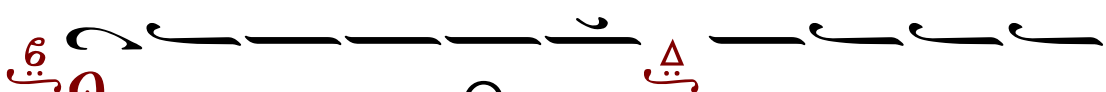
Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ εξου δε

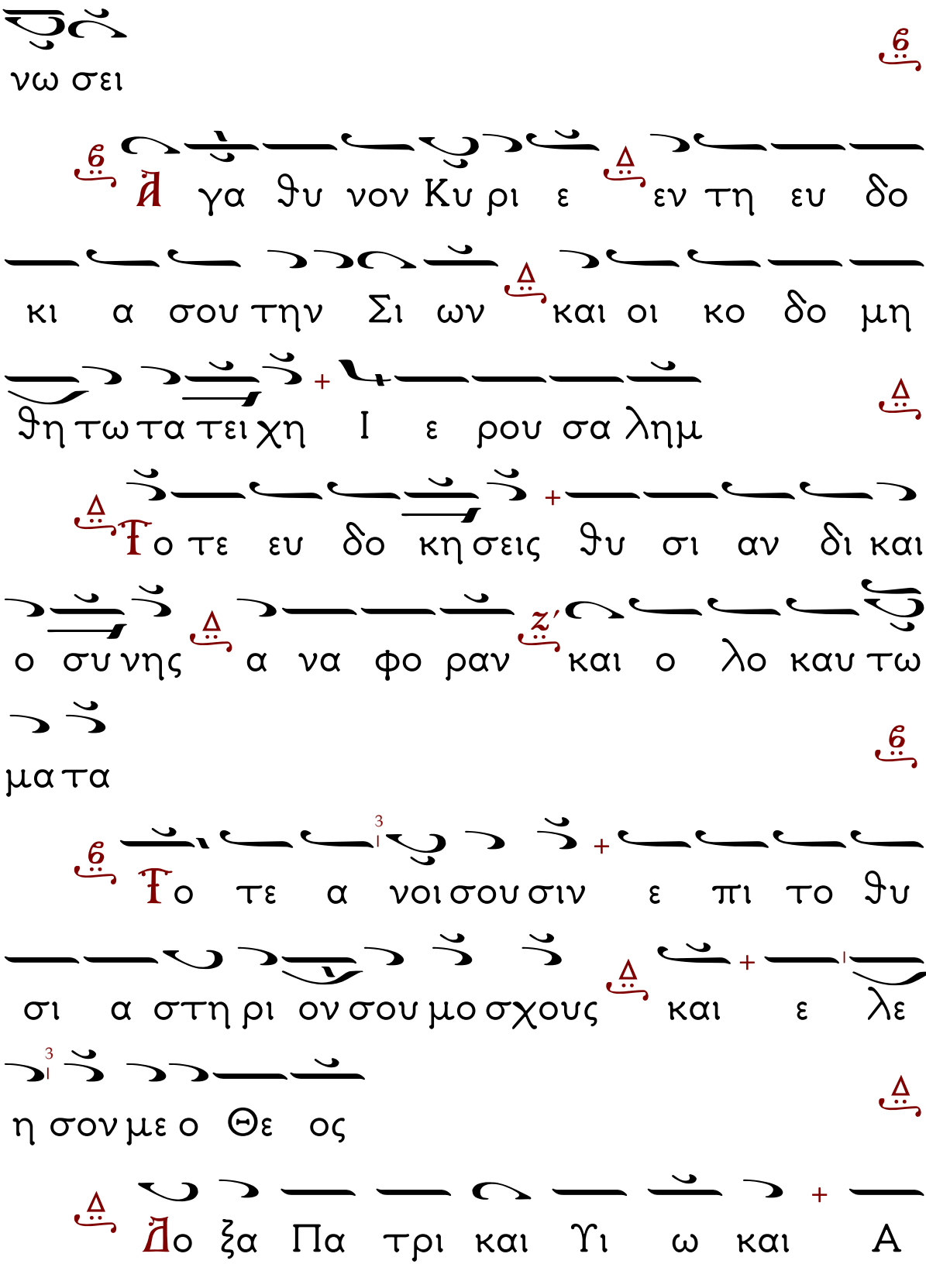
νω σει
Ἀ γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο
κι α σου την Σι ων και οι κο δο μη
θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ
Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και
ο συ νης α να φο ραν και ο λο καυ τω
ματα
Το τε α νοι σου σιν ε πι το θυ
σι α στη ρι ον σου μο σχους και ε λε
η σον με ο Θε ος
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις

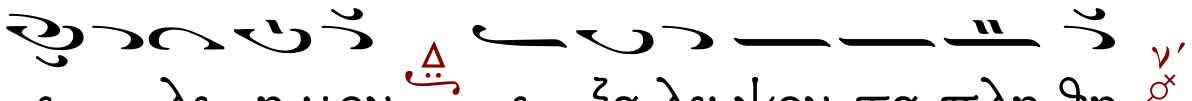
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη

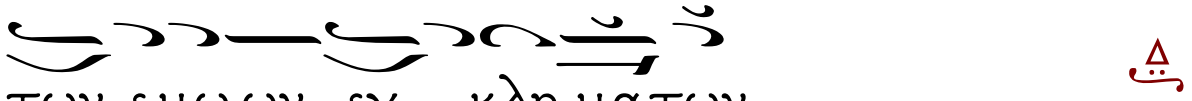
των ε μω ων εγ κλη μα των

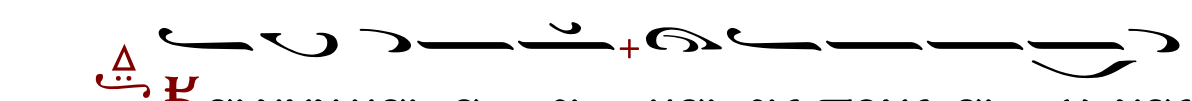
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

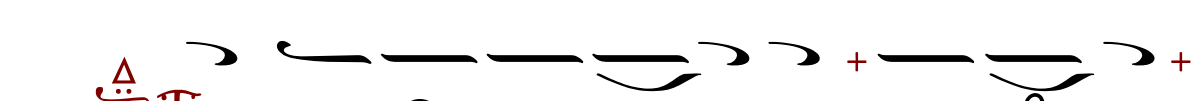
Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις

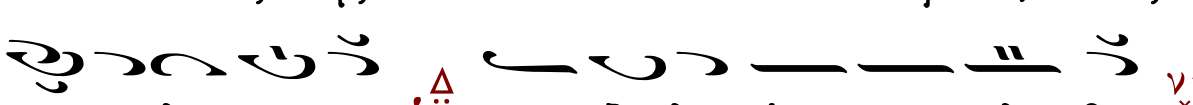
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη

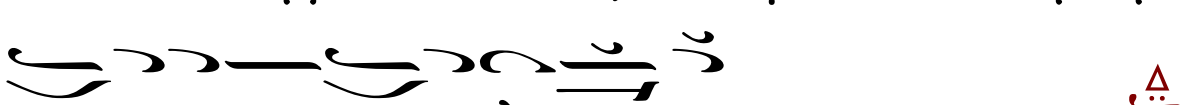
των ε μω ων εγ κλη μα των

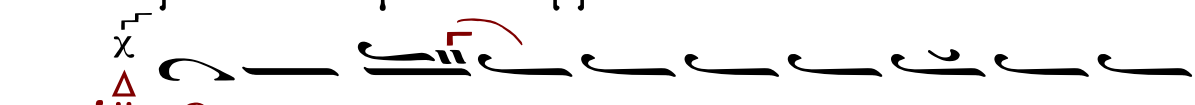
Θ λε η μον ε λε η σον με ο

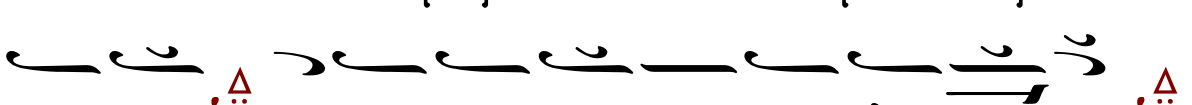
Θε ος κα τα το με γα ε λε ος σου

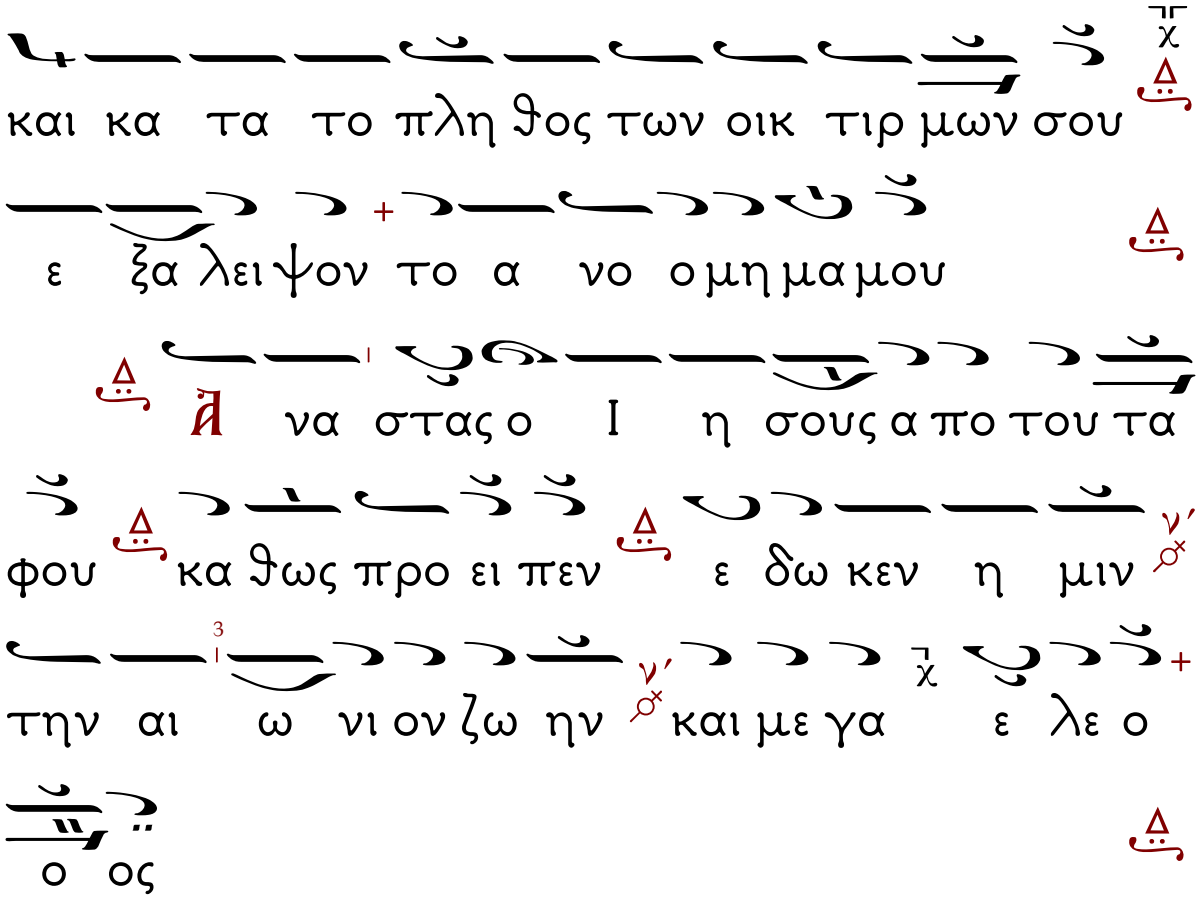
και κα τα το πλη θος των οικ τιρ μων σου
ε ξα λει ψον το α νο ο μη μα μου
Ἀ να στας ο Ι η σους α πο του τα
φου κα θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν
την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο
ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

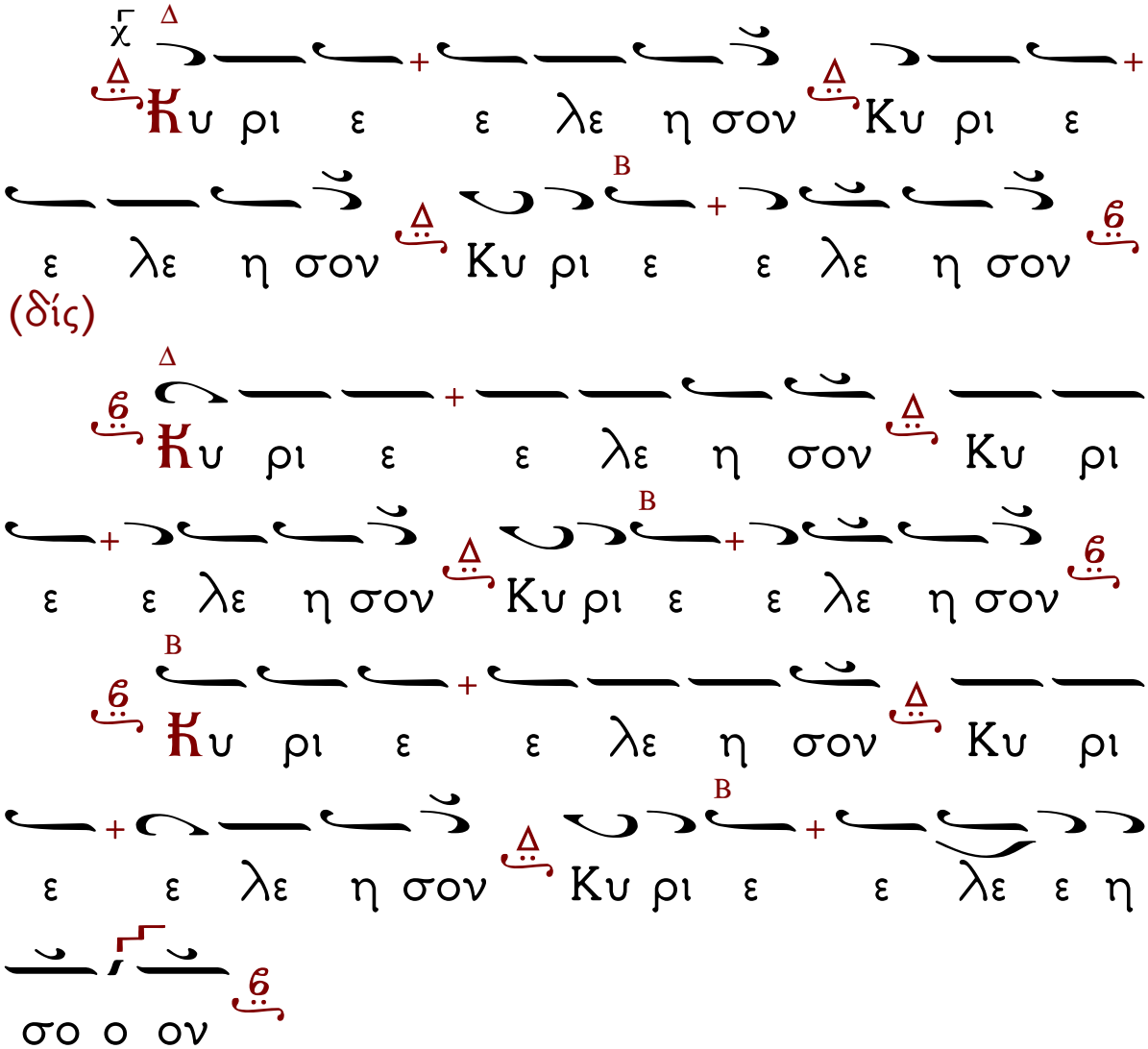

Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ α΄.

Ἦχος πλ. Πα

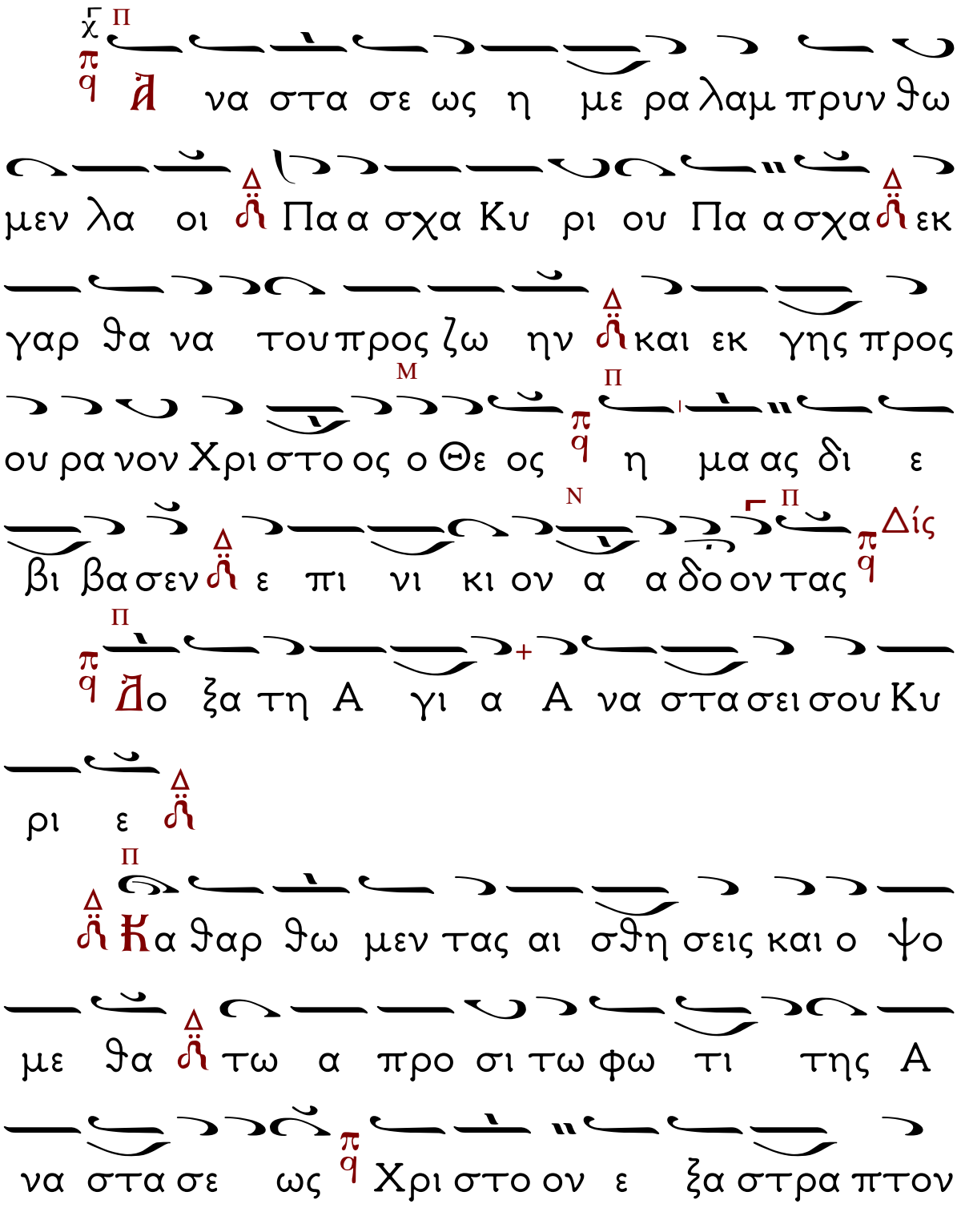

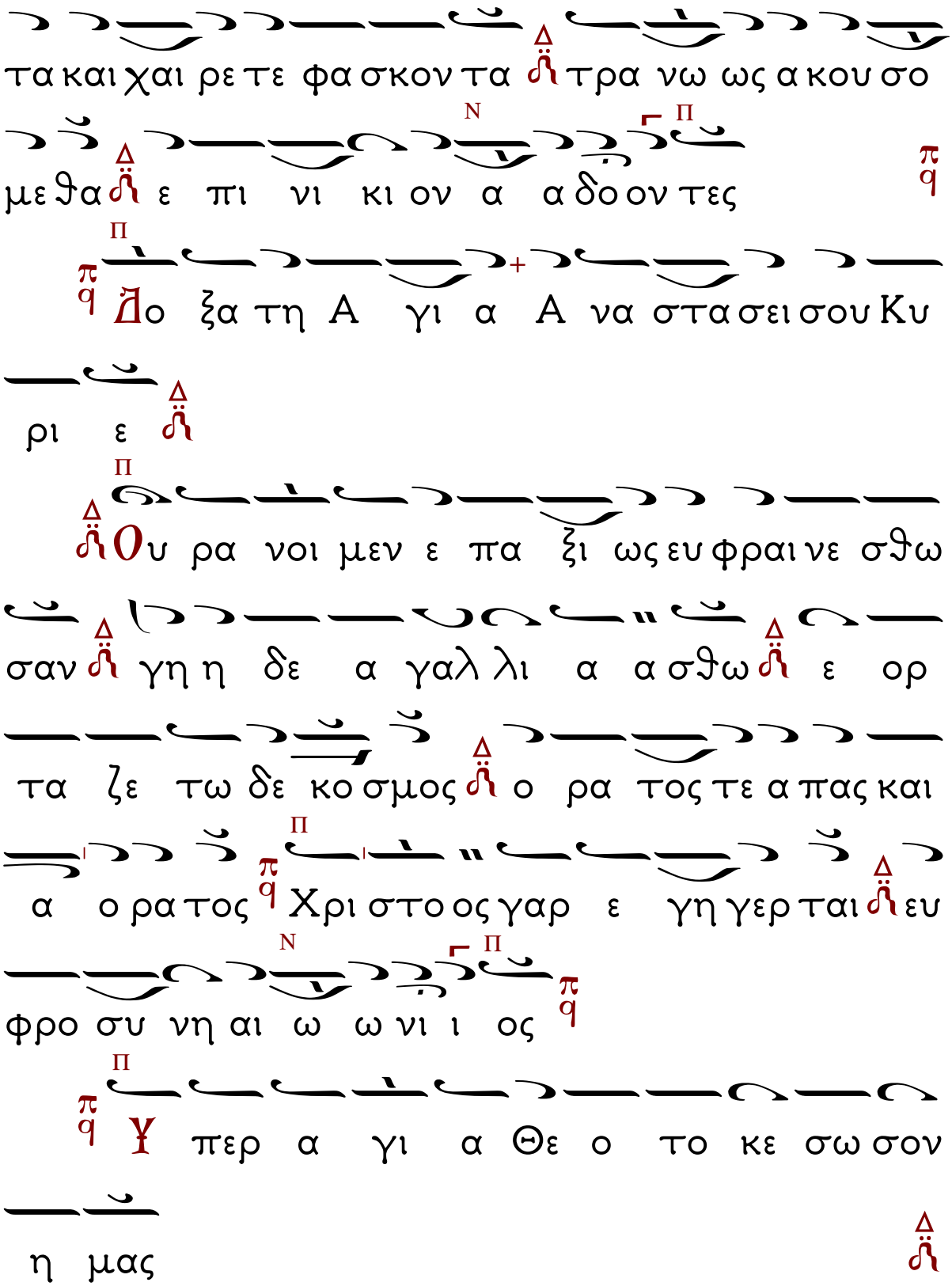
τα και χαι ρε τε φα σκον τα τρα νω ως α κου σο
με θα ε πι νι κι ον α α δο ον τες
Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε
Ου ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευ φραι νε σθω
σαν γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ
τα ζε τω δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και
α ο ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερ ται ευ
φρο συ νη αι ω ω νι ι ος
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας

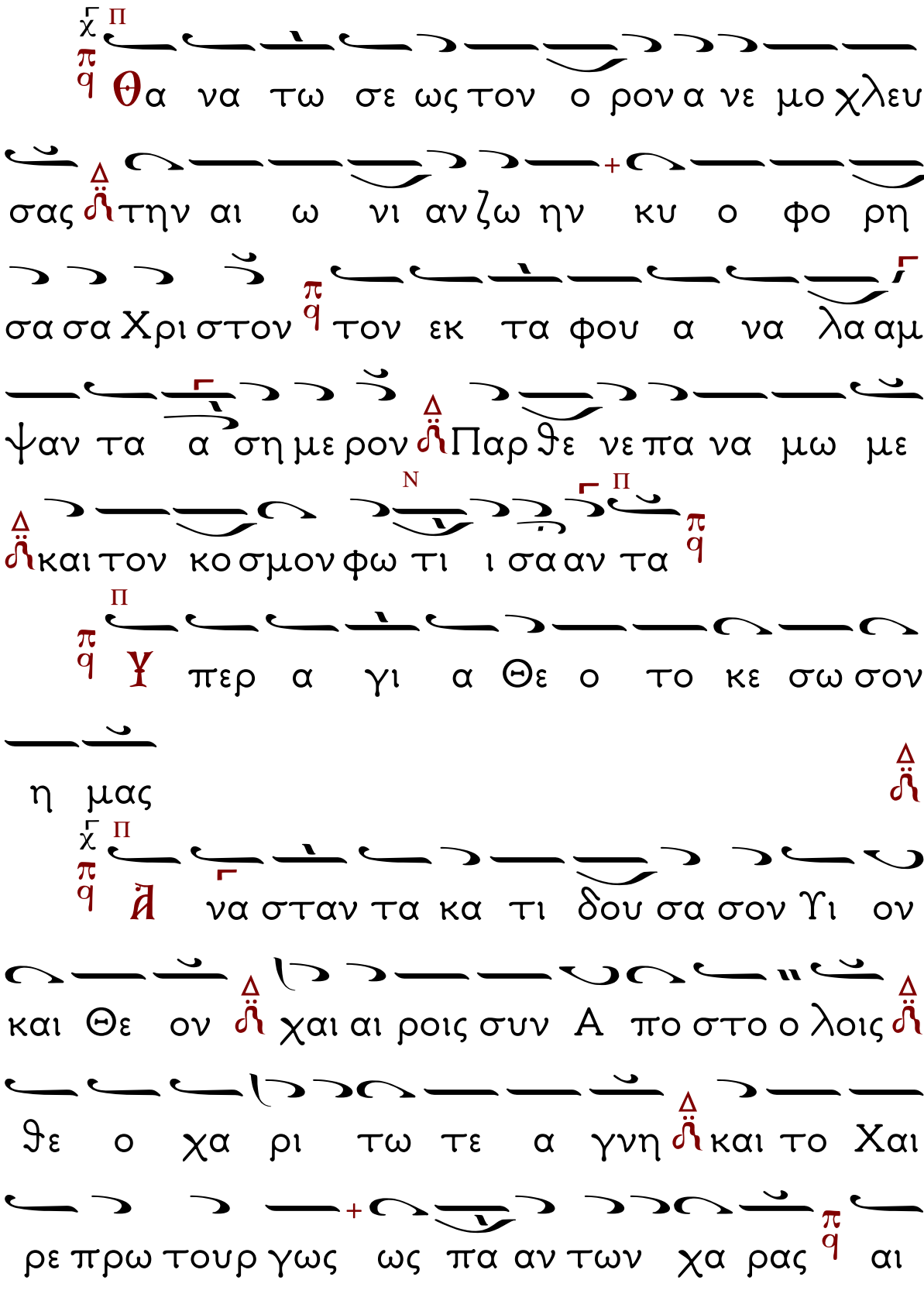
Θα να τω σε ως τον ο ρον α νε μο χλευ
σας την αι ω νι αν ζω ην κυ ο φο ρη
σα σα Χρι στον τον εκ τα φου α να λα αμ
ψαν τα α ση με ρον Παρ θε νε πα να μω με
και τον κο σμον φω τι ι σα αν τα
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας
Ἄ να σταν τα κα τι δου σα σον γι ον
και Θε ον χαι αι ροις συν Α πο στο ο λοις
θε ο χα ρι τω τε α γνη και το Χαι
ρε πρω τουρ γως ως πα αν των χα ρας αι

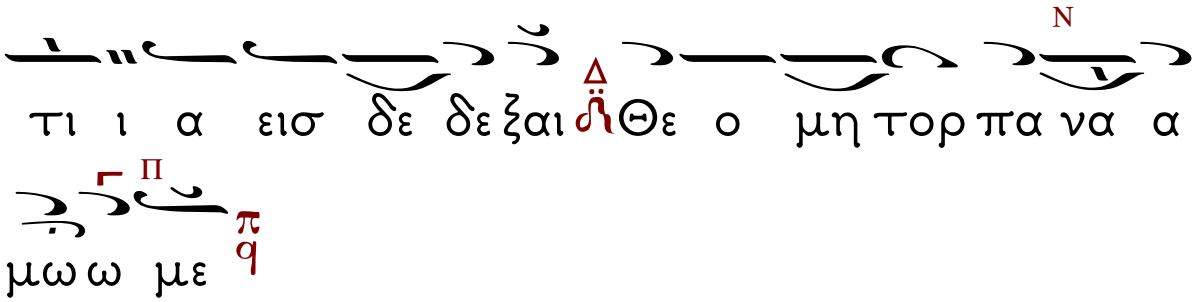
Δ
Π
π
q
τι ι α εισ δε δε ξαι Θε ο μη τορ πα να α
μω ω με

Κανὼν τῶν Ἁγίων. Ἦχος πλ. δ΄.
Ὑγρὰν διοδεύσας.
Ἦχος

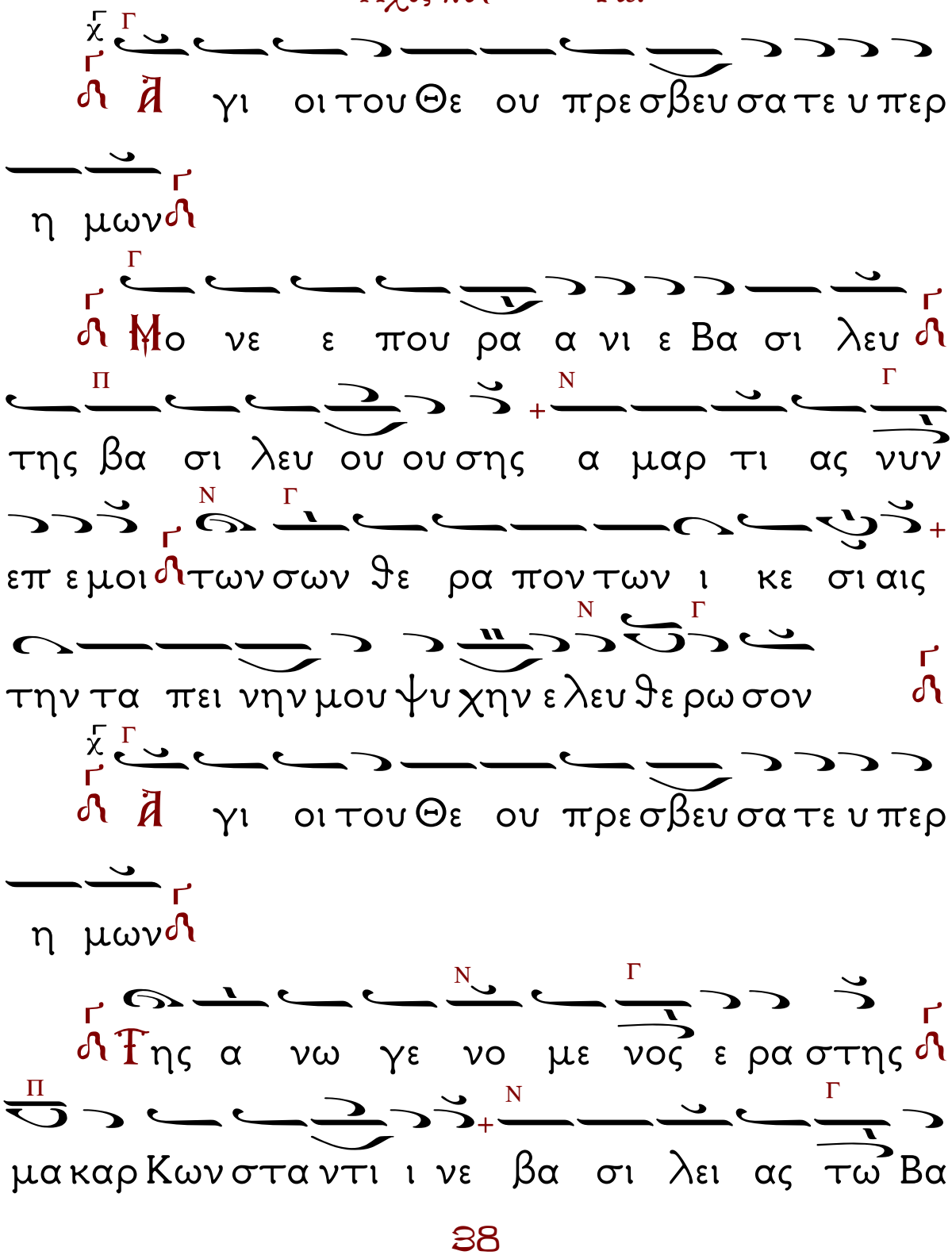

Γ
σι λει παν των και Δε σπο τη δι α νοι α

Ν Γ
κα θα ρω τα τη πι στευ σας ε λα τρευ σας

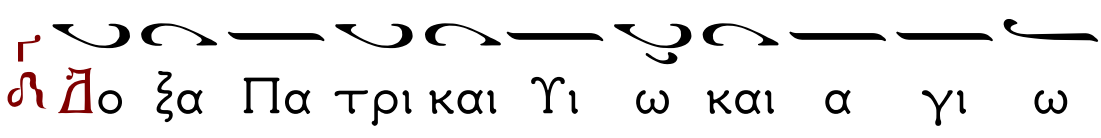
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
πνευ μα τι

Ν Γ Π
Φω τι ελ λαμ φθει σα θε αρ χι κω σκο
Ν Γ
τος α γνω σι ι ας κα τα λε λοι πας α λη
Ν Γ
θως θε ο φρον Ε λε νη και γνη σι ως τω
Ν Γ
Βα σι λει των αι ω νων ε δου λευ σας

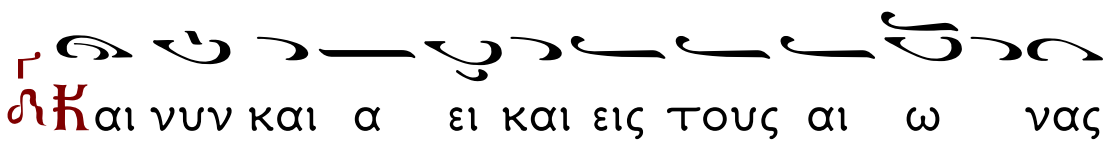
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

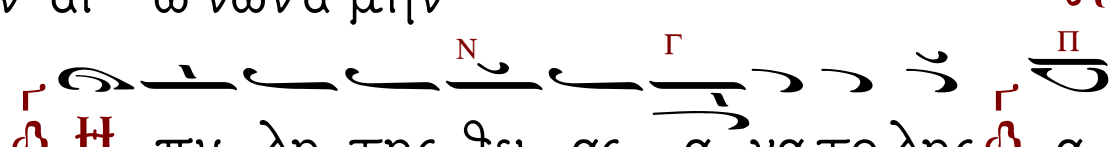
Ν Γ Π
Η πυ λη της θει ας α να το λης α

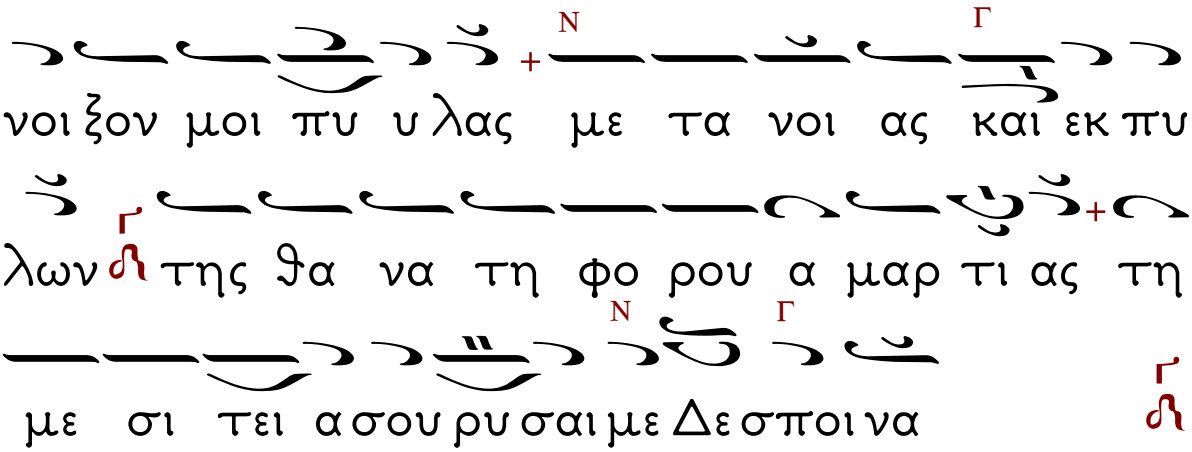
Ν
Γ
νοι ξον μοι πυ υ λας με τα νοι ας και εκ πυ
Γ
λων της θα να τη φο ρου α μαρ τι ας τη
Ν
Γ
με σι τει α σου ρυ σαι με Δε σποι να

Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος δ Πα

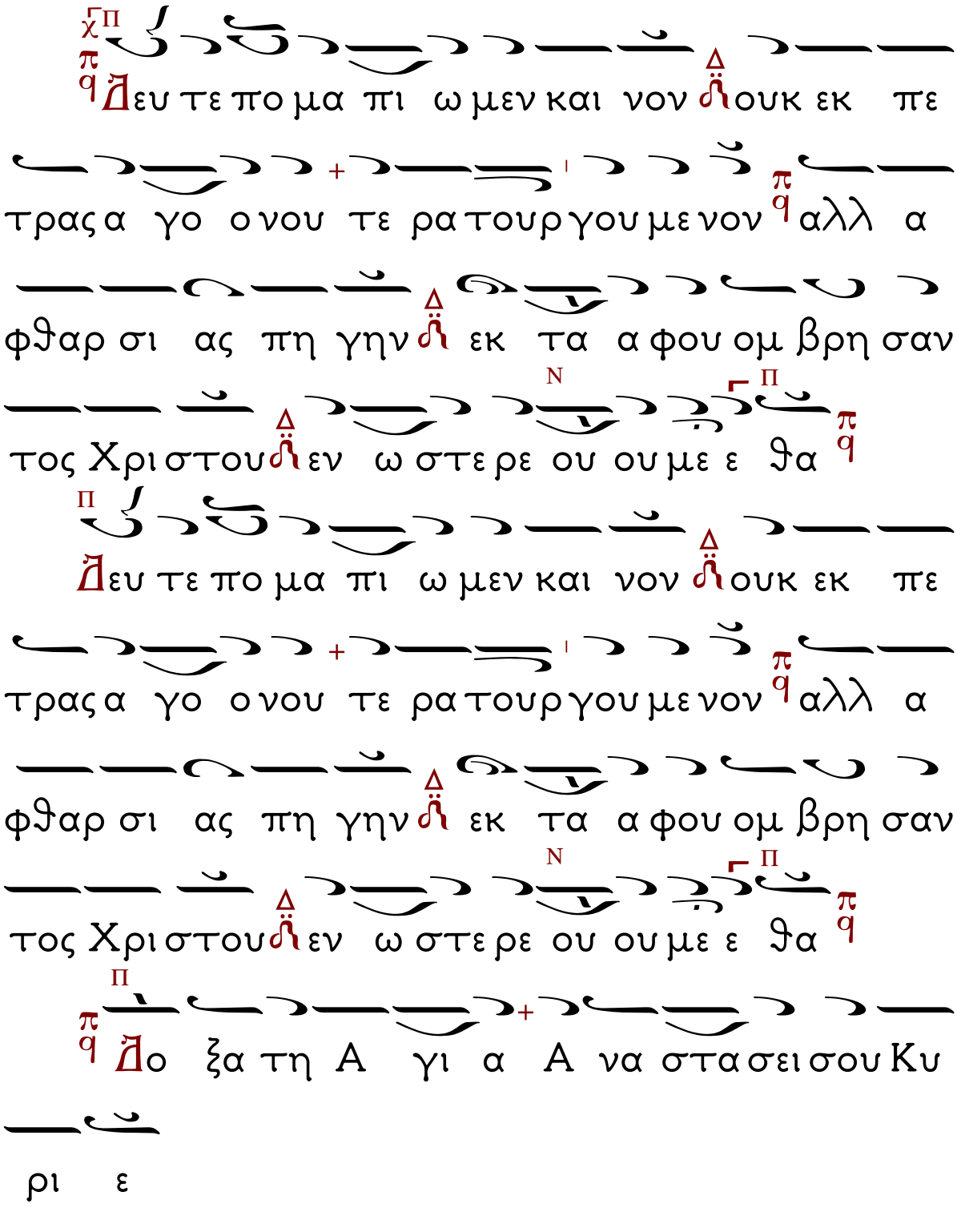

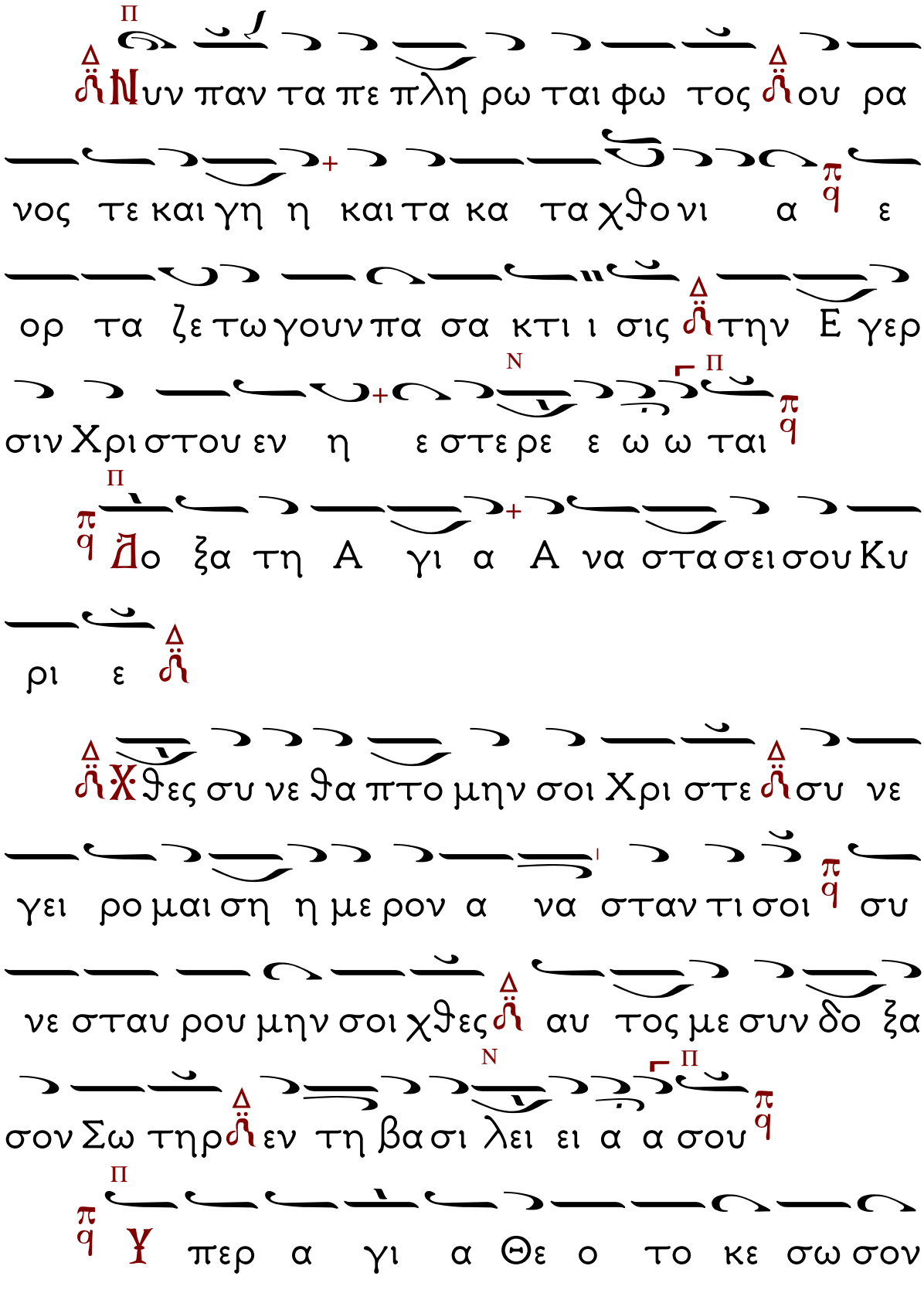
Νυν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ου ρα
νος τε και γη η και τα κα τα χθο νι α ε
ορ τα ζε τω γουν πα σα κτι ι σις την Ε γερ
σιν Χρι στου εν η ε στε ρε ε ω ω ται
Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε
Χθες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε
γει ρο μαι ση η με ρον α να σταν τι σοι συ
νε σταυ ρου μην σοι χθες αυ τος με συν δο ξα
σον Σω τηρ εν τη βα σι λει ει α α σου
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

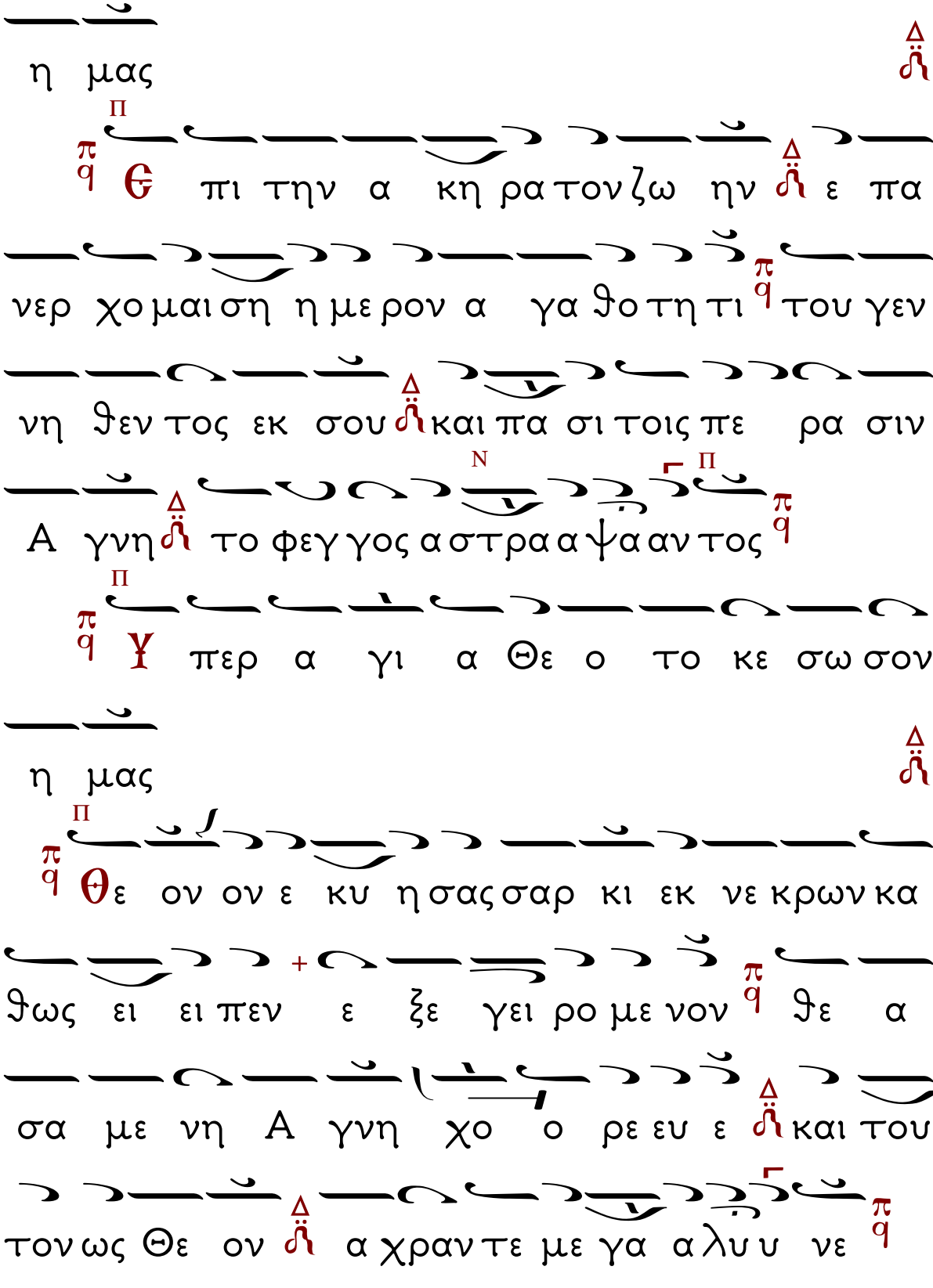
η μας
Θ πι την α κη ρα τον ζω ην ε πα
νερ χο μαι ση η με ρον α γα θο τη τι του γεν
νη θεν τος εκ σου και πα σι τοις πε ρα σιν
Α γνη το φεγ γος α στρα α ψα αν τος
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας
Θε ον ον ε κυ η σας σαρ κι εκ νε κρων κα
θως ει ει πεν ε ξε γει ρο με νον θε α
σα με νη Α γνη χο ο ρε ευ ε και του
τον ως Θε ον α χραν τε με γα α λυ υ νε

Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ γ΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ἦχος πλ. δ΄ Γα.

γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ

η μων

μοι βων ου ρα νι ων ε πι τυ χειν ε

σπευ σας ο θεν τω κα λου ντι θε ο ο φρον

ε πη κο λου θη σας και σκο τος ε λι πες πα

τρο πα ρα δο τον πλα νην και φω στηρ εν

Πνευ μα τι θει ω γε γε νη σαι

γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ

η μων

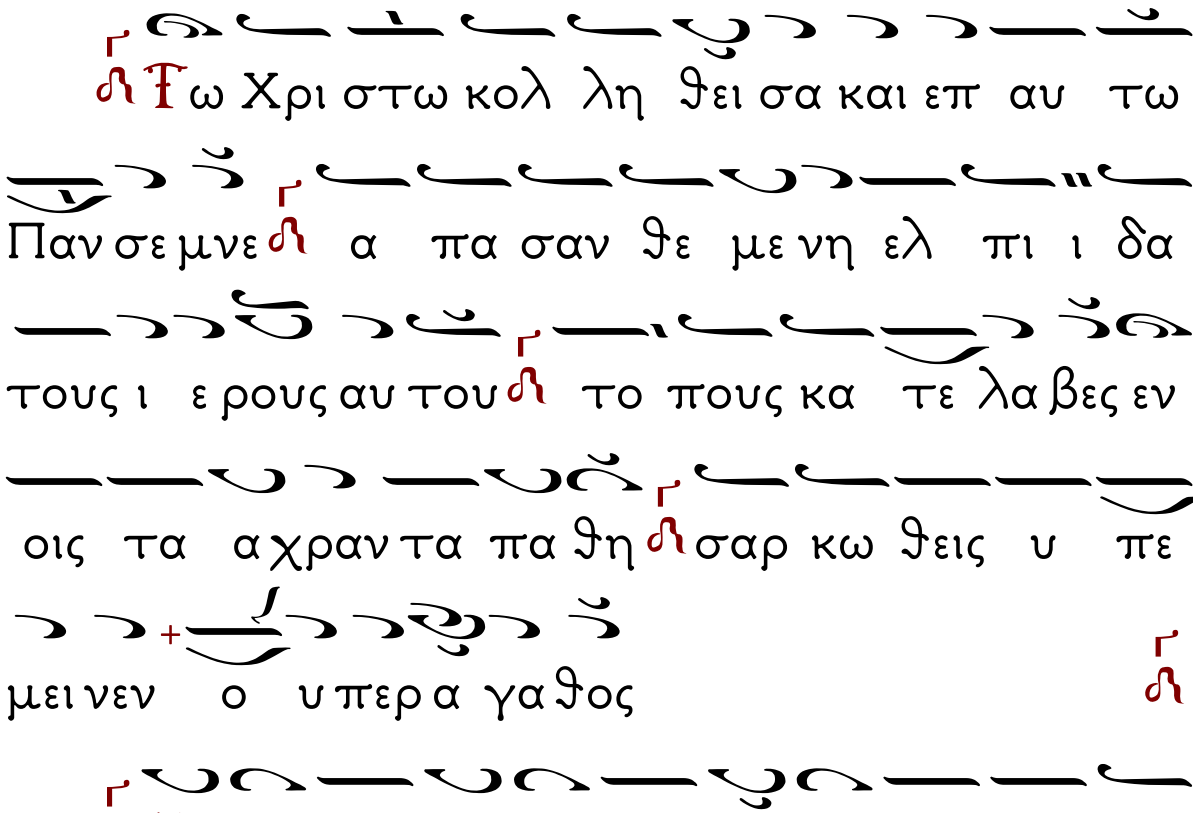
Τω Χριστω κολλη θεισα και επ αυτω
Πανσεμνε α πασαν θε μενη ελπι ι δα
τους ι ερους αυτου το πους κα τε λαβες εν
οις τα αχραντα παθη σαρ κωθεις υ πε
μεινεν ο υπερ αγαθος
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
πνευ ματι
Το σω τη ρι ον ο πλον το αρ ρα γες
τρο παι ον των Χρι στι α νων την ελ πι ι
δα Σταυ ρον τον τι μι ον φθο νω κρυ πτο με
νον συ ε φα νε ρω σας θει ω φλε γο με

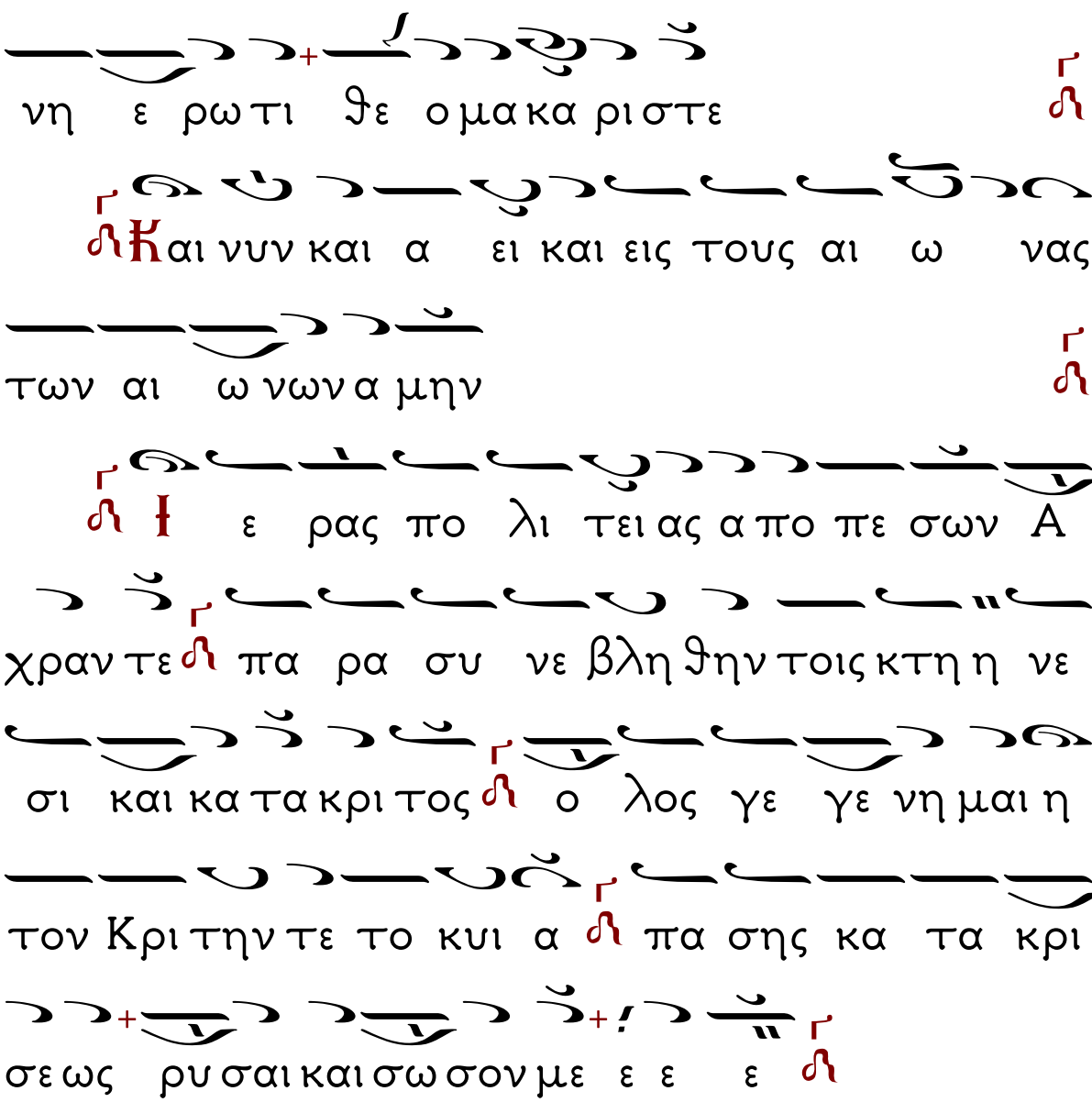
νη ε ρω τι θε ο μα κα ρι στε
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Ι ε ρας πο λι τει ας α πο πε σων Α
χραν τε πα ρα συ νε βλη θην τοις κτη η νε
σι και κα τα κρι τος ο λος γε γε νη μαι η
τον Κρι τη ν τε το κυι α πα σης κα τα κρι
σε ως ρυ σαι και σω σον με ε ε ε

Κοντάκιον & Οἶκος τῶν Ἁγίων.
Κοντάκιον. Ἦχος γ΄.
Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σταυρὸν ἐμφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα, ὅπλον δὲ πιστῶν, Ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Ὁ Οἶκος.

Κωνσταντῖνον πιστοὶ σὺν τῇ μητρὶ τιμήσωμεν· τοῦ Προφήτου γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ, τὸν τρισύνθετον Σταυρὸν κατενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριον πάθος ἐξηκολούθησε, καὶ πάντας παρέστησαν τοὺς Ἰουδαίους παρασκευάζεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν τὴν αὐτῶν, καὶ τοῦτο εὑρόντες ἀνέδειξαν αὐτοί. Διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσι νικηφόροι ἀνεδείχθησαν, ὅπλον φέροντες ἀπροσμάχητον, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Κάθισμα τῶν Ἁγίων.
Ἦχος πλ. δ΄.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.
Ἦχος πα Νη

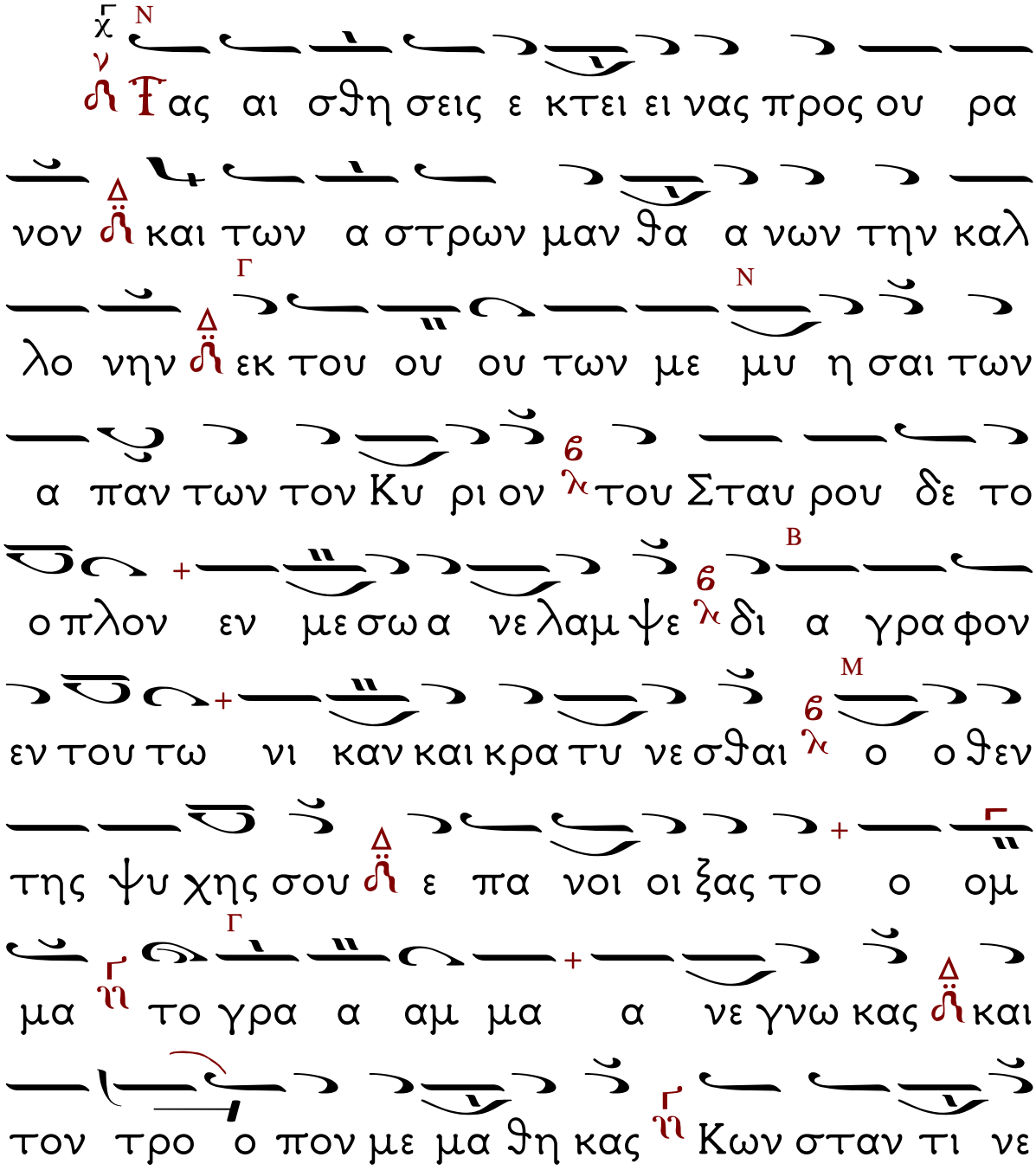

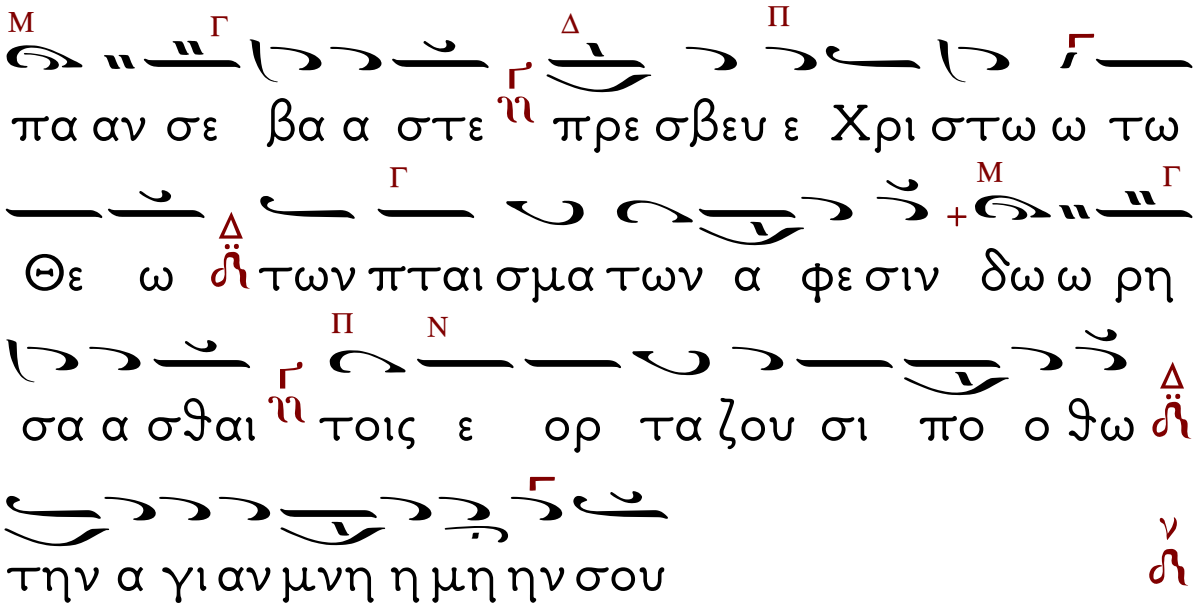

Τό κάτωθι Κάθισμα τῆς ἑορτῆς.
Ἦχος πλ. δ΄.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Δόξα... **Κ**αί νῦν...

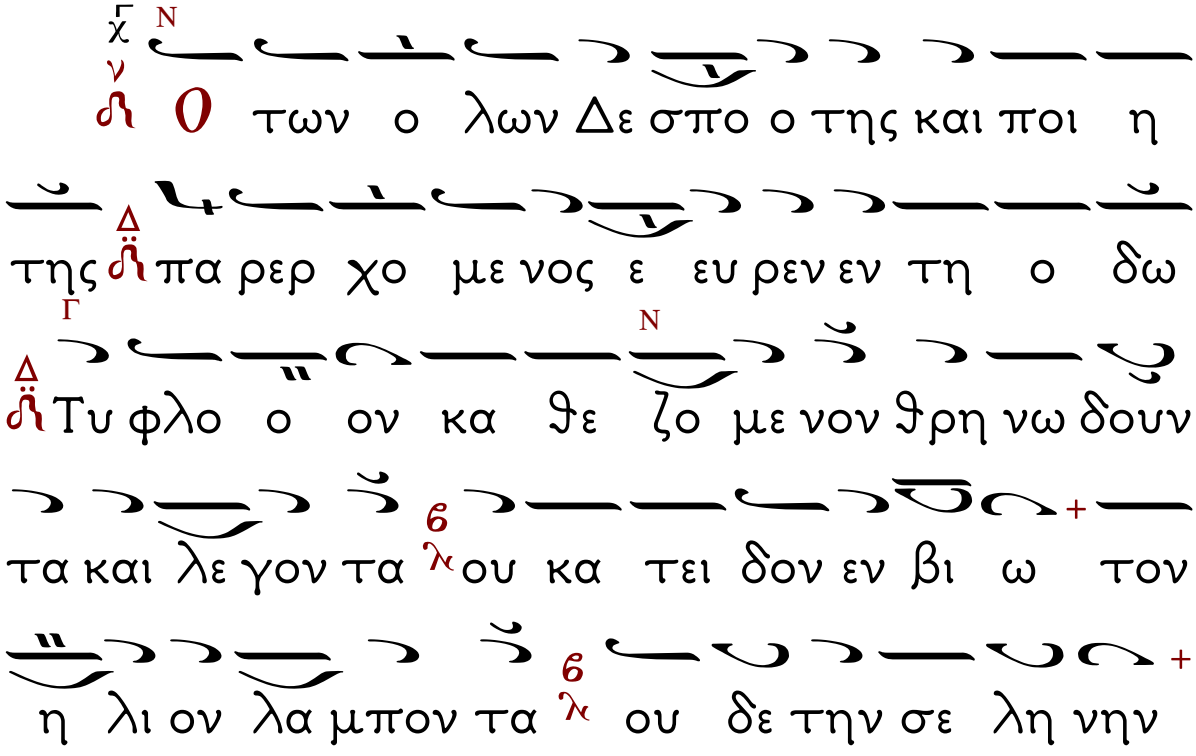

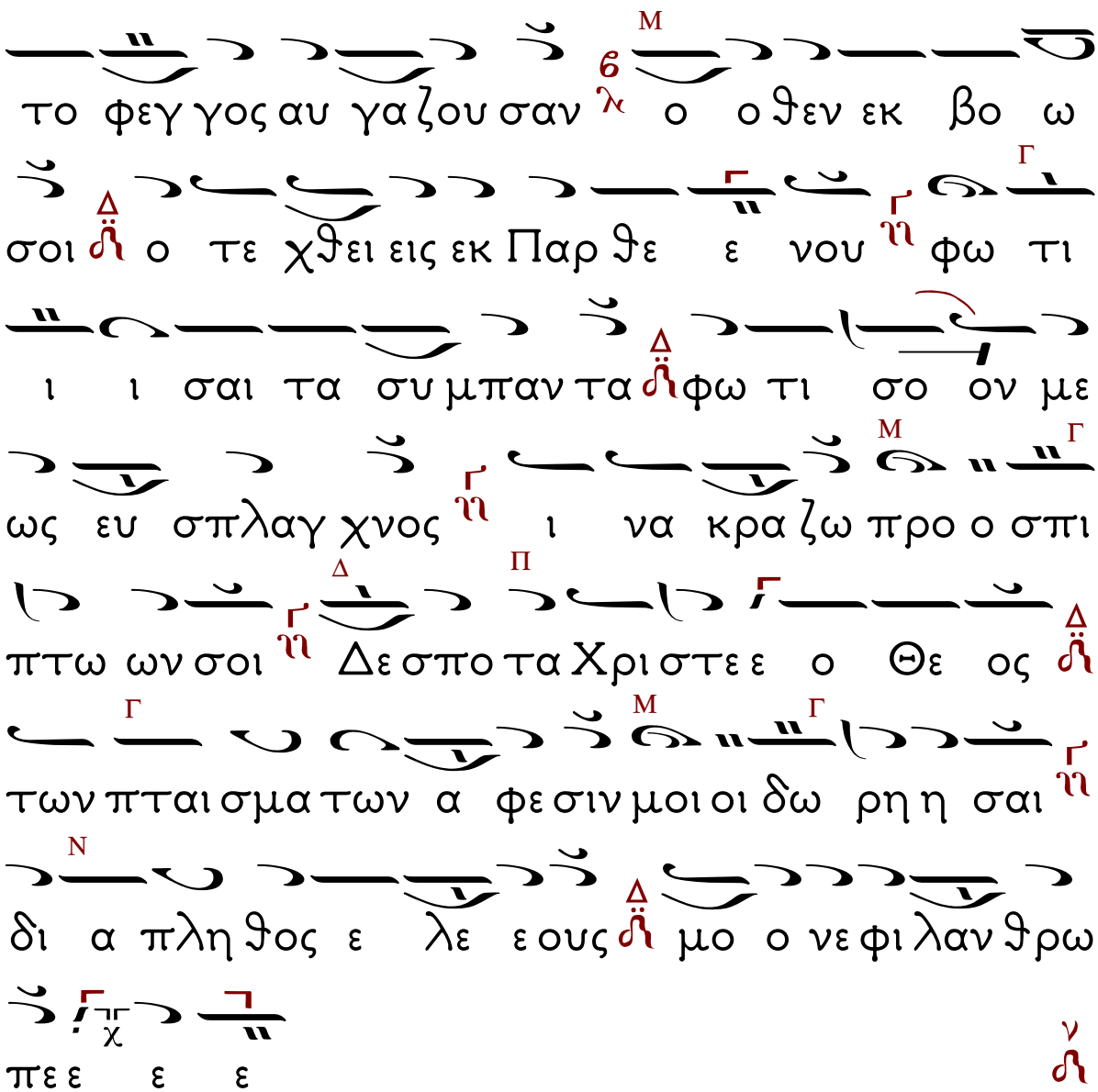
το φεγ γος αυ γα ζου σαν ο ο θεν εκ βο ω
σοι ο τε χθει εις εκ Παρ θε ε νου φω τι
ι ι σαι τα συ μπαν τα φω τι σο ον με
ως ευ σπλαγ χνος ι να κρα ζω προ ο σπι
πτω ων σοι Δε σπο τα Χρι στε ε ο Θε ος
των πται σμα των α φε σιν μοι οι δω ρη η σαι
δι α πλη θος ε λε ε ους μο ο νε φι λαν θρω
πε ε ε ε

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, σοὶ Χριστὲ προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Ὁ Οἶκος.

Ῥεῖθρόν μοι δώρησαι Χριστέ, σοφίας τῆς ἀρρήτου, καὶ γνώσεως τῆς ἄνω, τὸ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, καὶ πλανωμένων ὁδηγέ, ἵνα διηγήσωμαι, ἅπερ ἡ θεία βίβλος ἐδίδαξε τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, δηλονότι, τὴν τοῦ Τυφλοῦ θαυματοποιΐαν, ὅτι ἐκ γενετῆς τυφλὸς ὑπάρχων, ὀφθαλμοὺς τοὺς αἰσθητοὺς ἀπολαμβάνει, καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς, ἐν πίστει ἀνακραυγάζων· Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Συναξάριον

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, θεοστέπτων, καὶ ἰσαποστόλων, μεγάλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Στίχοι.

Ὡς κοινὸν εἶχον γῆς Βασιλεῖς τὸ στέφος,

Ἔχουσι κοινὸν καὶ τὸ τοῦ πόλου στέφος.

Ξύνθανε μητέρι εἰκάδι πρώτῃ Κωνσταντῖνος.

Εἶτα τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ ἕκτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὸ εἰς τὸν ἐκ γενετῆς Τυφλὸν ἑορτάζομεν, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ, θαῦμα.

Στίχοι.

Φωτὸς χορηγός, ἐκ φάους πλέον φάος,
Τὸν ἐκ γενετῆς ὀμματοῖς Τυφλόν, Λόγε.

Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, φωτοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίες σύντομες.

Ἦχος πλ ϙ Πα

Ὠδή α'. χ χ ϙ Μ Κ Τω Σω τη η ρι Θε ω τω εν θα

λασ ση λα ον χ ϙ πο σιν α βρο χοις ο δη γη

σαν τι χ ϙ και Φα ρα ω παν στρα τι α κα τα

πον τι σαν τι χ ϙ αυ τω μο νω α σω μεν ο ο τι

δε δο ξα α σται χ ϙ

Ὠδή γ'. χ ϙ Δυ να μει ει του Σταυ ρου σου Χρι στε

χ ϙ στε ρε ω σον μου την δι α νοι αν χ ϙ εις το

υ μνειν και δο ξα ζειν σου χ ϙ Ὁ Α' Χορός. την σω

τη ρι ον Α να λη η ψιν χ ϙ

Ὠδή δ' χ ϙ Κ Ει σα κη κο α την α κο ην της δυ

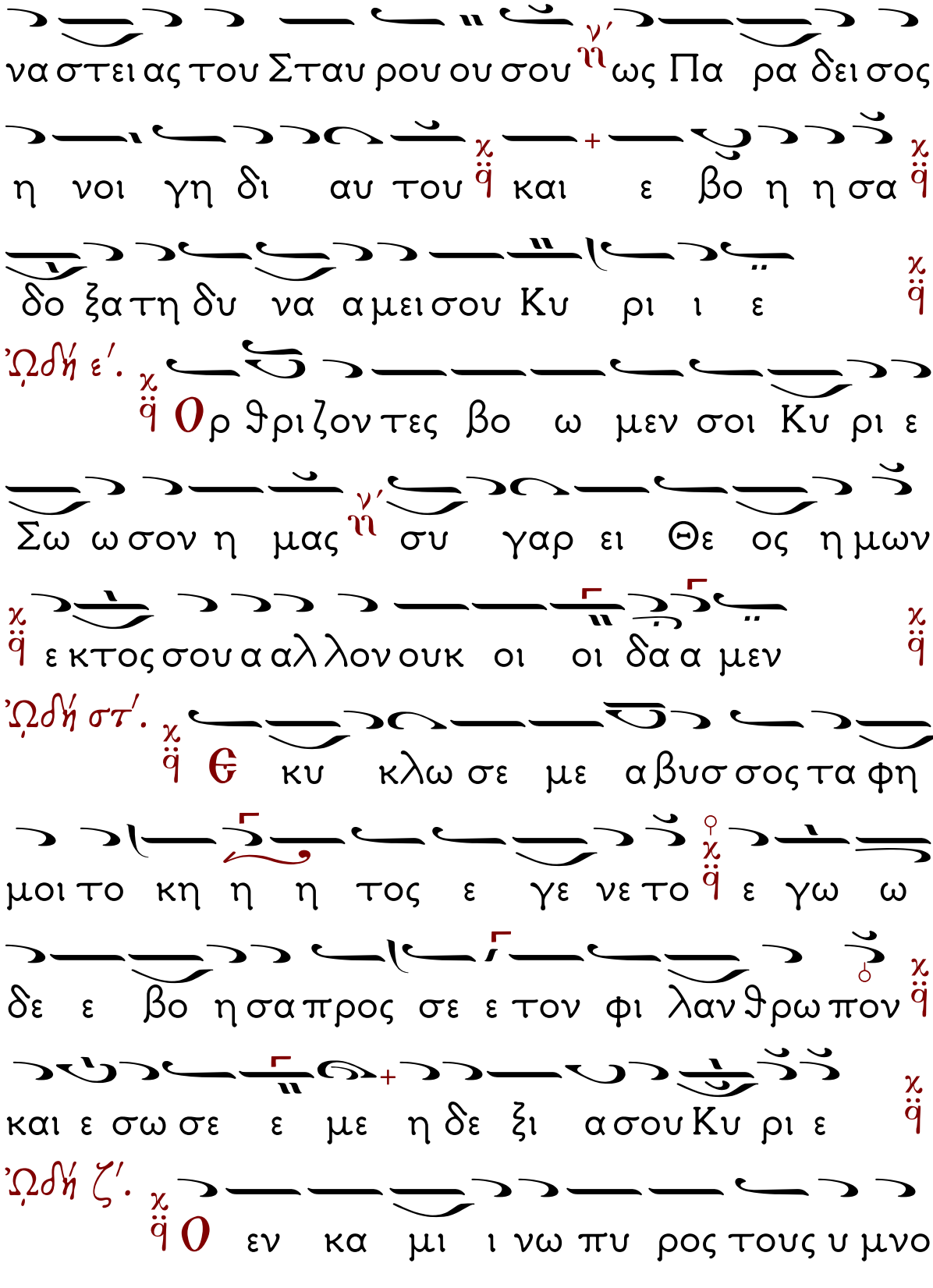
να στει ας του Σταυ ρου ου σου η ως Πα ρα δει σος
η νοι γη δι αυ του και ε βο η η σα
δο ξα τη δυ να α μει σου Κυ ρι ι ε
Ὠδὴ ε΄.
Ο ρθ ρι ζον τες βο ω μεν σοι Κυ ρι ε
Σω ω σον η μας η συ γαρ ει Θε ος η μων
ε κτος σου α αλ λον ουκ οι οι δα α μεν
Ὠδὴ στ΄.
Θ κυ κλω σε με α βυσ σος τα φη
μοι το κη η η τος ε γε νε το ε γω ω
δε ε βο η σα προς σε ε τον φι λαν θρω πον
και ε σω σε ε με η δε ξι α σου Κυ ρι ε
Ὠδὴ ζ΄.
Ο εν κα μι ι νω πυ ρος τους υ μνο

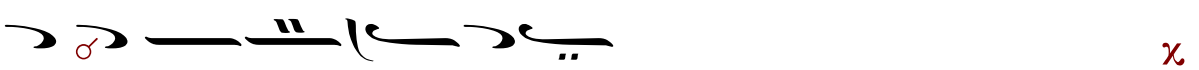

Ὠδὴ η′. ϑ Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν ϑ καὶ προ σκυ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτὸς...

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ σπιχολογεῖται.
Ἡ ϑ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ' Πα

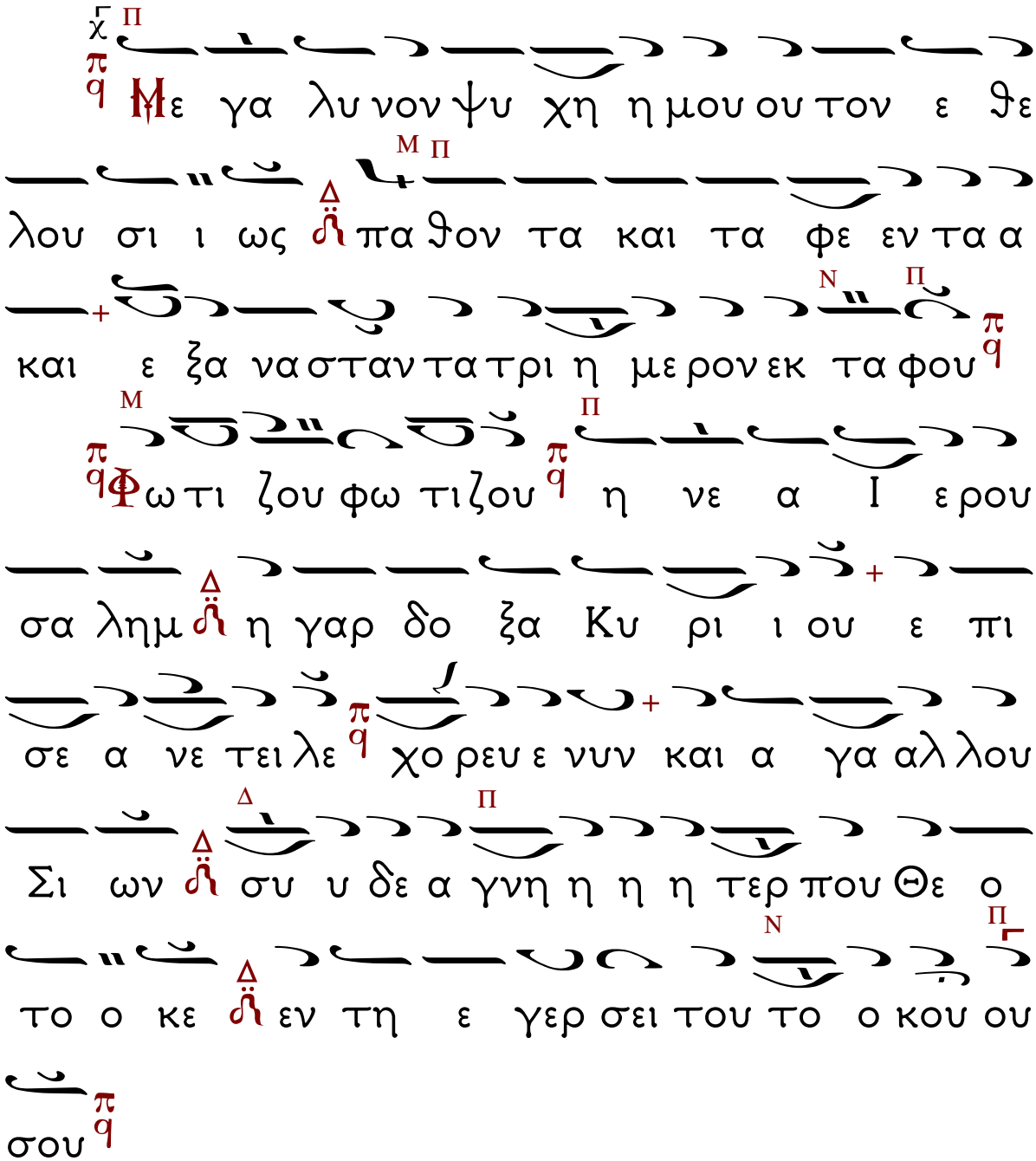

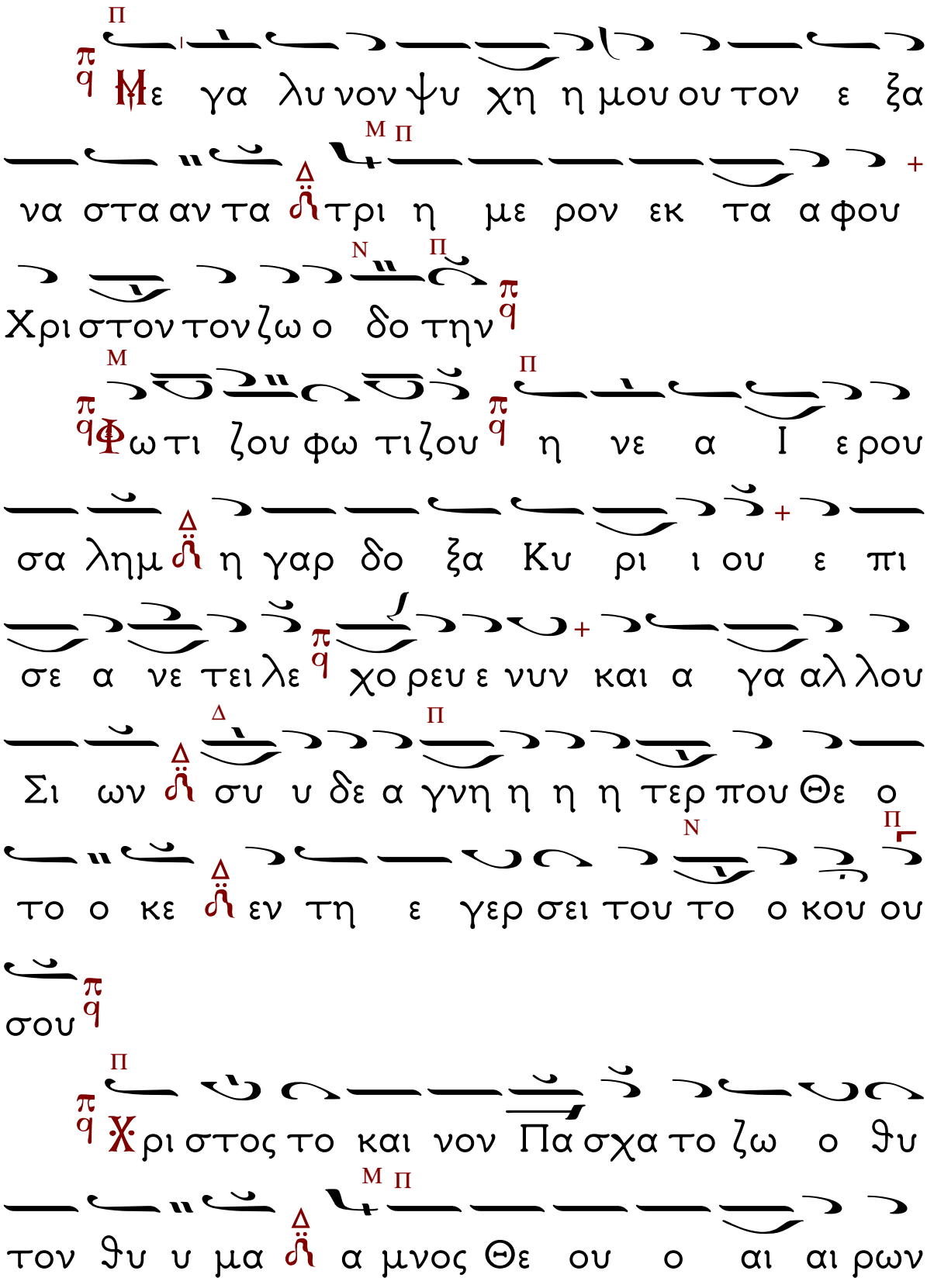
Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου τον ε ξα
να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα α φου
Χρι στον τον ζω ο δο την
Φω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ερου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ε πι
σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη η η η τερ που Θε ο
το ο κε εν τη ε γερ σει του το ο κου ου
σου
Χρι στος το και νον Πα σχα το ζω ο θυ
τον θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι αι ρων

την α μαρ τι αν κο σμου

Ὦ θει ας ω φι ι λης ω γλυ κυ τα της

σου φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γαρ ε

πηγ γει λω ε σε σθαι με χρι τερ μα των αι ω

ω νος Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι οι αγ κυ

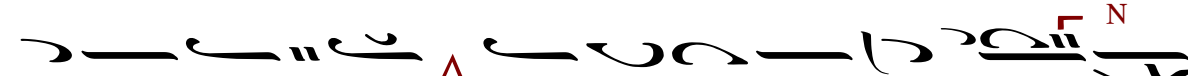
ραν ελ πι ι δος κα τε χον τες α γαλ λο

ο με ε θα

Cη με ρον πα σα κτι σις α γαλ λε ται και

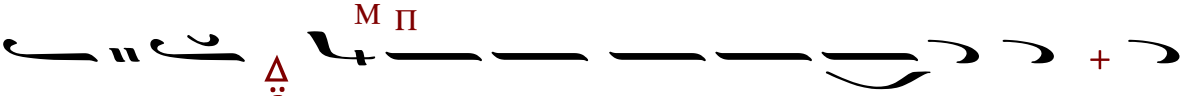
χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε ε στη και

Α δης ε σκυ λευ θη

Ὦ Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα

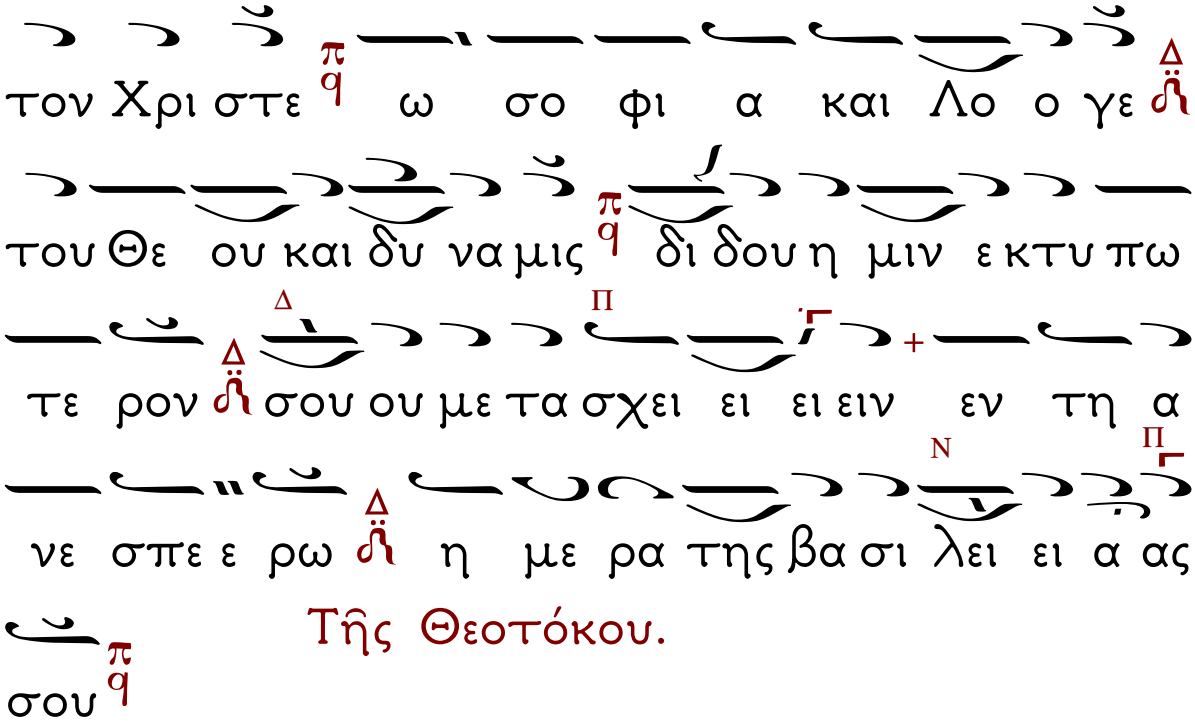
τον Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε
του Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν ε κτυ πω
τε ρον σου ου με τα σχει ει ει ειν εν τη α
νε σπε ε ρω η με ρα της βα σι λει ει α ας
Τῆς Θεοτόκου.
σου
Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρι συ
πο στα α του και α δι αι ρε του θε ο τη
τος το κρα τος
Συμ φω νως Παρ θε ε νε σε μα κα
ρι ζο μεν πι στοι χαι ρε πυ λη Κυ ρι ι
ου χαι ρε πο λις εμ ψυ χε χαι ρε δι ης η μιν ε

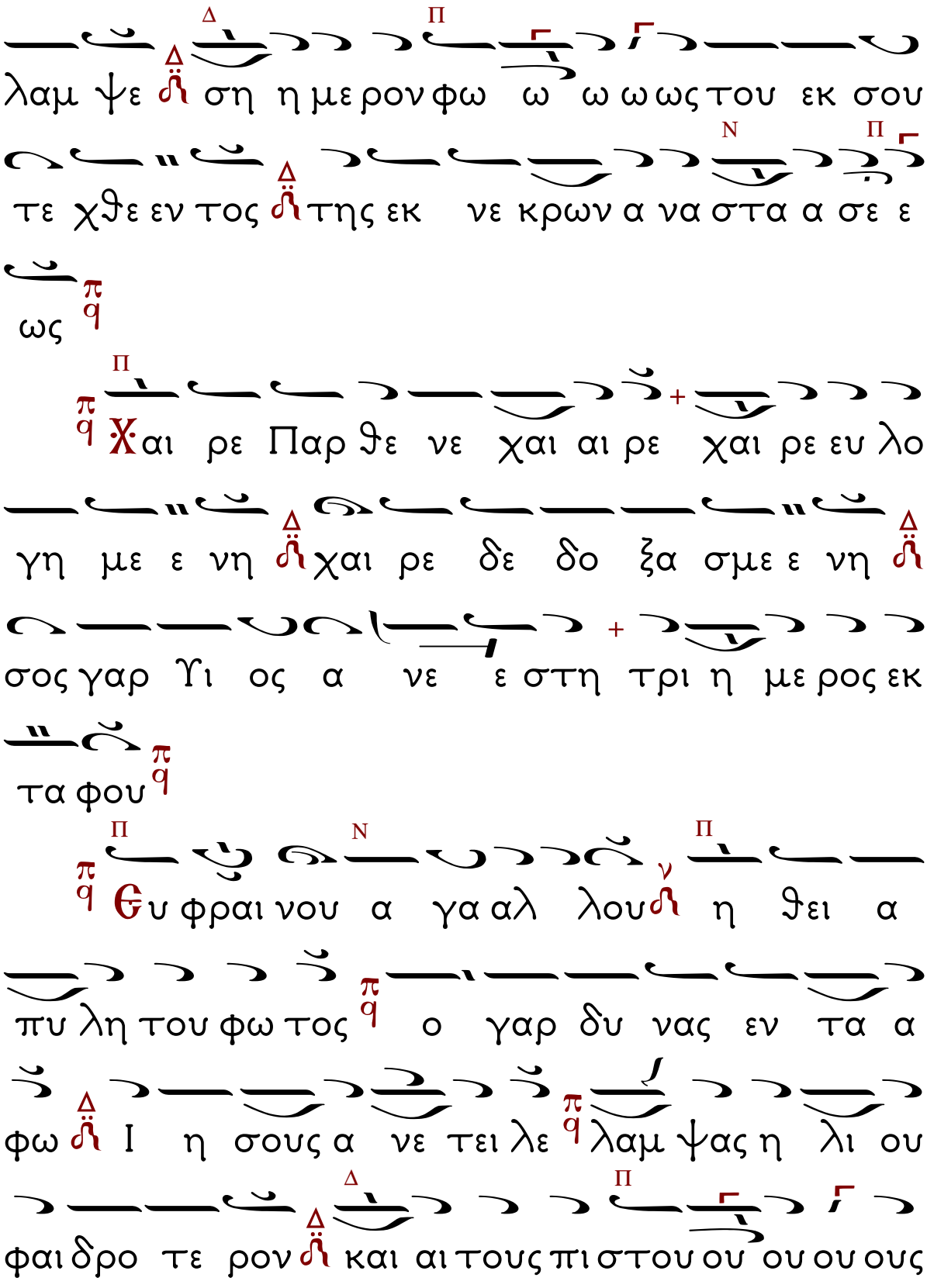
λαμ ψε ση η με ρον φω ω ω ω ως του εκ σου
τε χθε εν τος της εκ νε κρων α να στα α σε ε
ως
Χαι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο
γη με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη
σος γαρ Υι ος α νε ε στη τρι η με ρος εκ
τα φου
Θυ φραι νου α γα αλ λου η θει α
πυ λη του φω τος ο γαρ δυ νας εν τα α
φω Ι η σους α νε τει λε λαμ ψας η λι ου
φαι δρο τε ρον και αι τους πι στου ου ου ους

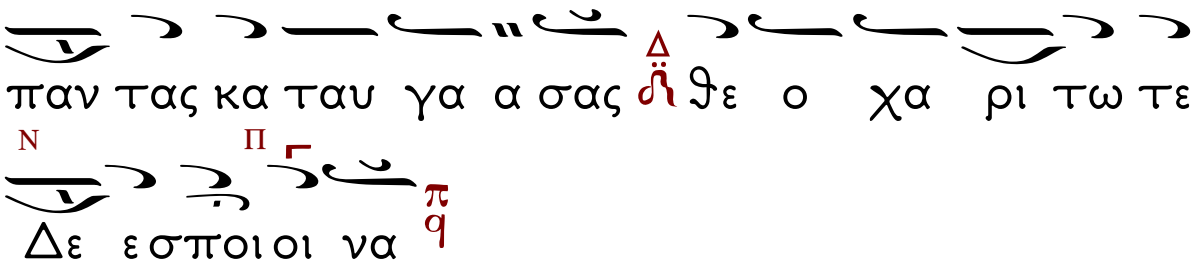

Κανὼν τῶν Ἁγίων. Ἦχος πλ. δ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἦχος πλ. δ΄. Γα.

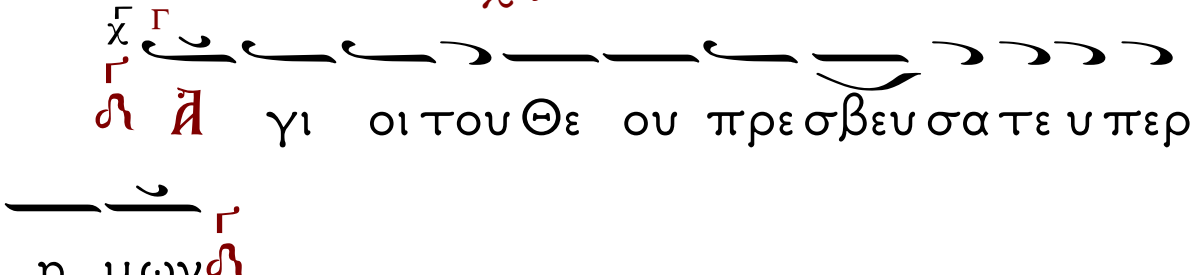

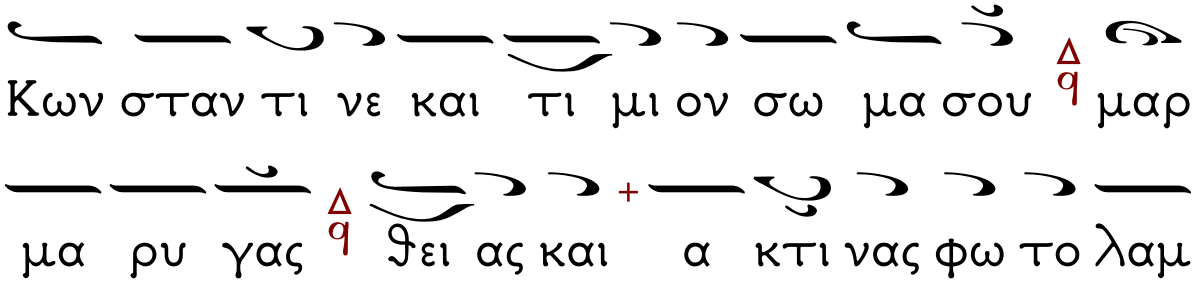

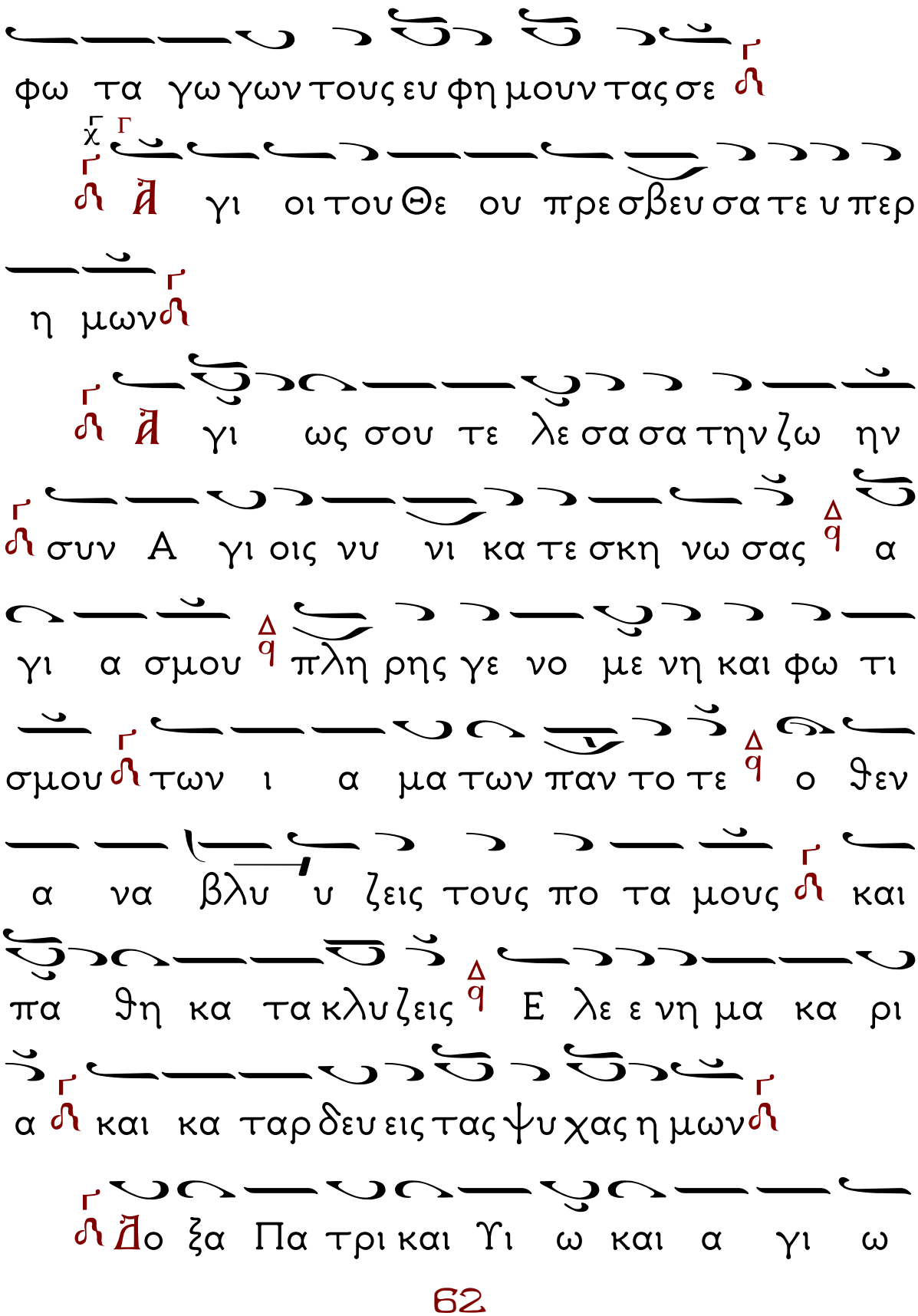
φω τα γω γων τους ευ φη μουν τας σε
γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ
η μων
γι ως σου τε λε σα σα την ζω ην
συν Α γι οις νυ νι κα τε σκη νω σας α
γι α σμου πλη ρης γε νο με νη και φω τι
σμου των ι α μα των παν το τε ο θεν
α να βλυ υ ζεις τους πο τα μους και
πα θη κα τα κλυ ζεις Ε λε ε νη μα κα ρι
α και κα ταρ δευ εις τας ψυ χας η μων
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

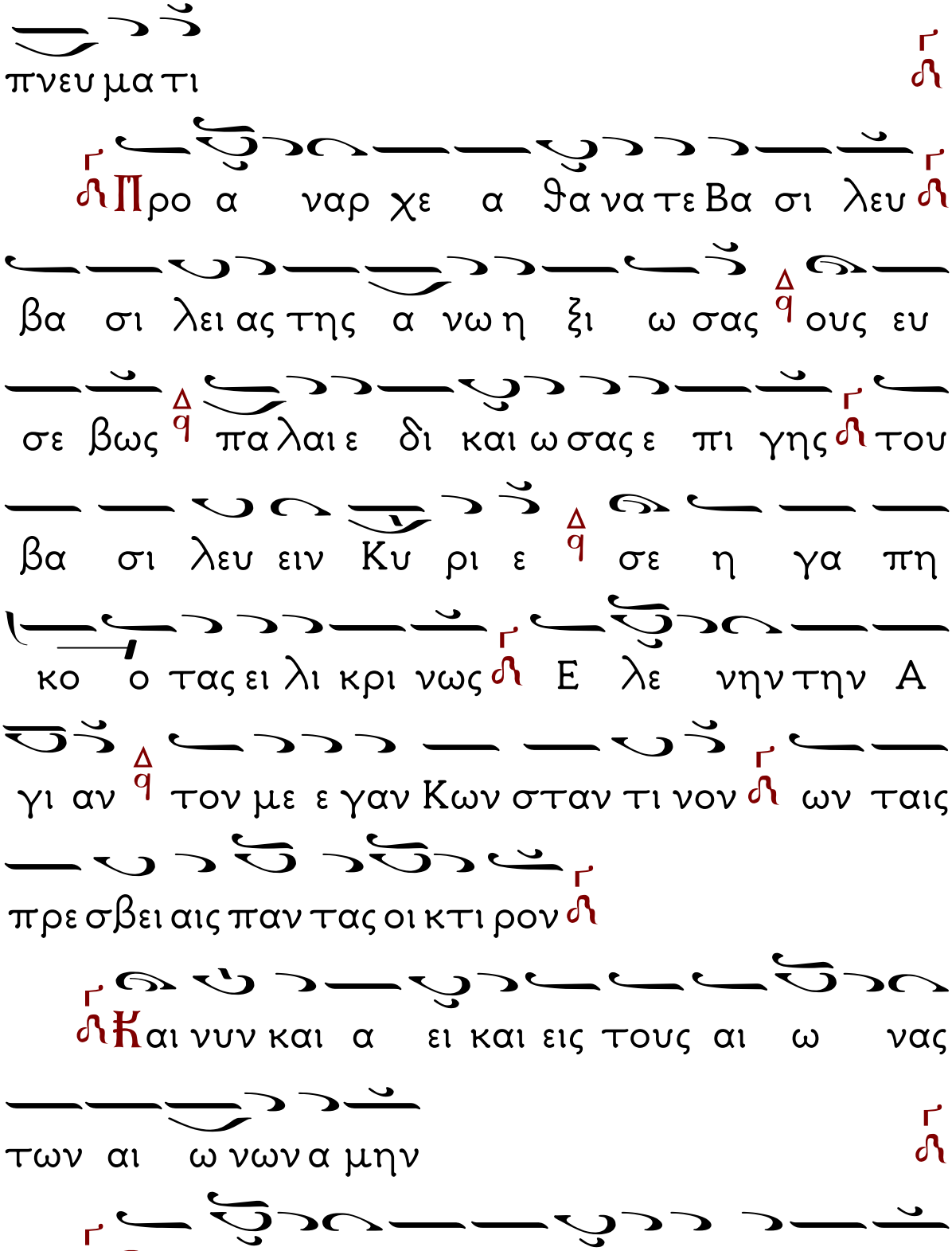
πνευ μα τι
Προ α ναρ χε α θα να τε Βα σι λευ
βα σι λει ας της α νω η ξι ω σας ους ευ
σε βως πα λαι ε δι και ω σας ε πι γης του
βα σι λευ ειν Κυ ρι ε σε η γα πη
κο ο τας ει λι κρι νως Ε λε νην την Α
γι αν τον με ε γαν Κων σταν τι νον ων ταις
πρε σβει αις παν τας οι κτι ρον
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Τον παν των Βα σι λε α και Ποι η την

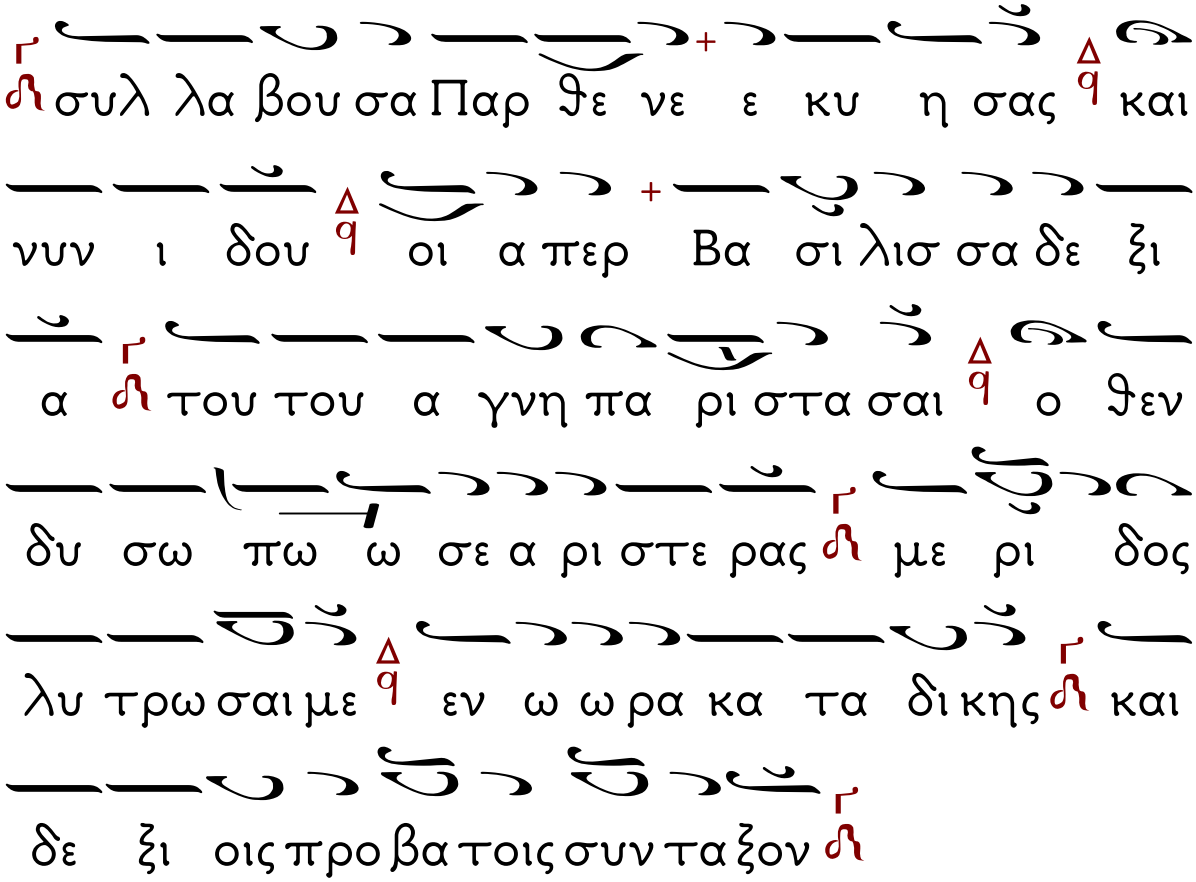
συλ λα βου σα Παρ θε νε ε κυ η σας και
νυν ι δου οι α περ Βα σι λισ σα δε ξι
α του του α γνη πα ρι στα σαι ο θεν
δυ σω πω ω σε α ρι στε ρας με ρι δος
λυ τρω σαι με εν ω ω ρα κα τα δι κης και
δε ξι οις προ βα τοις συν τα ξον

Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ τῶν Καταβασιῶν.

Τόν Δι τοῦ α' ἦχου, νὰ τὸν λάβω ὡς Κε τοῦ πλ. α'
Γιὰ λόγους φωνητικῆς "οἰκονομίας".

Ἦχος πλ. α Πα

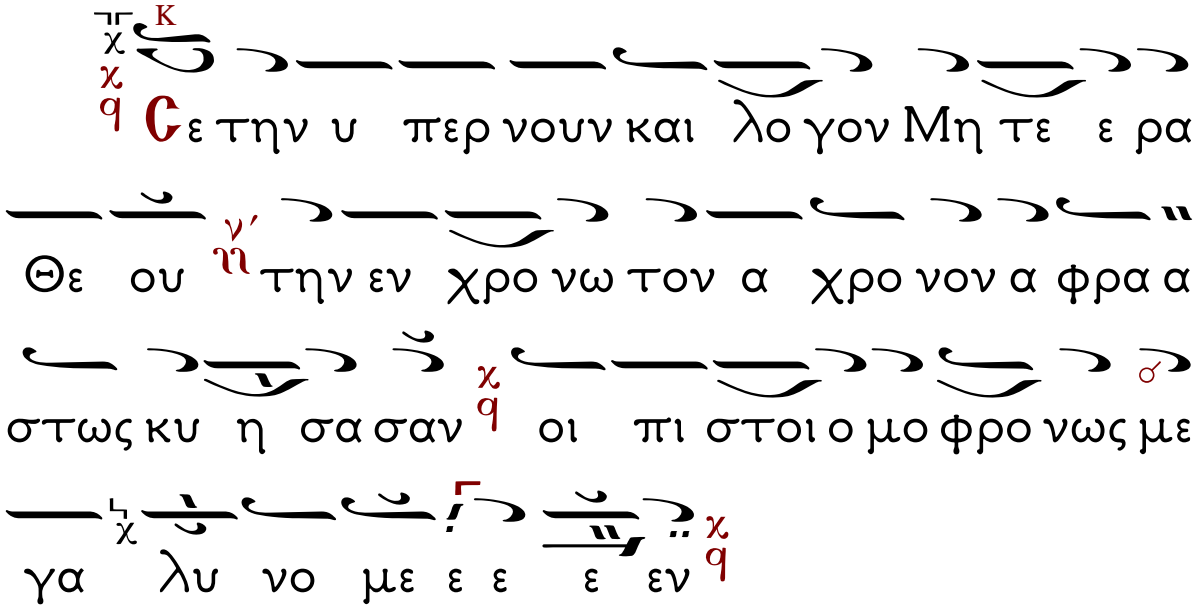

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,

Ἦχος Δι

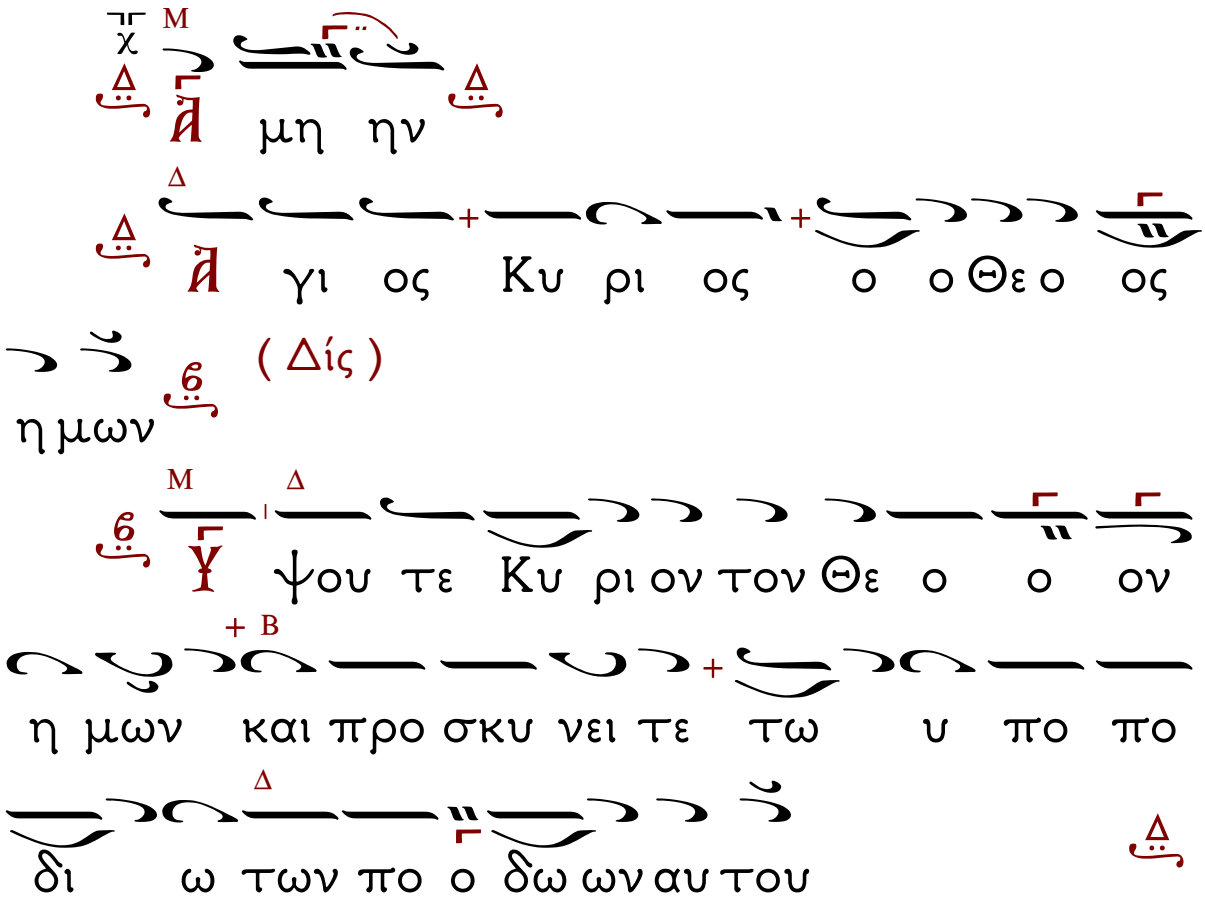

Ὁ β΄ χορός:

Εἶτα ψάλλονται τά Ἐξαποστειλάρια.

Ἐξαποστειλάριον του Πάσχα Ἦχος β'

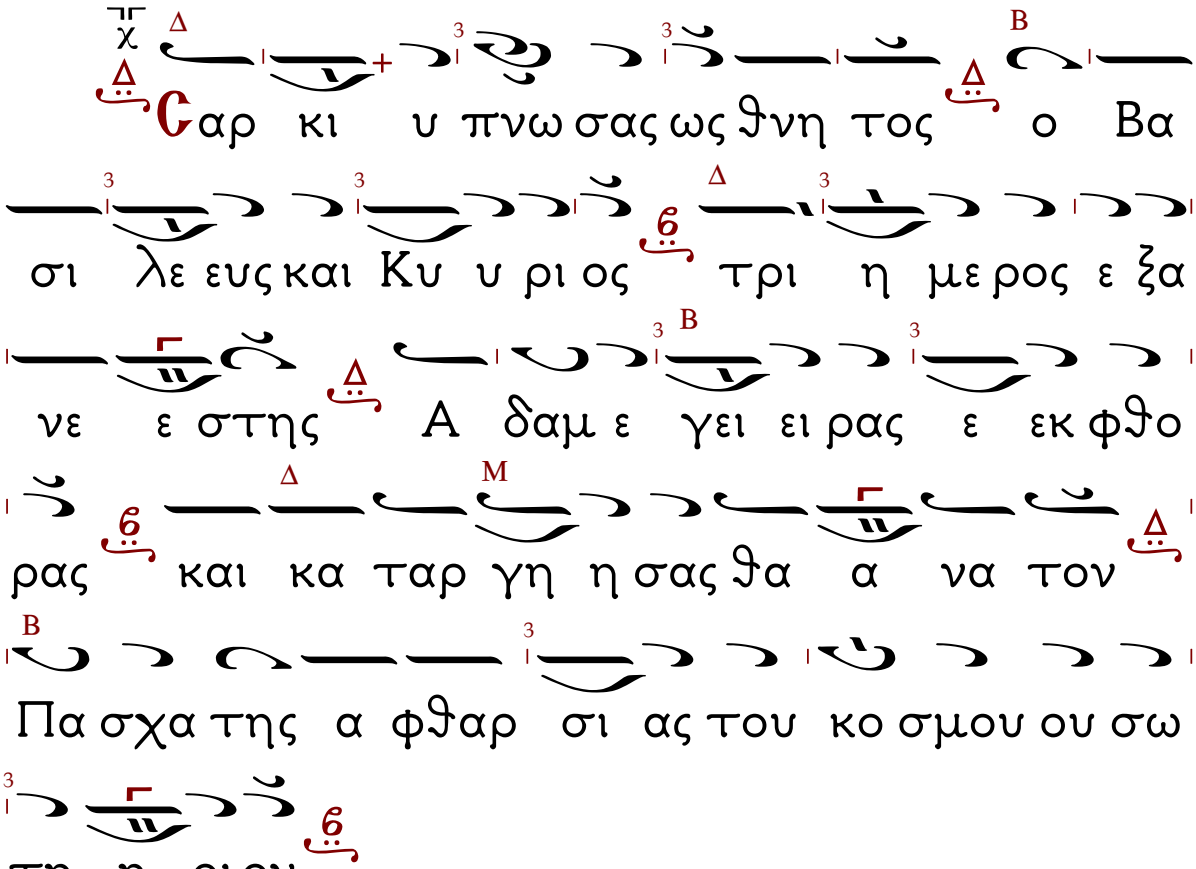

Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἦχος Δι

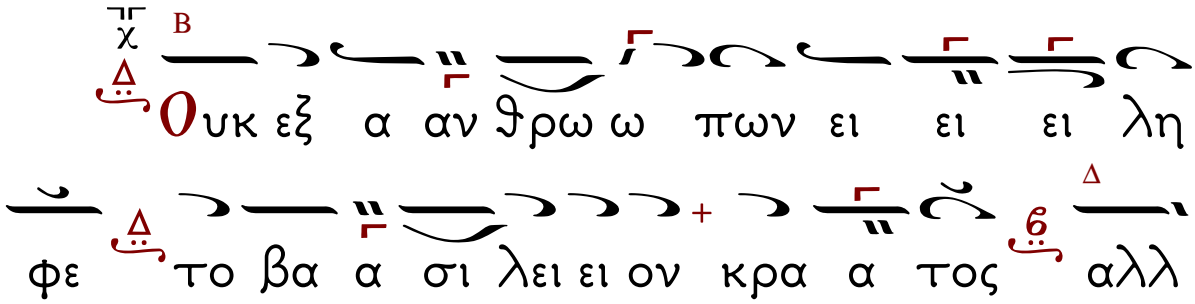

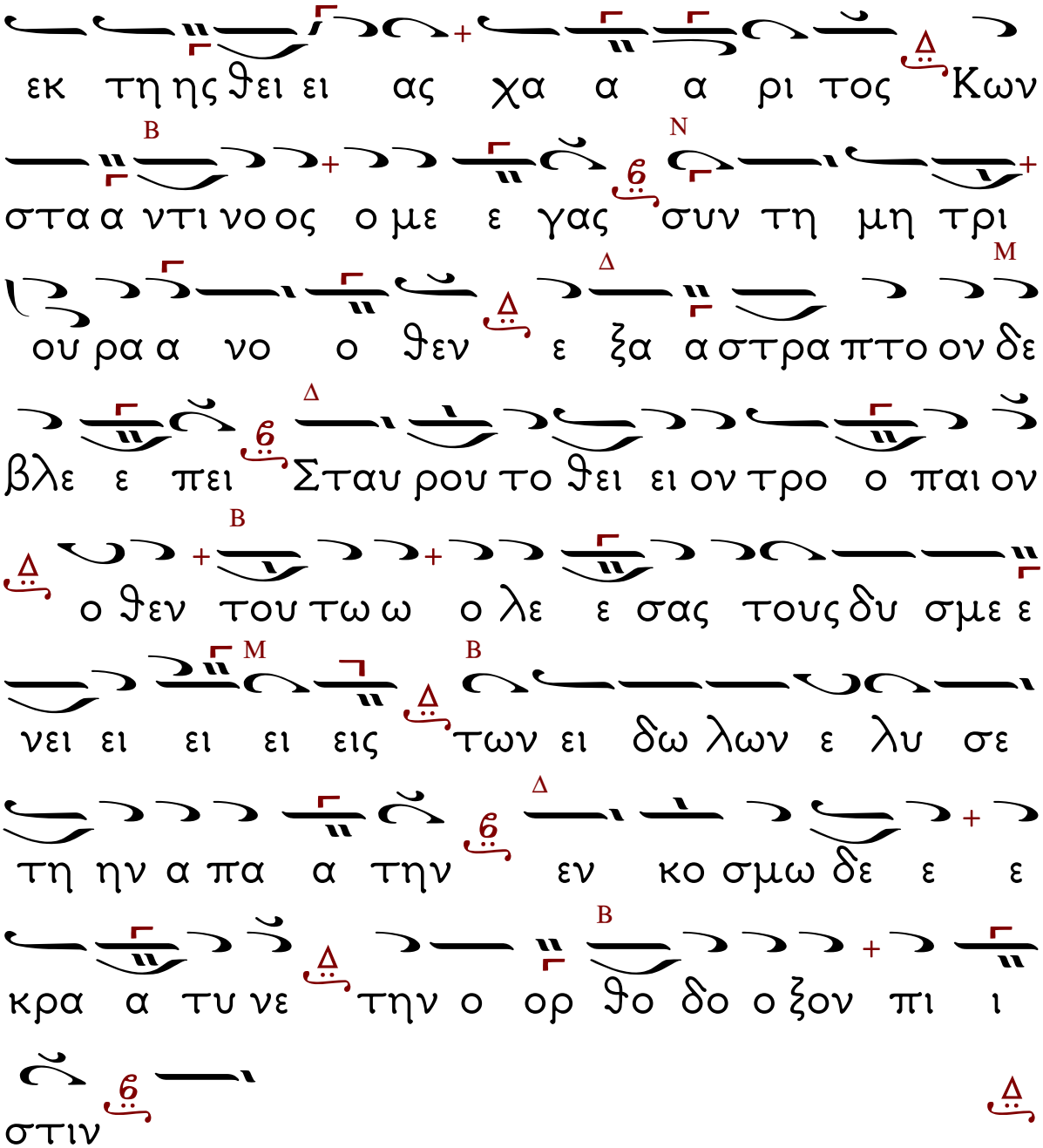
εκ τη ης θει ει ας χα α α ρι τος Κων
στα α ντι νο ος ο με ε γας συν τη μη τρι
ου ρα α νο ο θεν ε ξα α στρα πτο ον δε
βλε ε πει Σταυ ρου το θει ει ον τρο ο παι ον
ο θεν του τω ω ο λε ε σας τους δυ σμε ε
νει ει ει ει εις των ει δω λων ε λυ σε
τη ην α πα α την εν κο σμω δε ε ε
κρα α τυ νε την ο ορ θο δο ο ξον πι ι
στιν

Εἶτα τοῦ Τυφλοῦ.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

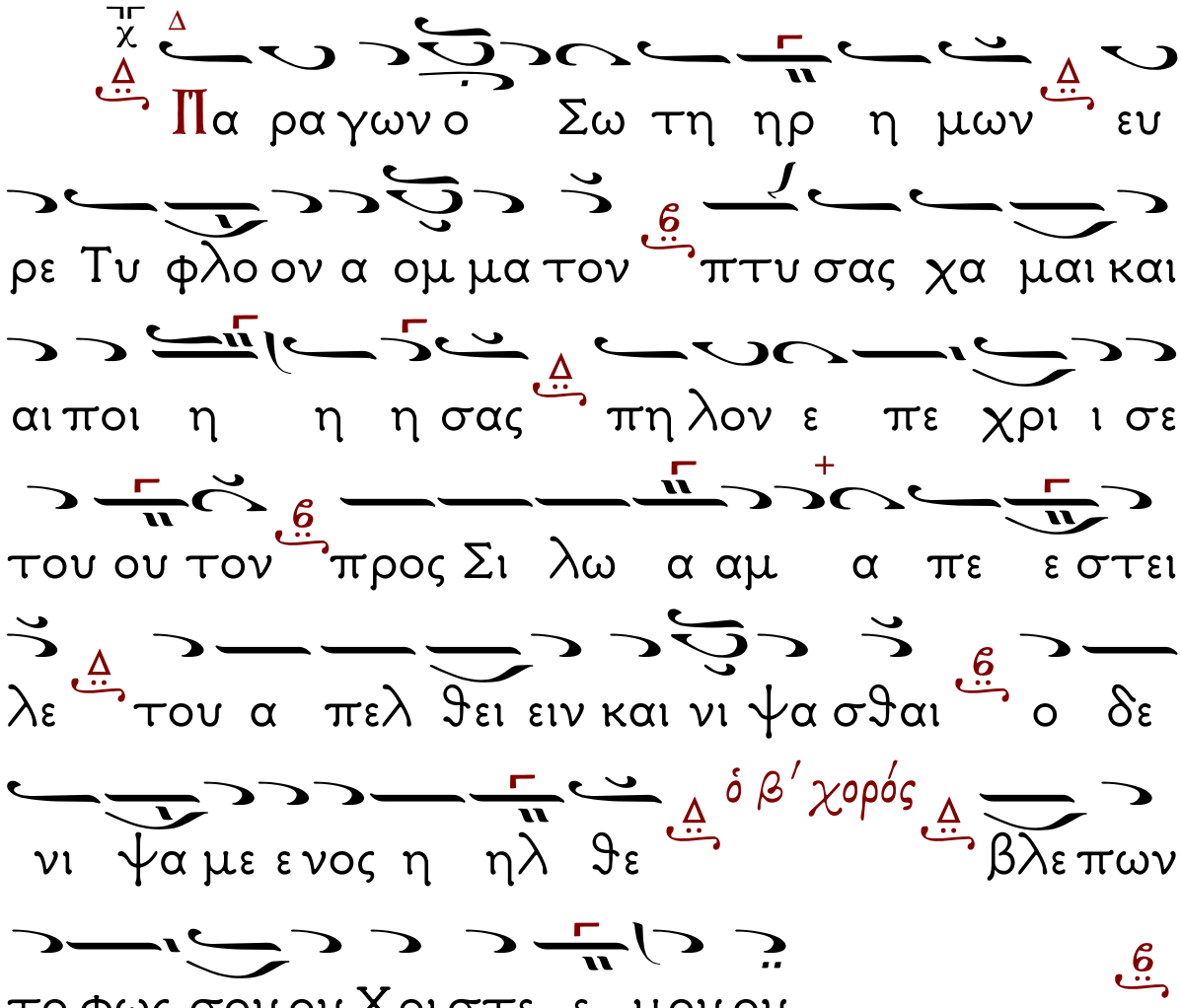

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ἦχος πλ. Πα

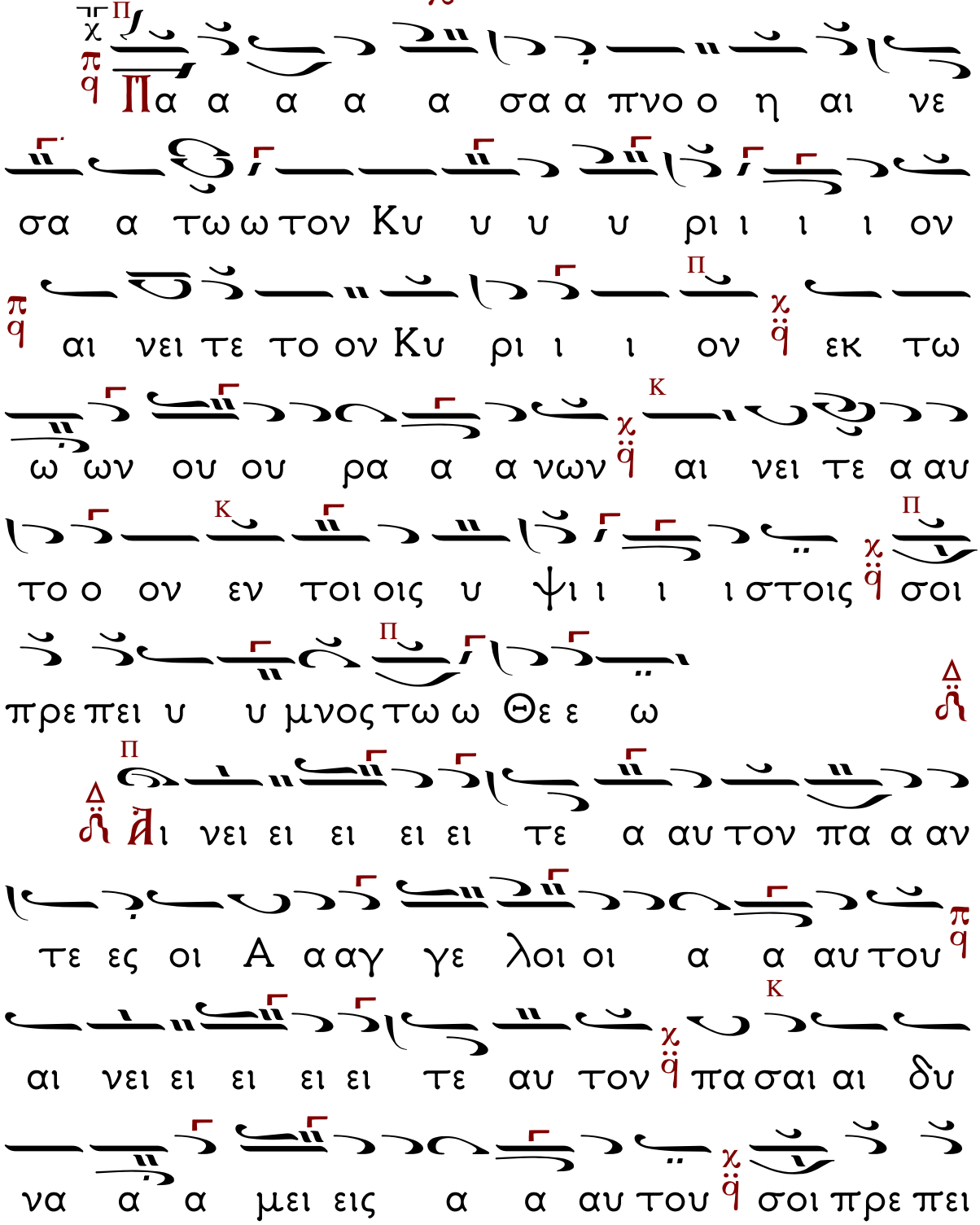

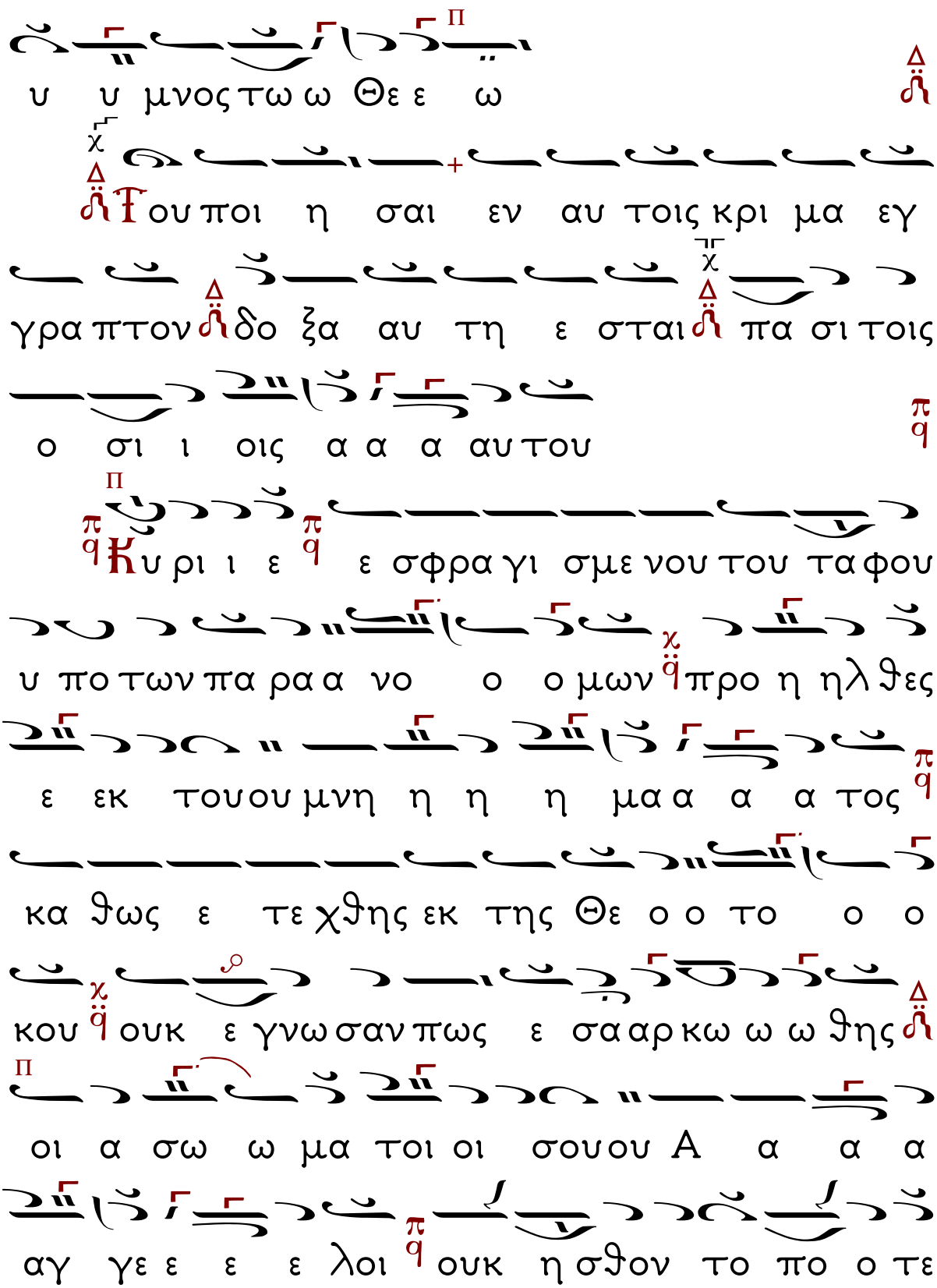
υ υ μνος τω ω Θε ε ω
Του ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ
γρα πτον δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις
ο σι ι οις α α α αυ του
Κυ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου
υ πο των πα ρα α νο ο ο μων προ η ηλ θες
ε εκ του ου μνη η η η μα α α α τος
κα θως ε τε χθης εκ της Θε ο ο το ο ο
κου ουκ ε γνω σαν πως ε σα αρ κω ω ω θης
οι α σω ω μα τοι οι σου ου Α α α α
αγ γε ε ε ε λοι ουκ η σθον το πο ο τε

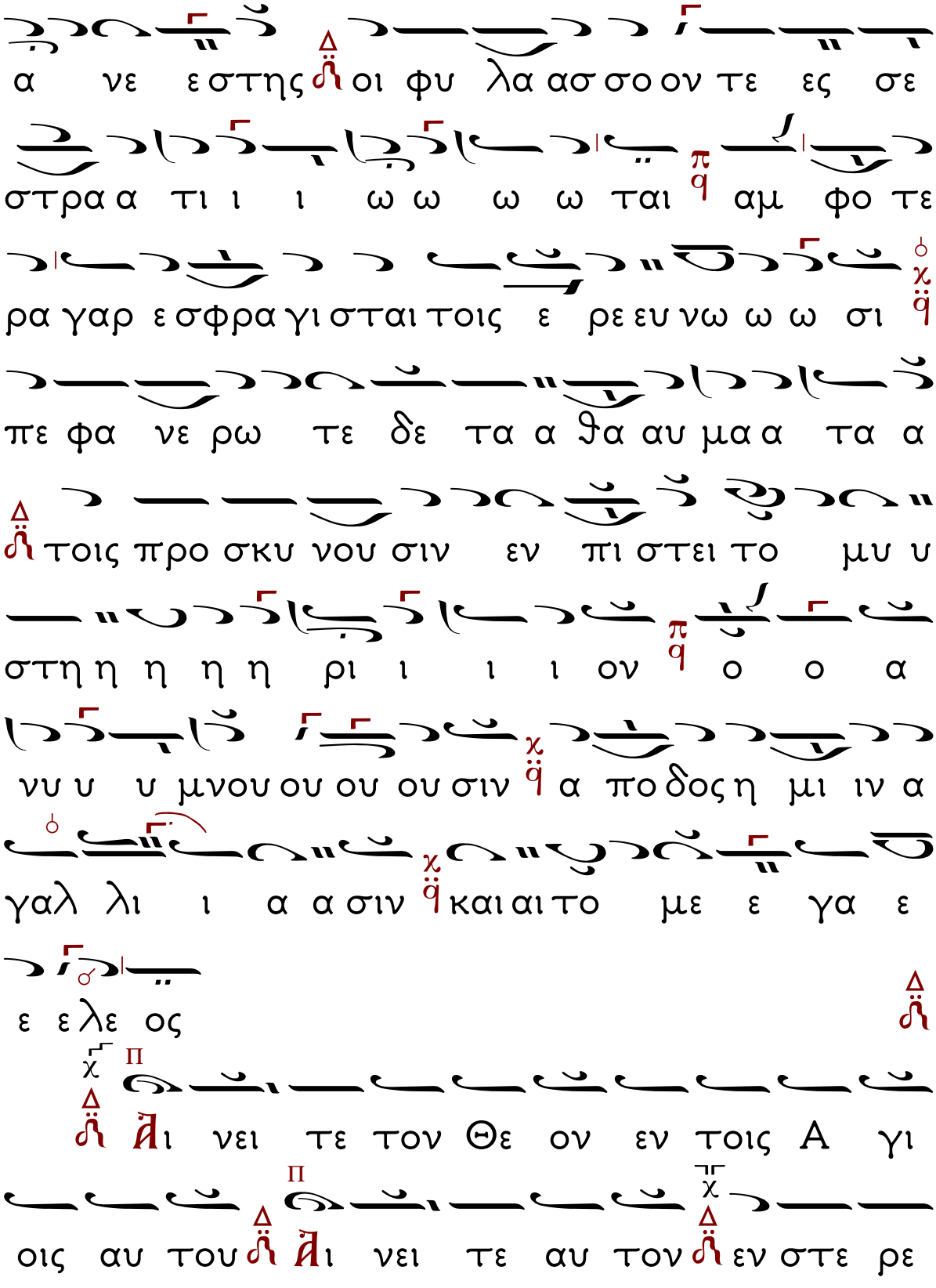
α νε ε στης οι φυ λα ασ σο ον τε ες σε
στρα α τι ι ι ω ω ω ω ται αμ φο τε
ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ρε ευ νω ω ω σι
πε φα νε ρω τε δε τα α θα αυ μα α τα α
τοις προ σκυ νου σιν εν πι στει το μυ υ
στη η η η η ρι ι ι ι ον ο ο α
νυ υ υ μνου ου ου ου σιν α πο δος η μι ιν α
γαλ λι ι α α σιν και αι το με ε γα ε
ε ε λε ος
ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι
οις αυ του ι νει τε αυ τον εν στε ρε

ω ματι ⲁ̈ της δυ να α α με ω ως α α

αυ του π/q

π/q Κυ ρι ι ι ε π/q τους μο χλους τους αι ω

νι ι ους συ υν τρι ι ι ψας χ/q και δε σμα δι αρ

ρη ξας του μνη μα τος α νε ε στης ⲁ̈ κα

τα λι πω ων σου τα ε εν τα α α α α

φι ι ι ι α π/q εις μαρ τυ υ ρι ι ον ν/ⲛ

τη ης α α λη η θους ν/ⲛ τρι η η με ε ε ρου

τα φη η η ης σου χ/q και προ η γες εν τη Γα

λι λαι αι αι α ⲁ̈ ο εν σπη λαι αι ω ω

τη ρου ου ου ου ου με ε ε ε νος π/q με ε

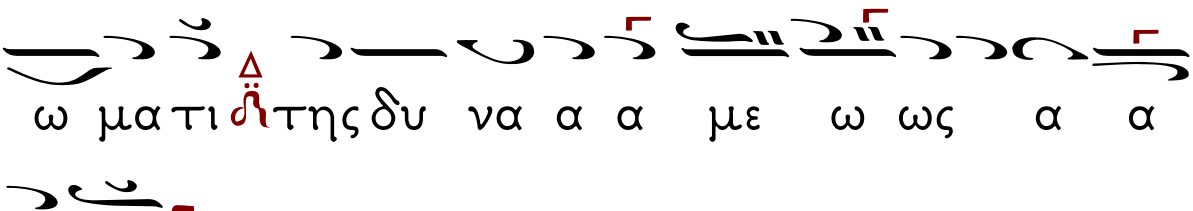

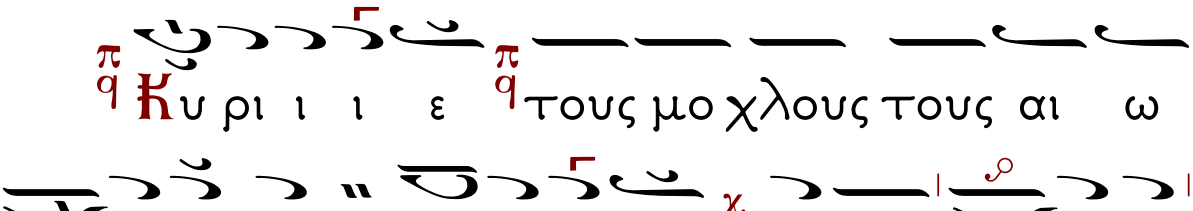

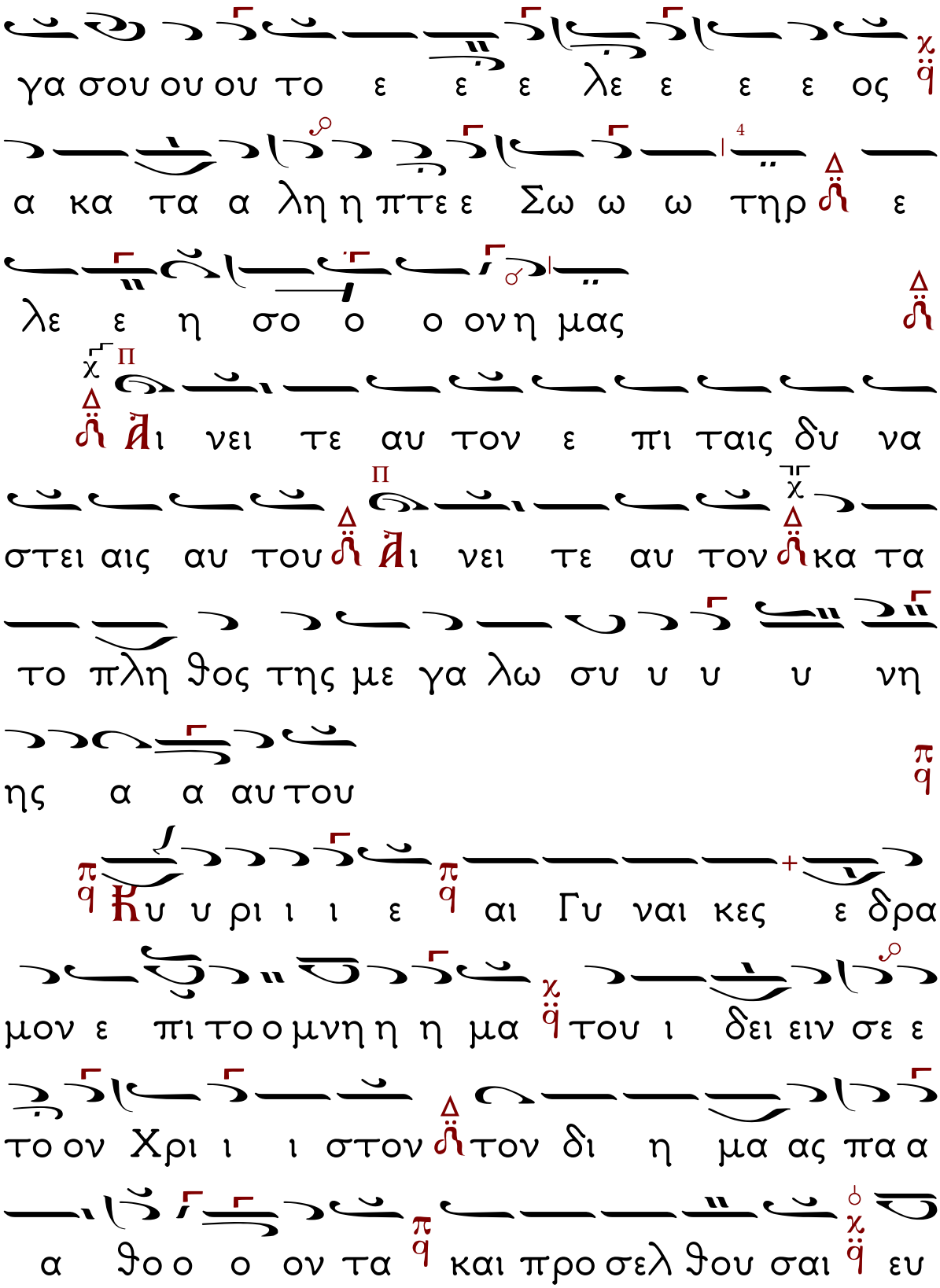
γα σου ου ου το ε ε ε λε ε ε ε ος
α κα τα α λη η πτε ε Σω ω ω τηρ ε
λε ε η σο ο ο ον η μας
νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του νει τε αυ τον κα τα
το πλη θος της με γα λω συ υ υ υ νη
ης α α αυ του
Κυ υ ρι ι ι ε αι Γυ ναι κες ε δρα
μον ε πι το ο μνη η η μα του ι δει ειν σε ε
το ον Χρι ι ι στον τον δι η μα ας πα α
α θο ο ο ον τα και προ σελ θου σαι ευ

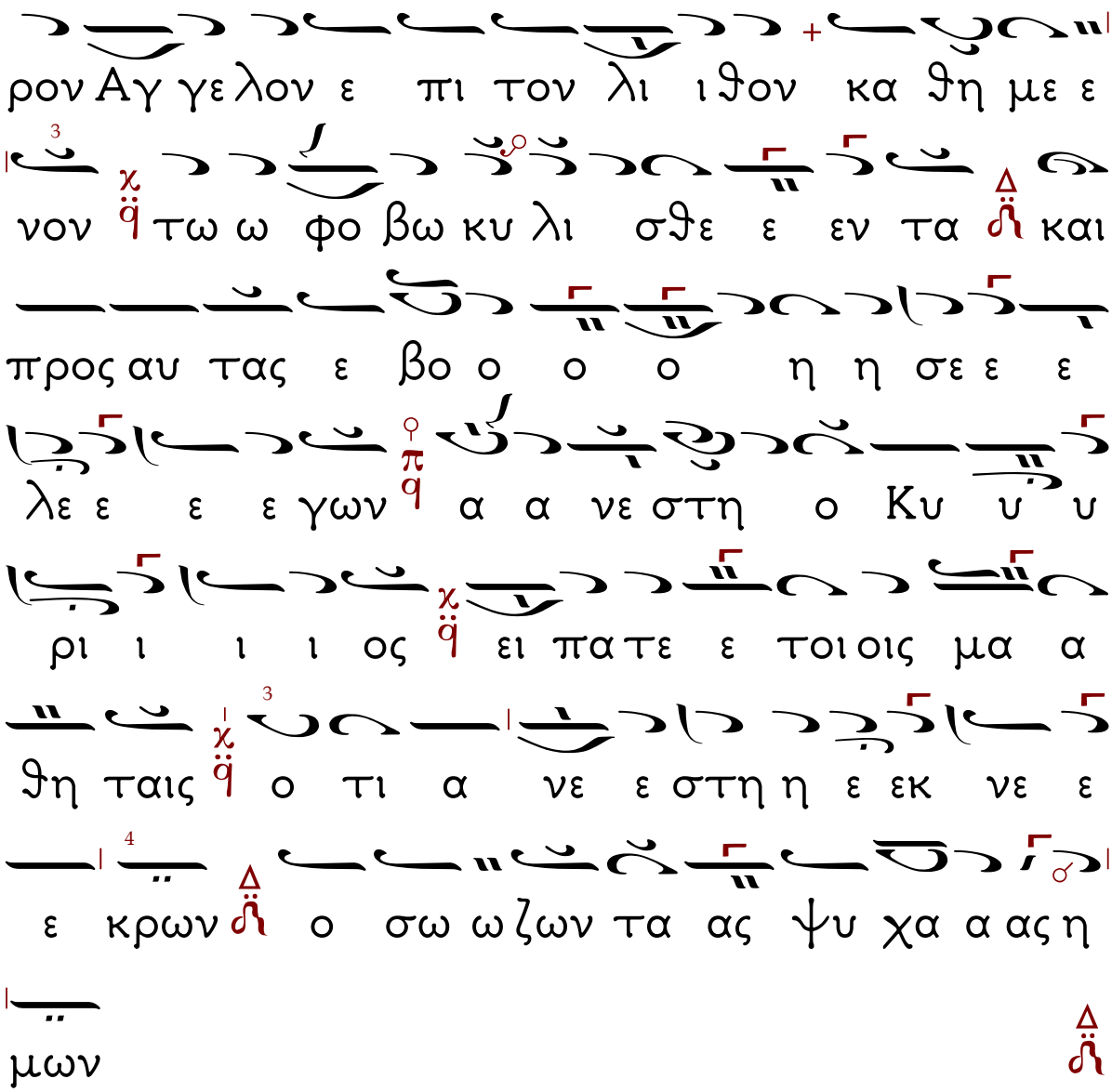
ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ι θον κα θη με ε
νον τω ω φο βω κυ λι σθε ε εν τα και
προς αυ τας ε βο ο ο ο η η σε ε ε
λε ε ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ
ρι ι ι ι ος ει πα τε ε τοι οις μα α
θη ταις ο τι α νε ε στη η ε εκ νε ε
ε κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η
μων

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων.
Ἦχος πλ. δ΄. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

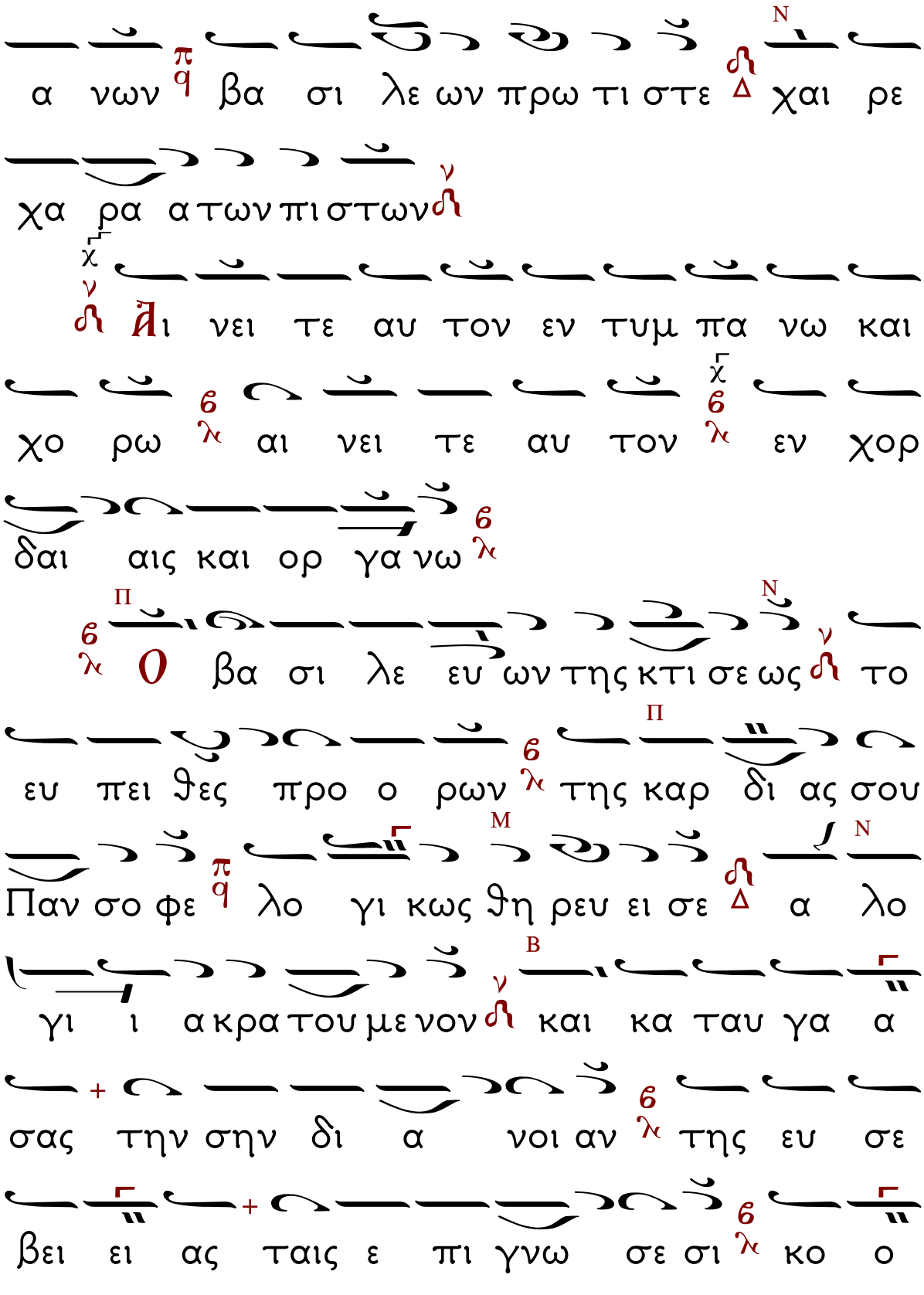
α νων βα σι λε ων πρω τι στε χαι ρε
χα ρα α των πι στων
Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ
δαι αις και ορ γα νω
Ο βα σι λε ευ ων της κτι σε ως το
ευ πει θες προ ο ρων της καρ δι ας σου
Παν σο φε λο γι κως θη ρευ ει σε α λο
γι ι α κρα του με νον και κα ταυ γα α
σας την σην δι α νοι αν της ευ σε
βει ει ας ταις ε πι γνω σε σι κο ο

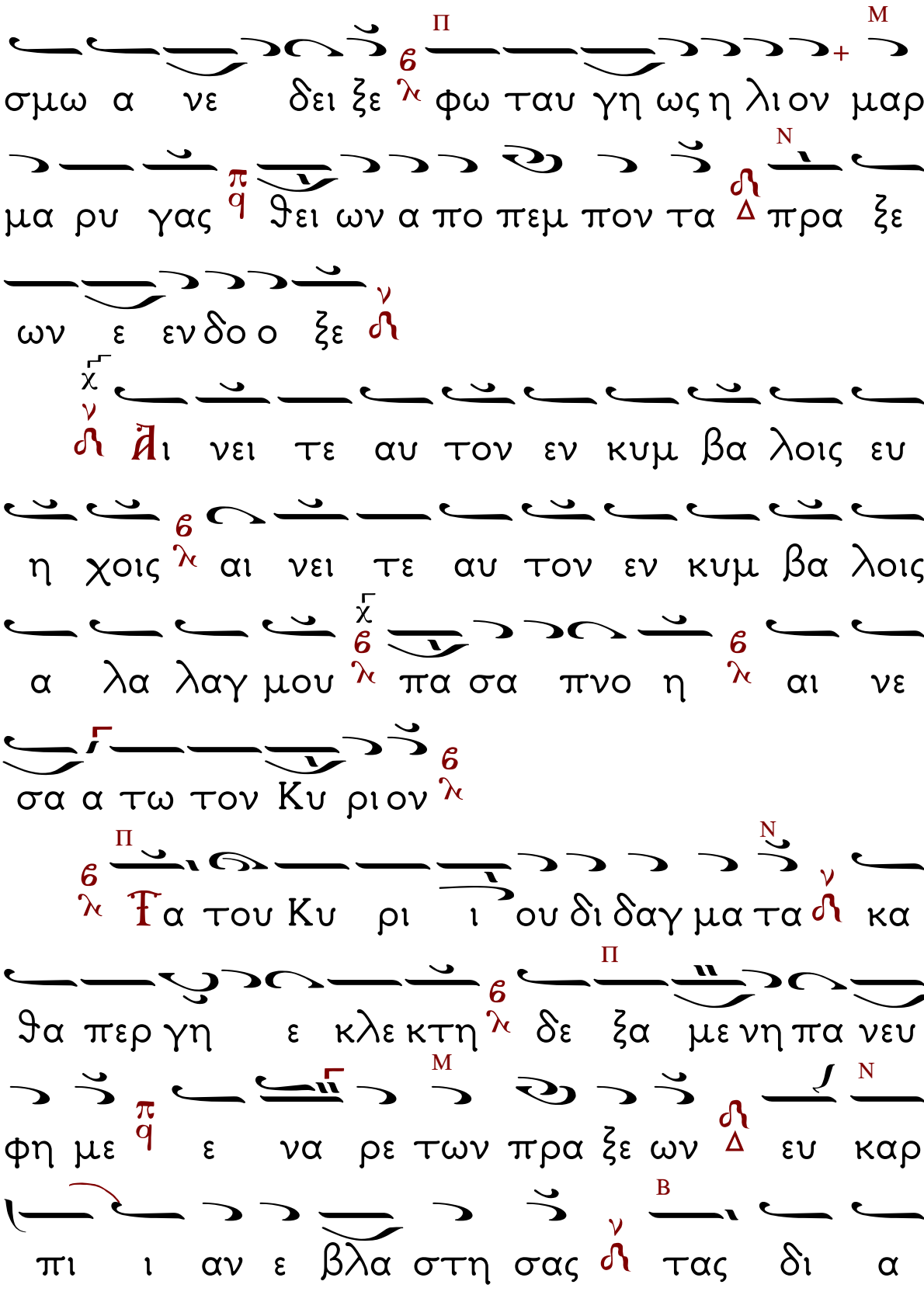
σμω α νε δει ξε φω ταυ γη ως η λι ον μαρ
μα ρυ γας ϑει ων α πο πεμ πον τα πρα ξε
ων ε εν δο ο ξε
Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε
σα α τω τον Κυ ρι ον
Τα του Κυ ρι ι ου δι δαγ μα τα κα
ϑα περ γη ε κλε κτη δε ξα με νη πα νευ
φη με ε να ρε των πρα ξε ων ευ καρ
πι ι αν ε βλα στη σας τας δι α

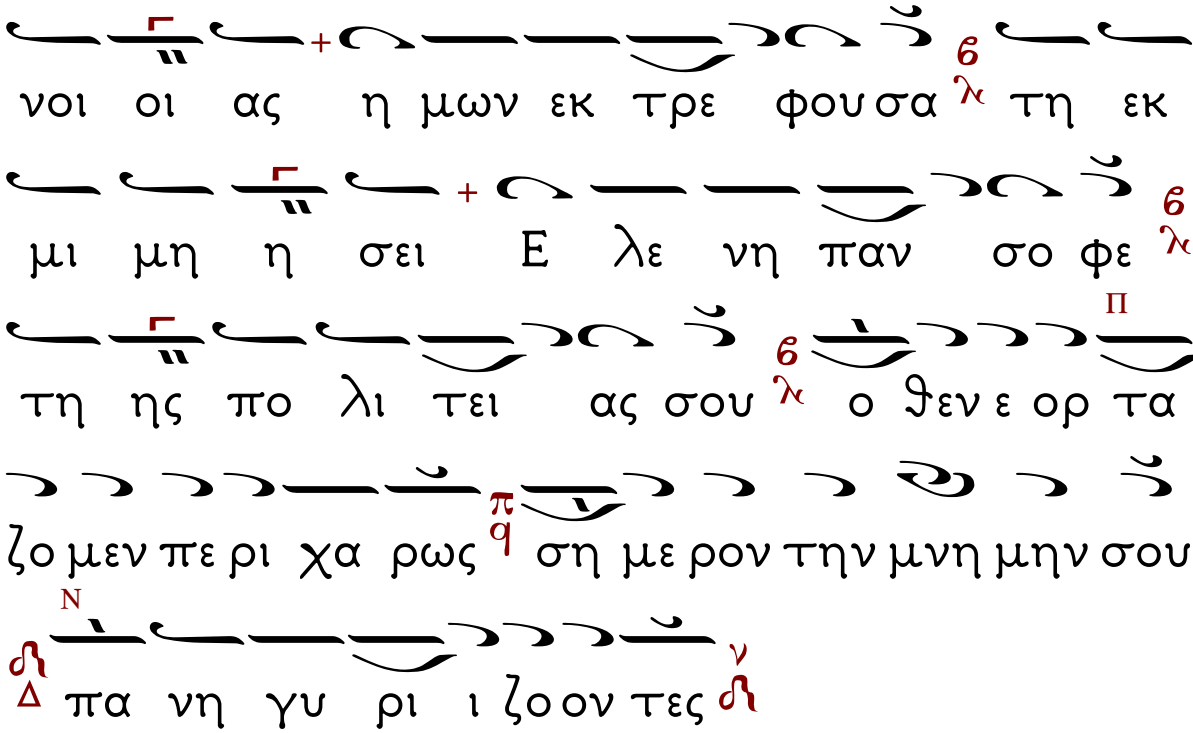
νοι οι ας η μων εκ τρε φου σα τη εκ
μι μη η σει Ε λε νη παν σο φε
τη ης πο λι τει ας σου ο θεν ε ορ τα
ζο μεν πε ρι χα ρως ση με ρον την μνη μην σου
πα νη γυ ρι ι ζο ον τες

Εἶτα τά Σπιχηρά τοῦ Πάσχα

Ἦχος πλ. δ

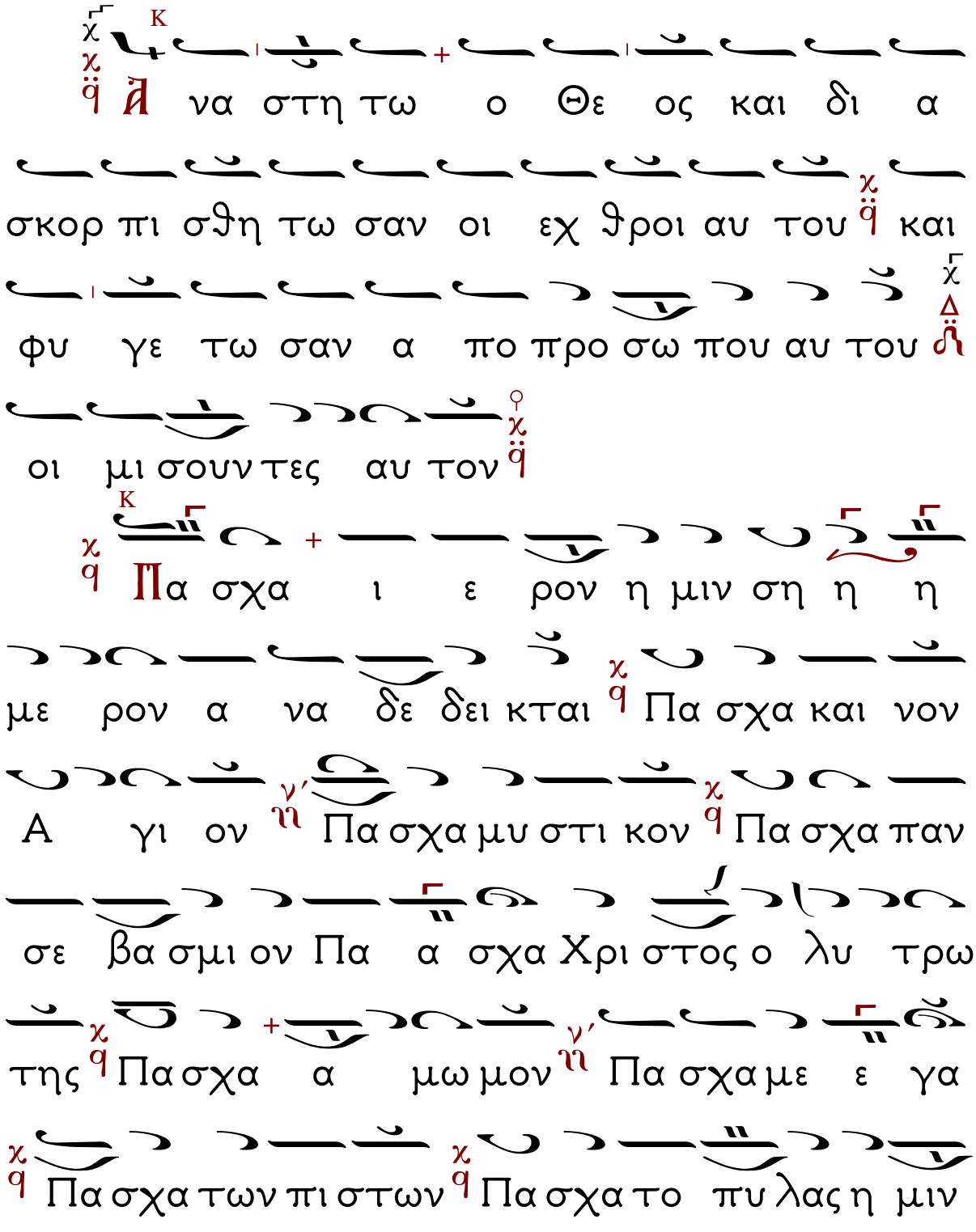

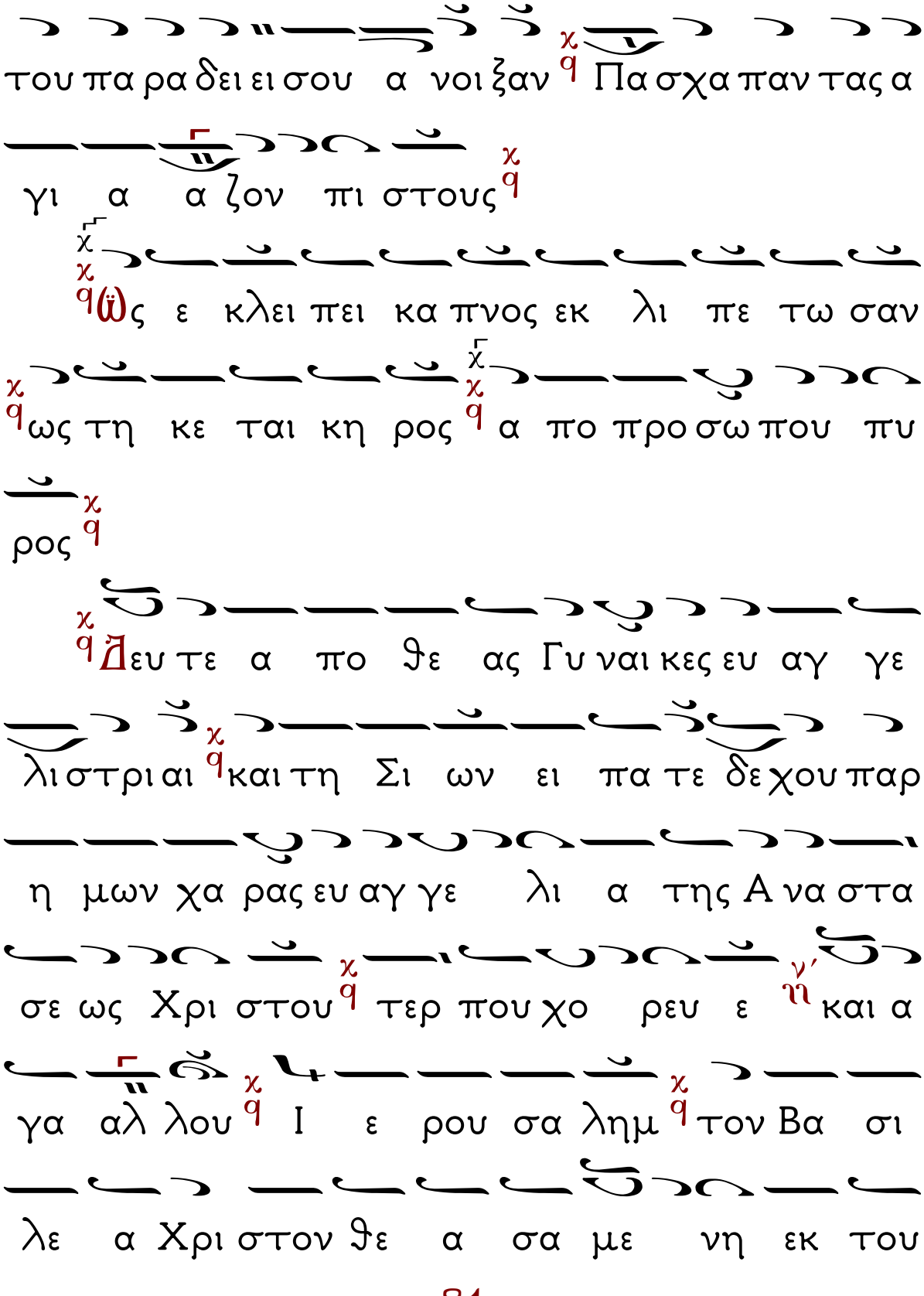
του πα ρα δει ει σου α νοι ξαν Πα σχα παν τας α
γι α α ζον πι στους
Ὡς ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν
ως τη κε ται κη ρος α πο προ σω που πυ
ρος
Δευ τε α πο θε ας Γυ ναι κες ευ αγ γε
λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου παρ
η μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα
σε ως Χρι στου τερ που χο ρευ ε ιη και α
γα αλ λου Ι ε ρου σα λημ τον Βα σι
λε α Χρι στον θε α σα με νη εκ του

μνη μα τος ω ς νυμ φι ον προ ερ χο με ε

νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω

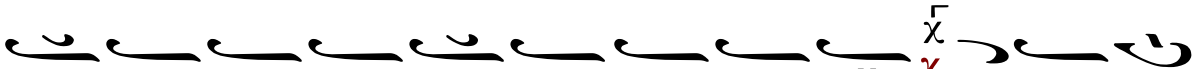
λοι α πο προ σω που του Θε ου και οι δι

και οι ευ φραν θη τω σαν

Αι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορ θρου βα

θε ε ος ιη ε πι στα σαι προς το μνη η μα του

Ζω ο δο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι

θον κα θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα

με νος αυ ταις ου τως ε λε γε τι ι ζη τει τε

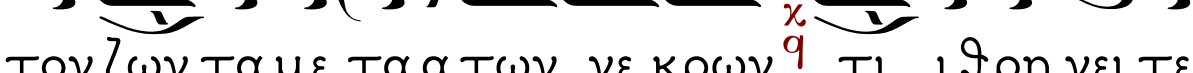
τον ζων τα με τα α των νε κρων τι ι θρη νει τε

ζ′ λ τον α φθαρ τον ως εν φθο ρα χ q α πελ θου ου

σαι κη ρυ ξα τε χ q τοις αυ του ου Μα θη

ταις χ q

χ χ q Ἄυ τη η η με ρα ην ε ποι η

σεν ο Κυ ρι ος χ q α γαλ λι α σω με θα

χ χ q και ευ φραν θω μεν εν αυ τη χ q

χ q Πα σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα

σχα χ q Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει

λε χ q Πα σχα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ

ξω με θα ν′ η ω ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ πης

χ q και γαρ εκ τα φου ση με ρον χ q ω σπερ εκ πα

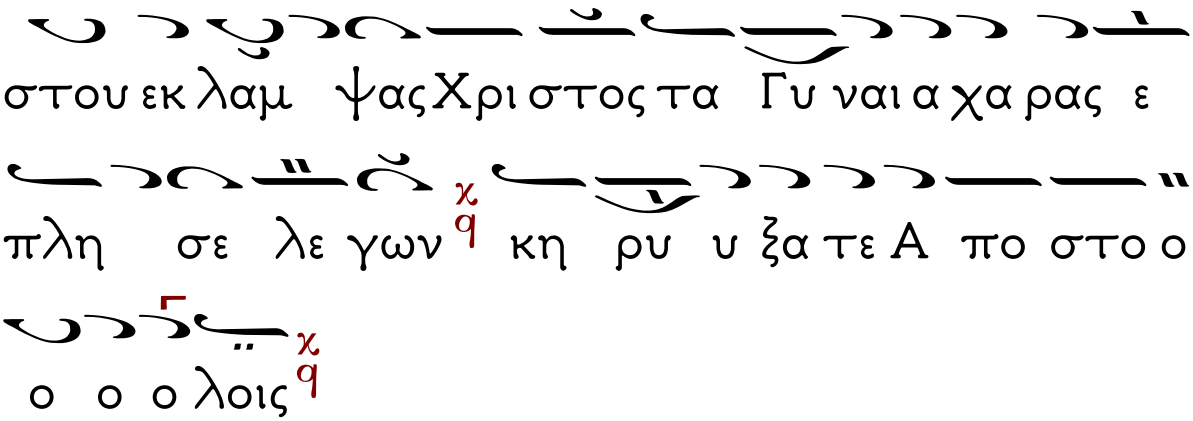
στου εκ λαμ ψας Χρι στος τα Γυ ναι α χα ρας ε
πλη σε λε γων χ κη ρυ υ ξα τε Α πο στο ο
χ
ο ο ο λοις

Δόξα... Τῶν Ἁγίων.

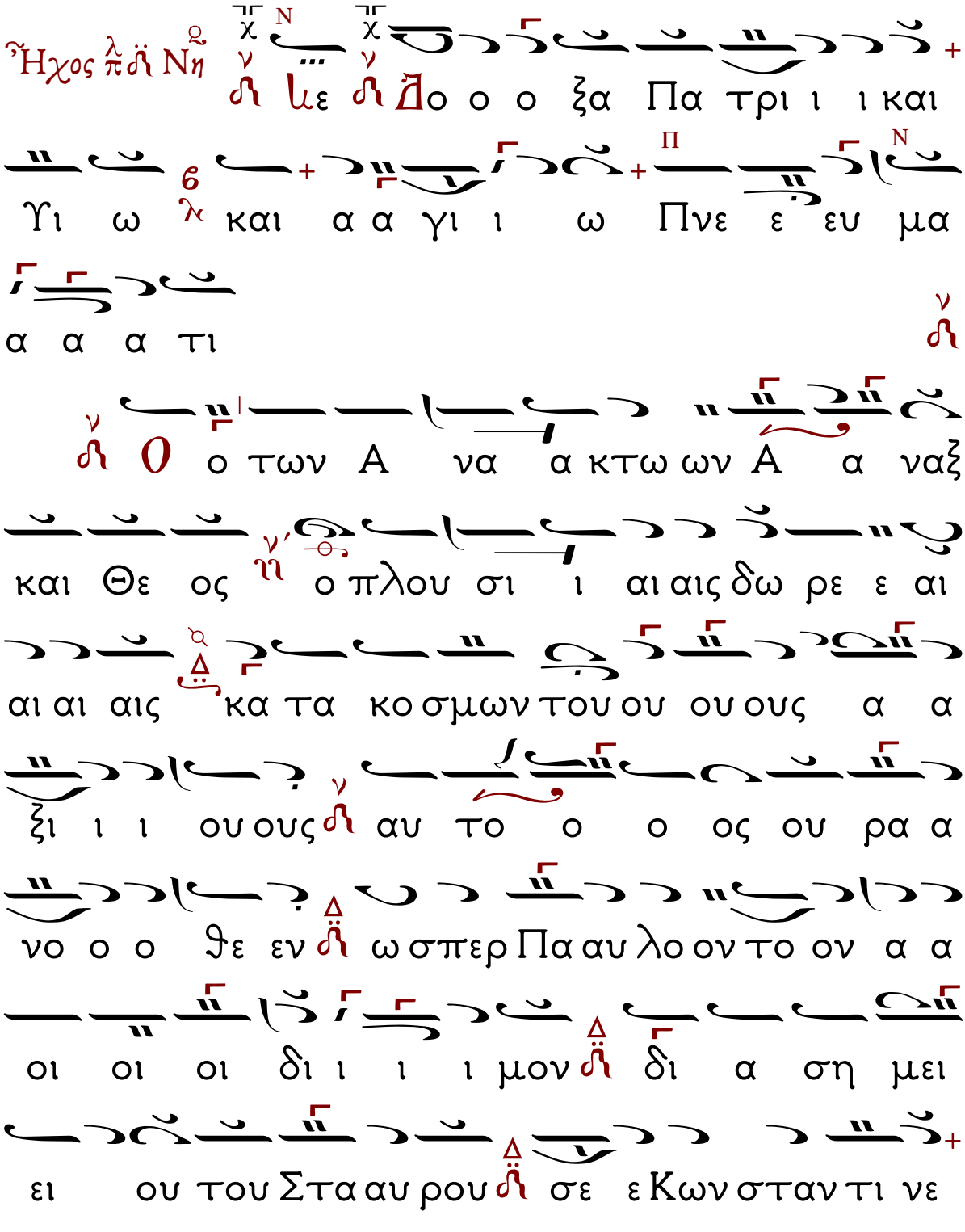

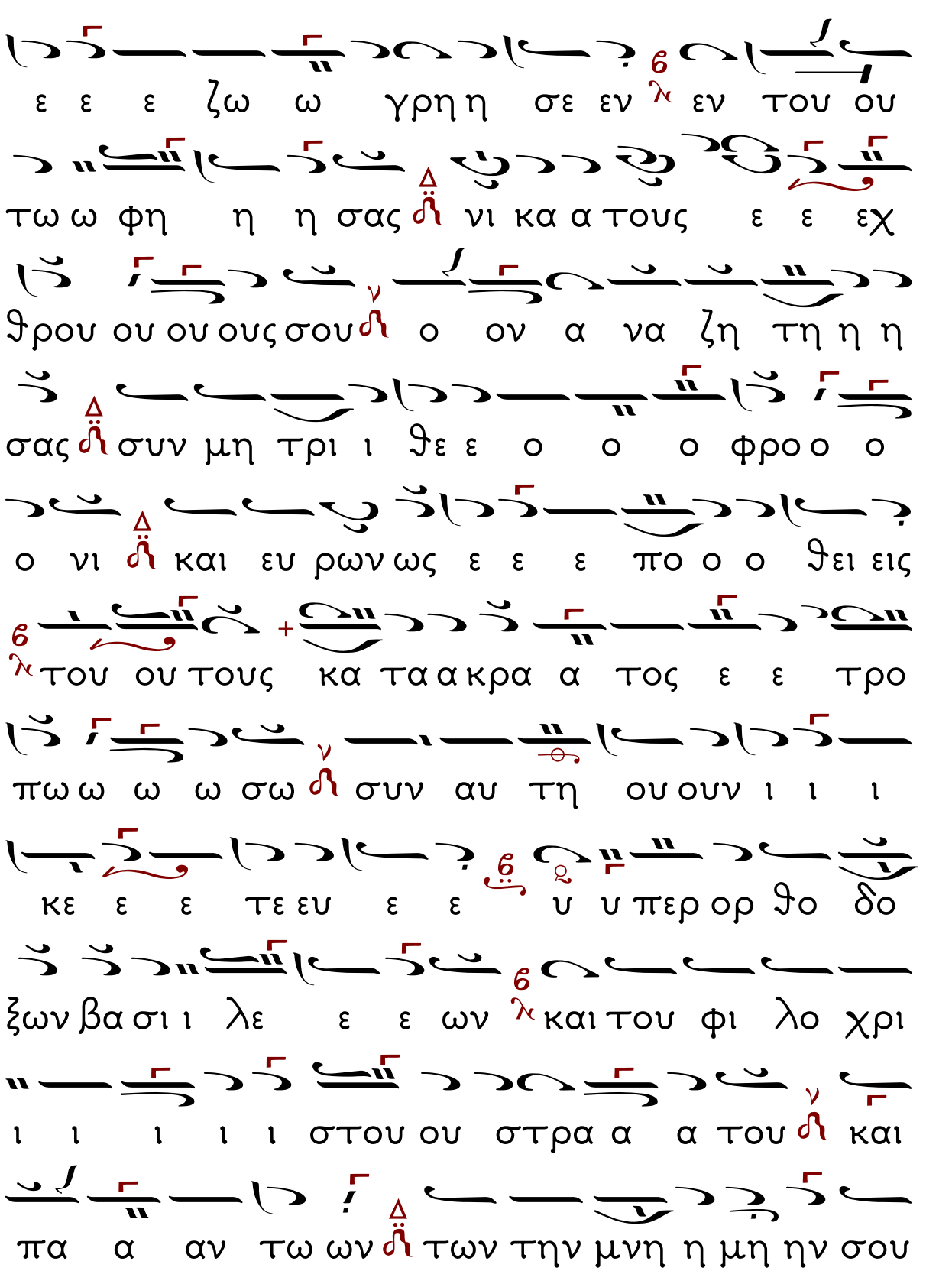
ε ε ε ζω ω γρη η σε εν εν του ου
τω ω φη η η σας νι κα α τους ε ε εχ
θρου ου ου ους σου ο ον α να ζη τη η η
σας συν μη τρι ι θε ε ο ο ο φρο ο ο
ο νι και ευ ρων ως ε ε ε πο ο ο θει εις
του ου τους κα τα α κρα α τος ε ε τρο
πω ω ω ω σω συν αυ τη ου ουν ι ι ι
κε ε ε τε ευ ε ε υ υ περ ορ θο δο
ξων βα σι ι λε ε ε ων και του φι λο χρι
ι ι ι ι ι στου ου στρα α α του και
πα α αν τω ων των την μνη η μη ην σου

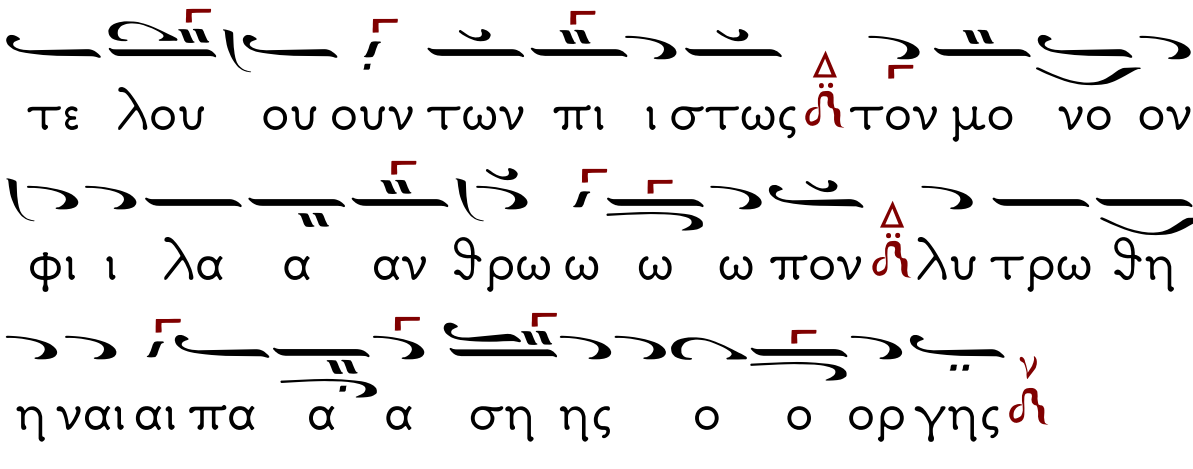

Καὶ νῦν... Τοῦ Τυφλοῦ.

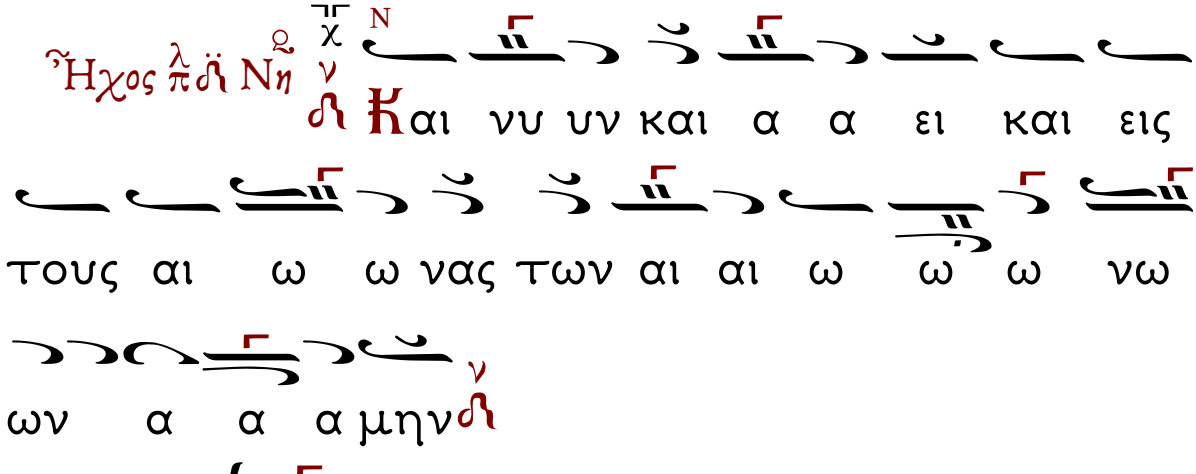

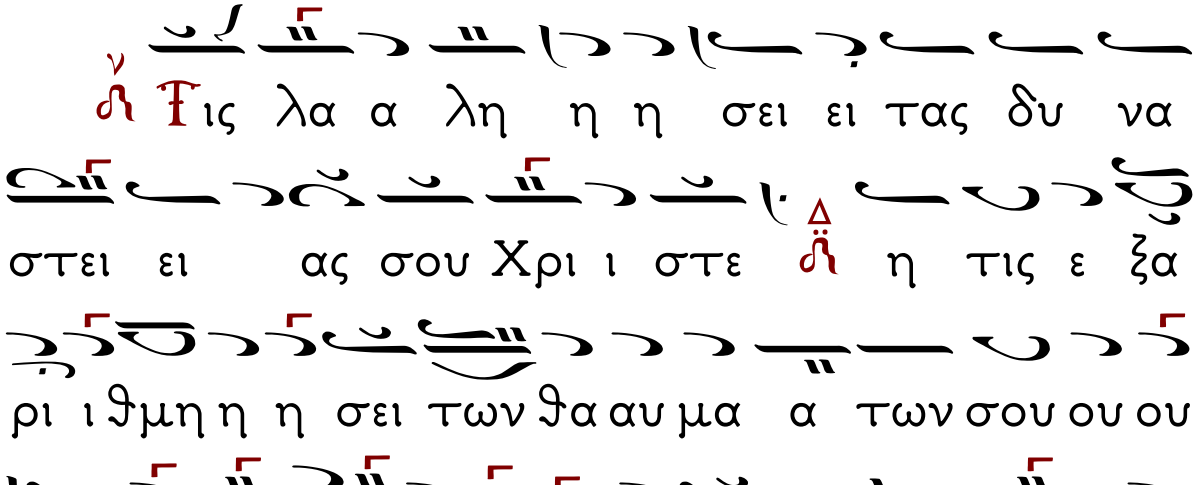

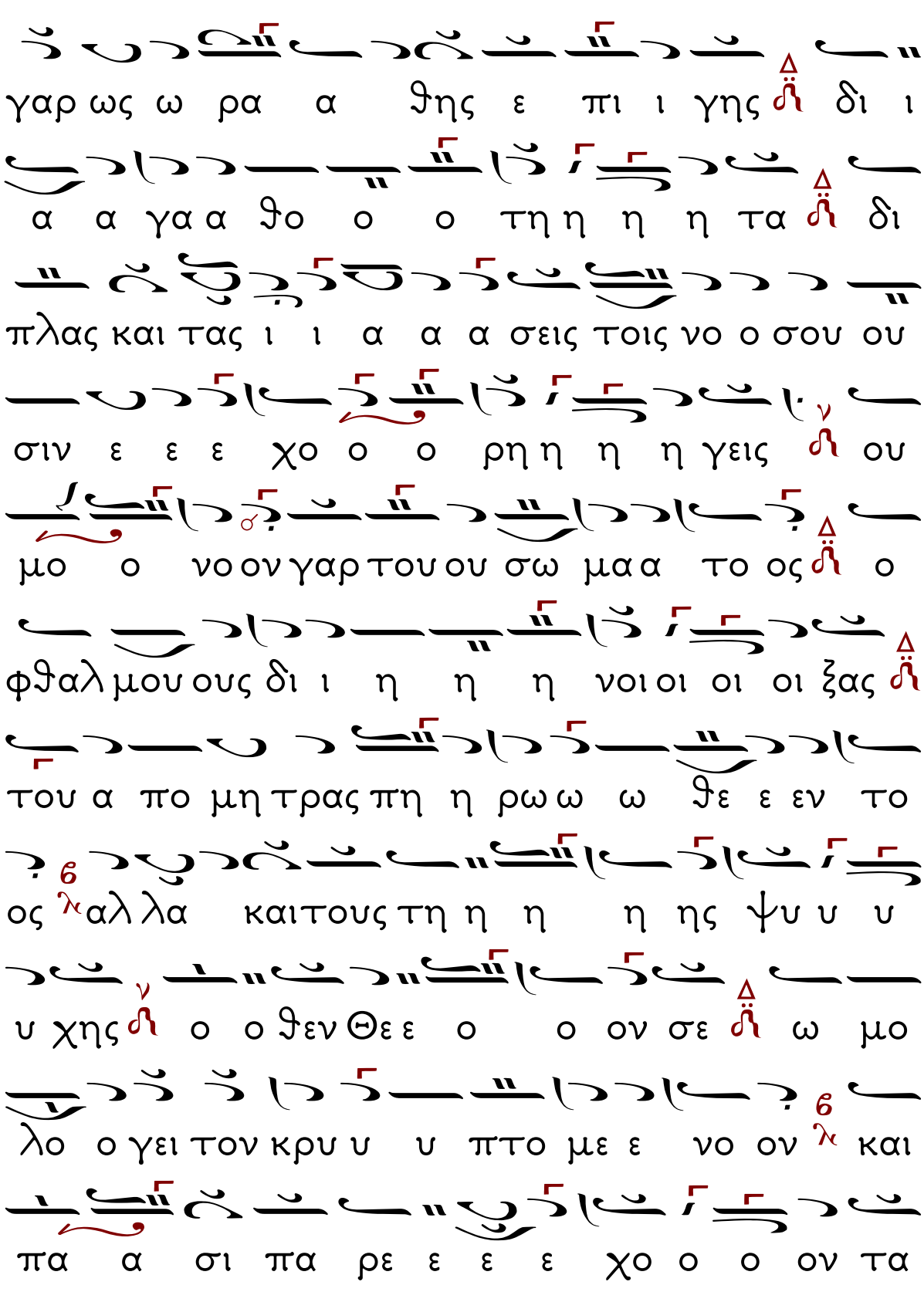
γαρ ως ω ρα α θης ε πι ι γης δι ι
α α γα α θο ο ο τη η η η τα δι
πλας και τας ι ι α α α σεις τοις νο ο σου ου
σιν ε ε ε χο ο ο ρη η η η γεις ου
μο ο νο ον γαρ του ου σω μα α το ος ο
φθαλ μου ους δι ι η η η νοι οι οι οι ξας
του α πο μη τρας πη η ρω ω ω θε ε εν το
ος αλ λα καιτους τη η η η ης ψυ υ υ
υ χης ο ο θεν Θε ε ο ο ον σε ω μο
λο ο γει τον κρυ υ υ πτο με ε νο ον και
πα α σι πα ρε ε ε ε χο ο ο ον τα

το ο με ε γα ε ε ε ε λε ε ε ε ο
ο ο ος

Δοξολογία Μεγάλη σὲ ἦχο πλ. α΄. Ἐπιλογές.

Ἦχος πλ. α΄ Πα

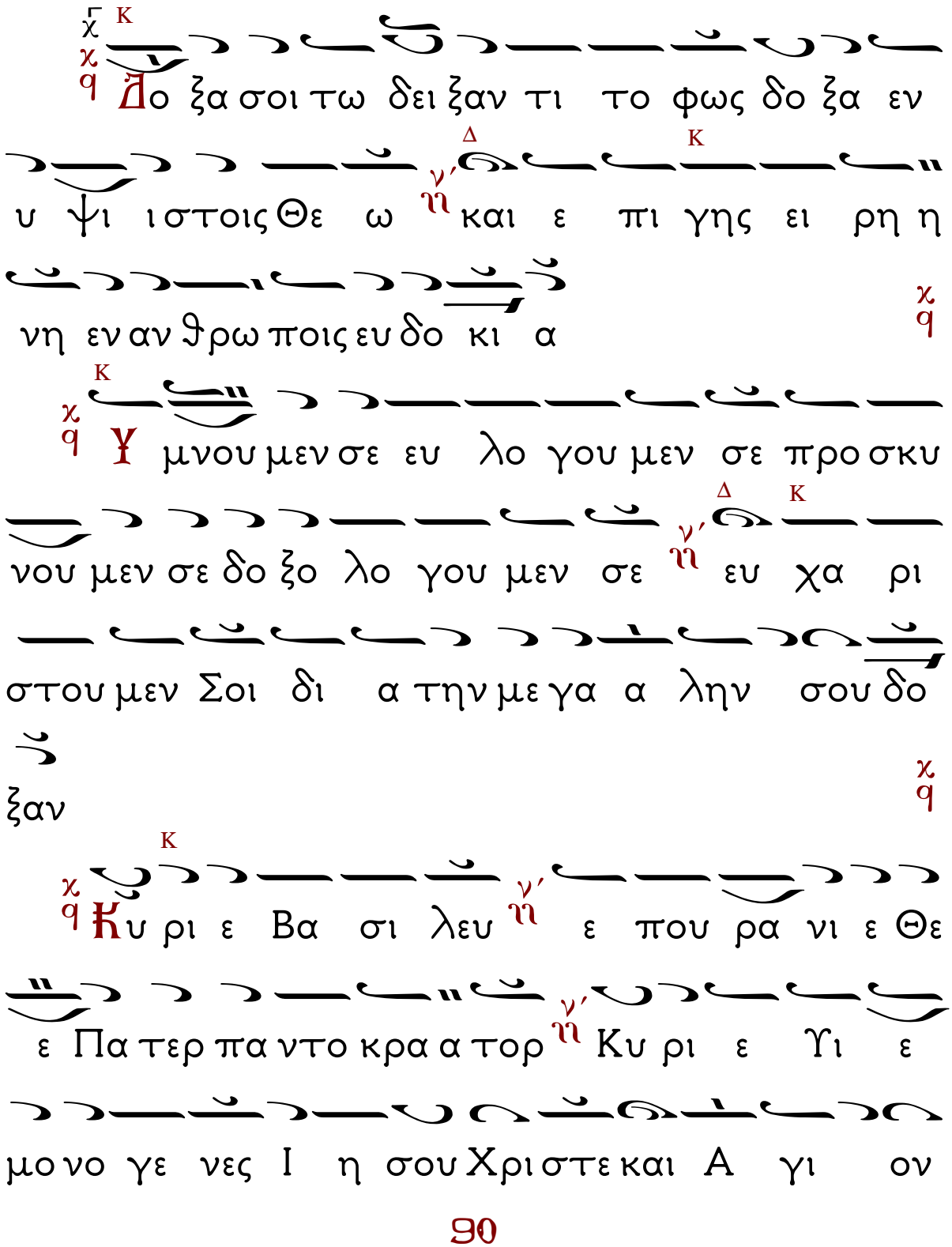

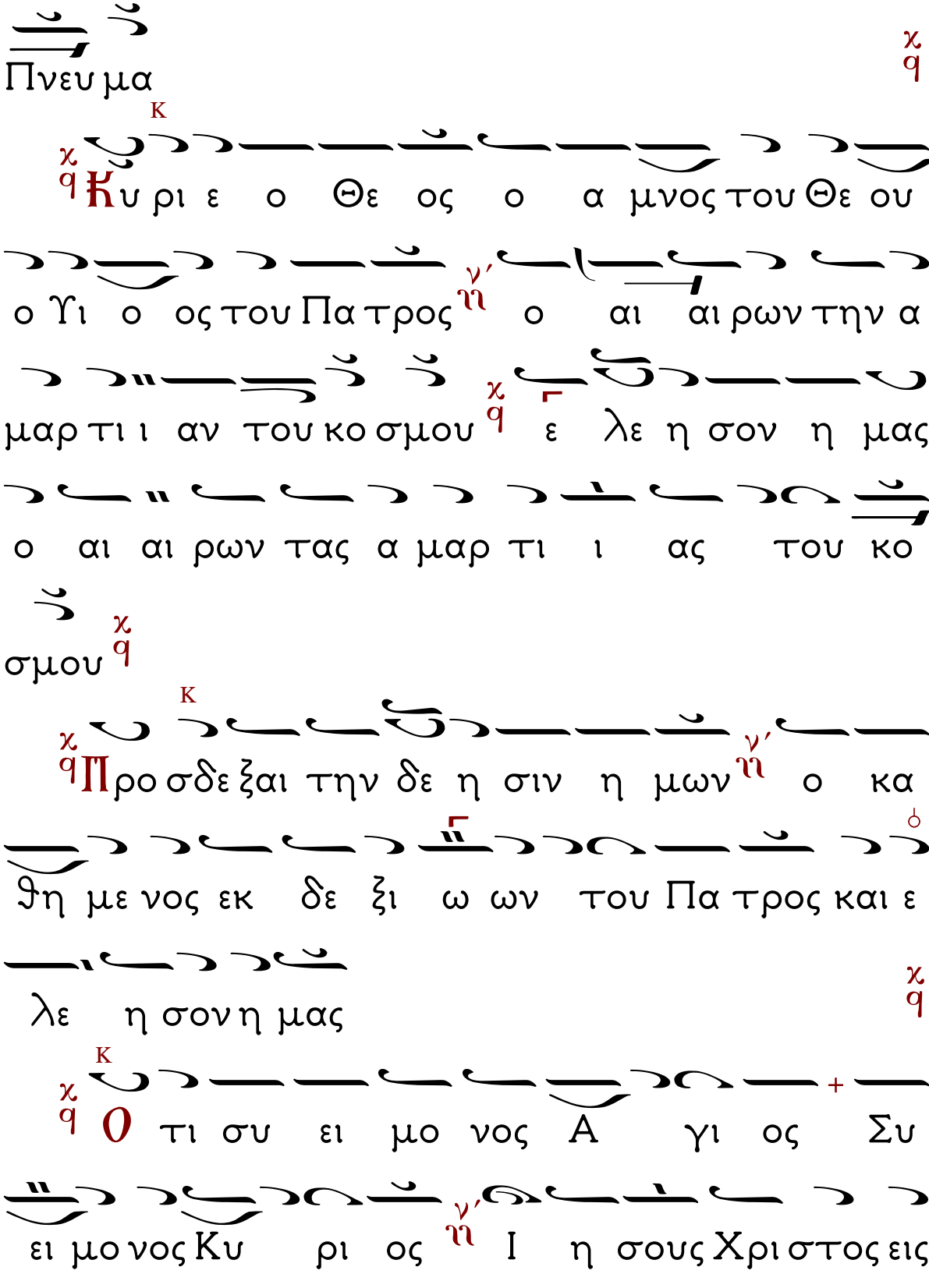
Πνευμα
Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου
ο Υιος του Πατρος ηχ. πλ. δ ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου ελεησον ημας
ο αιρων τας αμαρτιας του κοσμου
Προσδεξαι την δεησιν ημων ηχ. πλ. δ ο καθημενος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας
Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει μονος Κυριος ηχ. πλ. δ Ιησους Χριστος εις

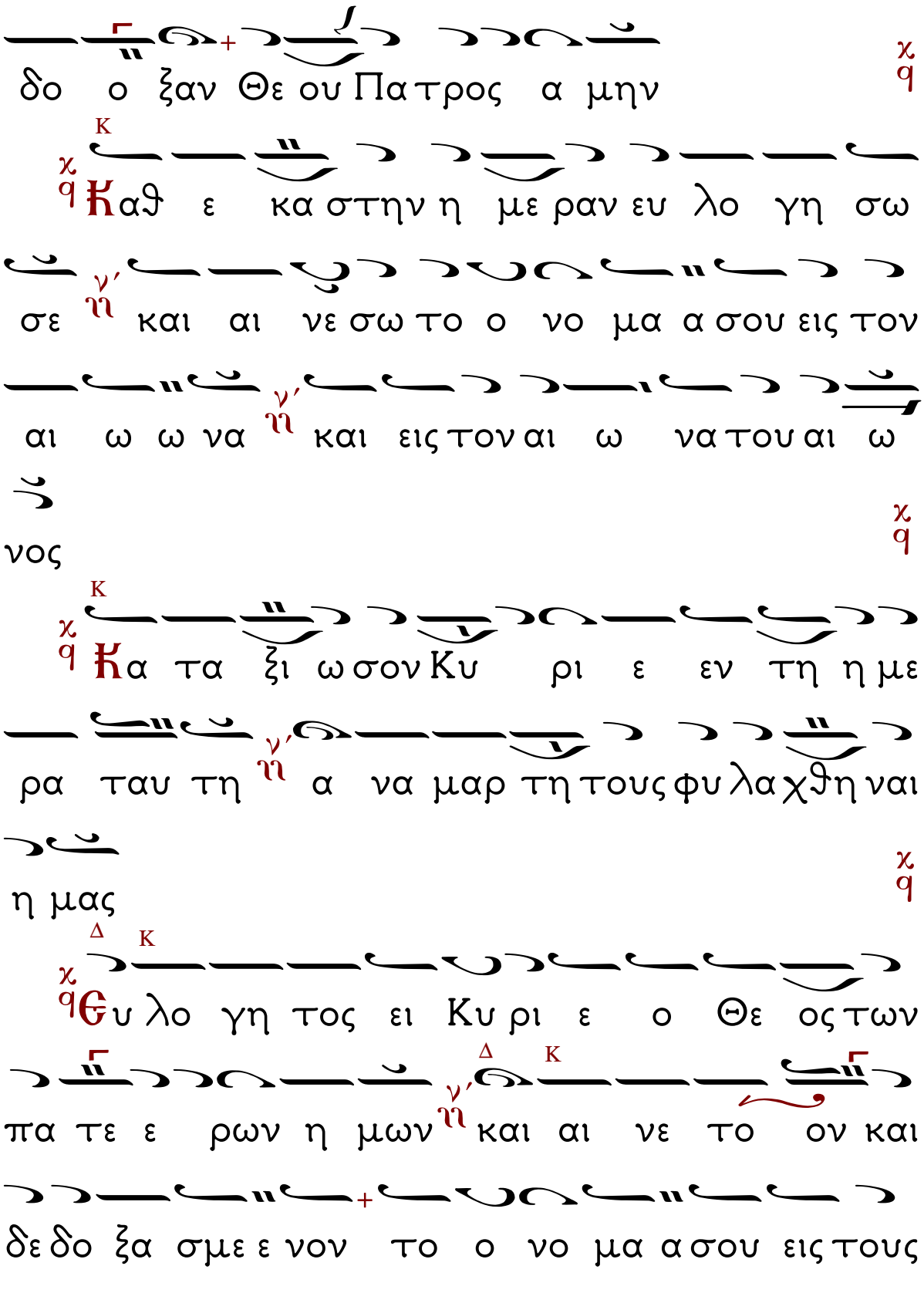
δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Κ
Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω
σε νη′ και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον
αι ω ω να νη′ και εις τον αι ω να του αι ω
νος
Κ
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα ταυ τη νη′ α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι
η μας
Δ Κ
Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των
Δ Κ
πα τε ε ρων η μων νη′ και αι νε το ον και
δε δο ξα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους

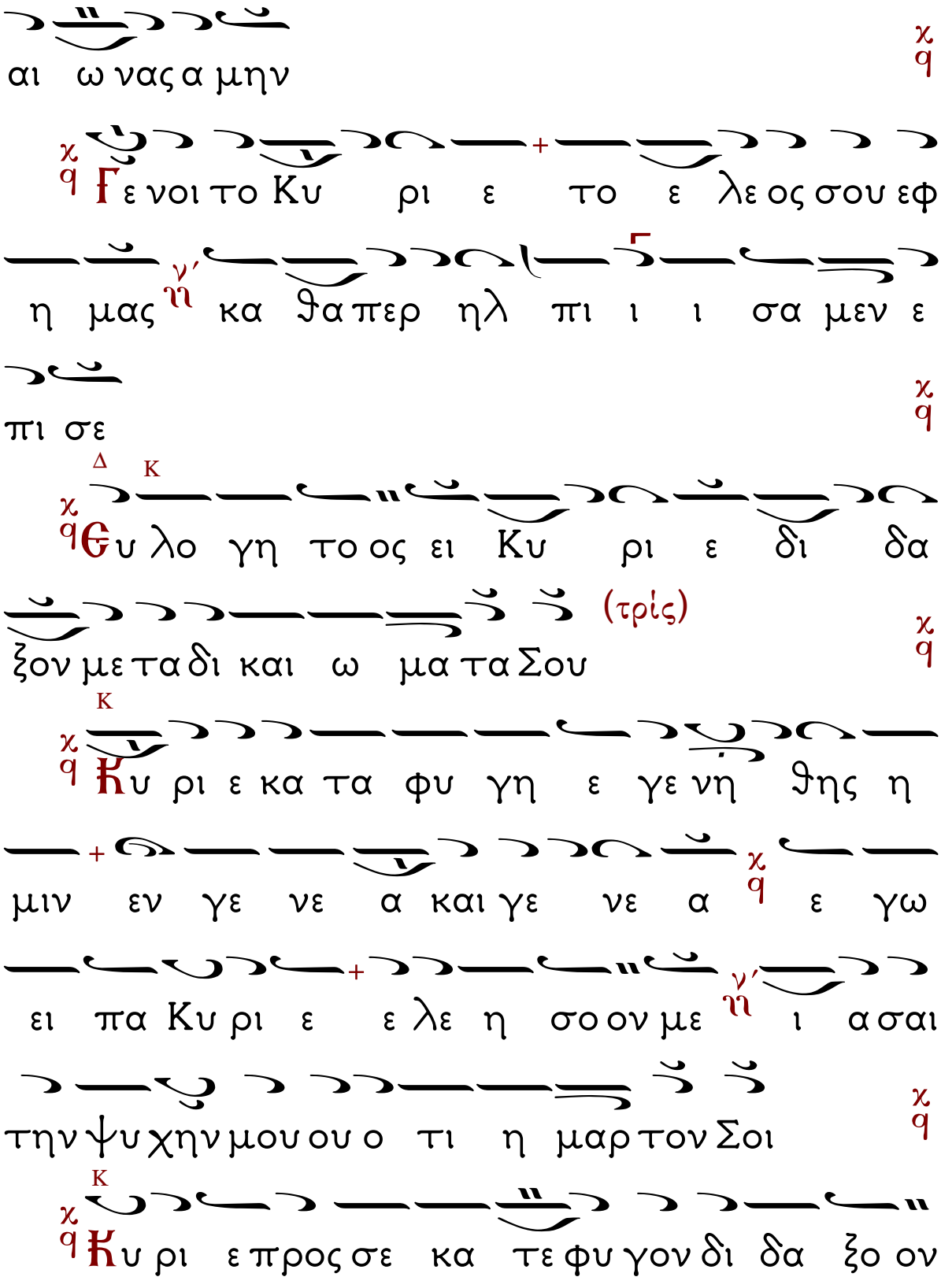
αι ω νας α μην
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ
η μας ιη κα θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε
πι σε
Θυ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα
ξον με τα δι και ω μα τα Σου
(τρίς)
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η
μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω
ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ιη ι α σαι
την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον Σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον

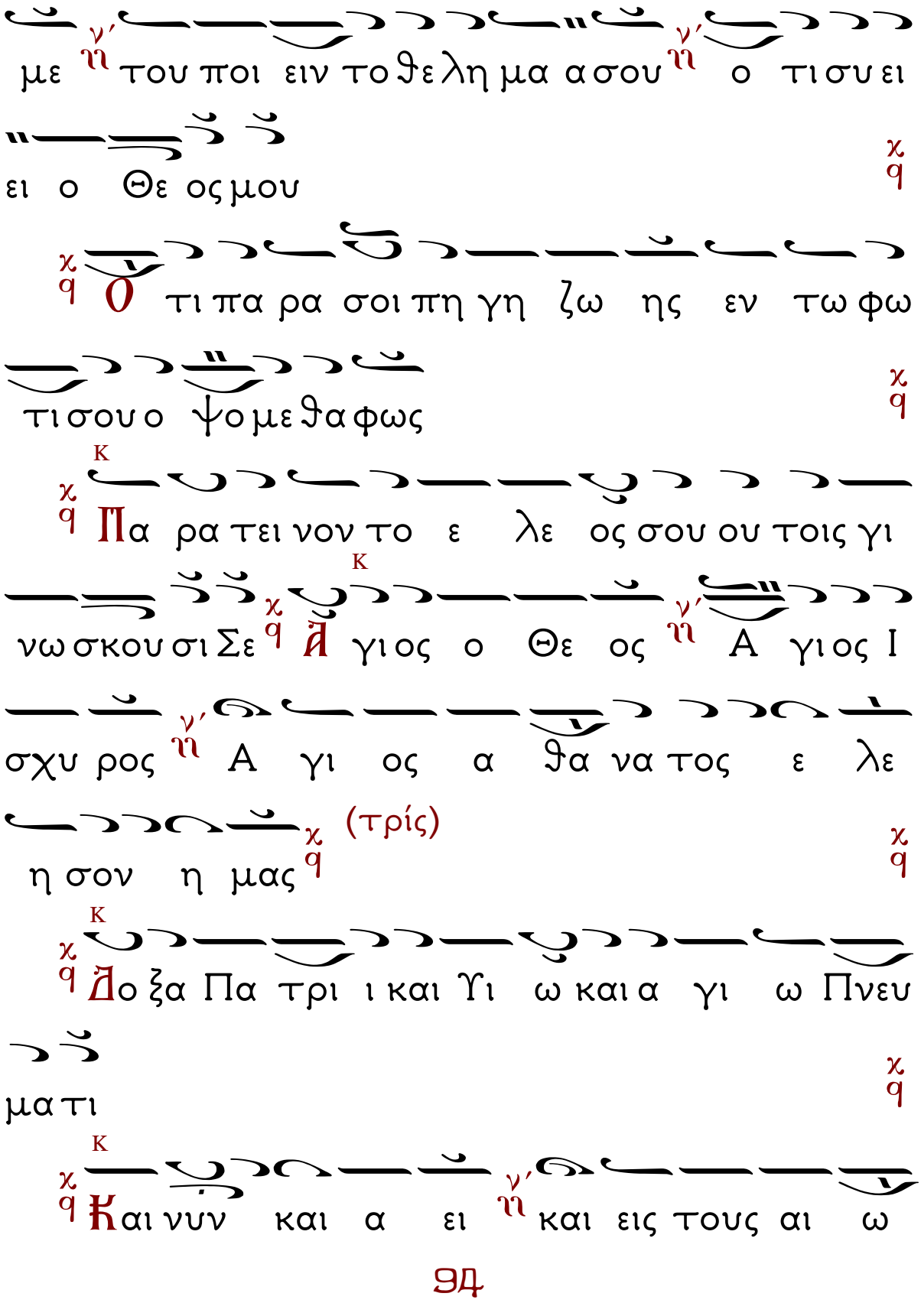
με νη΄ του ποι ειν το θε λη μα α σου νη΄ ο τι συ ει
ει ο Θε ος μου
χ q Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φως
χ q Κ Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι
νω σκου σι Σε χ q Ἅ γι ος ο Θε ος νη΄ Α γι ος Ι
σχυ ρος νη΄ Α γι ος α θα να τος ε λε
η σον η μας χ q (τρίς)
χ q Κ Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
χ q Κ Και νυν και α ει νη΄ και εις τους αι ω

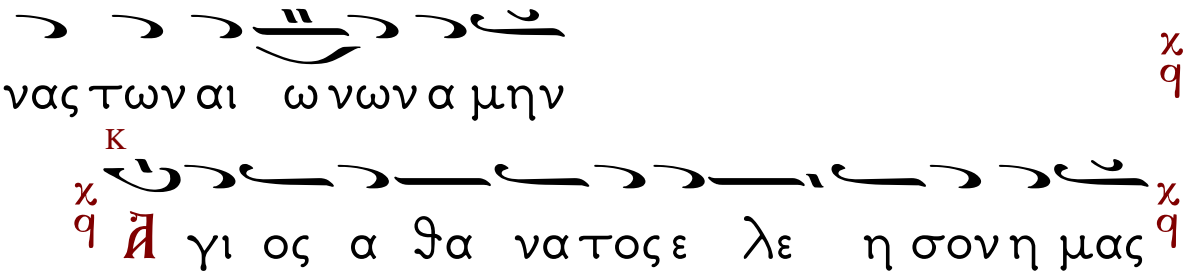
νας των αι ω νων α μην
Ἅ γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν.

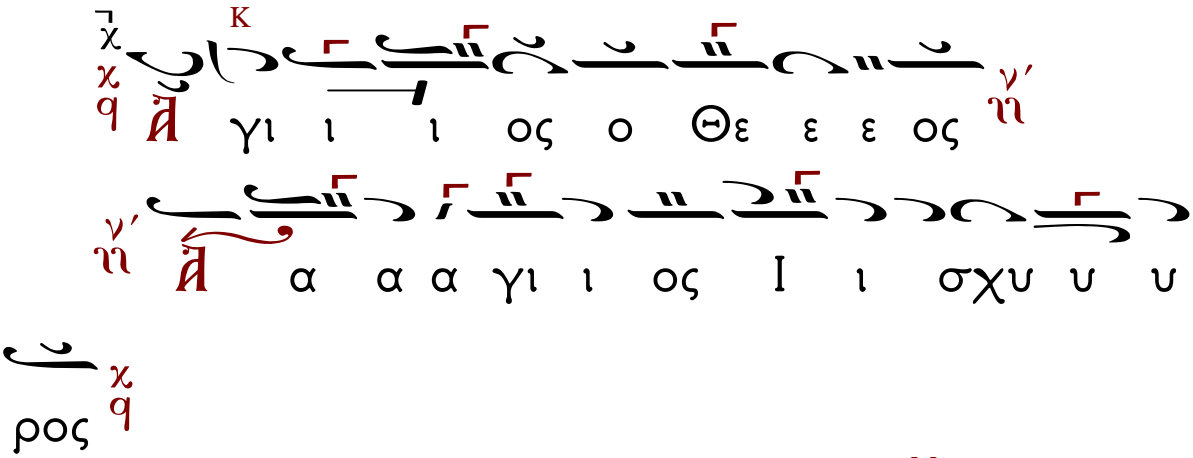
Ἅ γι ι ι ος ο Θε ε ε ος
Ἅ α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ
ρος
Ἅ γι ος Α α α θα να α τος ε ε λε η
η σο ο ον η η η η μα α α ας

Μετά τήν Δοξολογία, ὅταν ὁ ἦχος εἶναι Πλάγιος α', Πλάγιος β', Βαρύς, & Πλάγιος δ'.

Ἦχος πλ. Νη

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν
«Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Ἦχος πλ. α΄

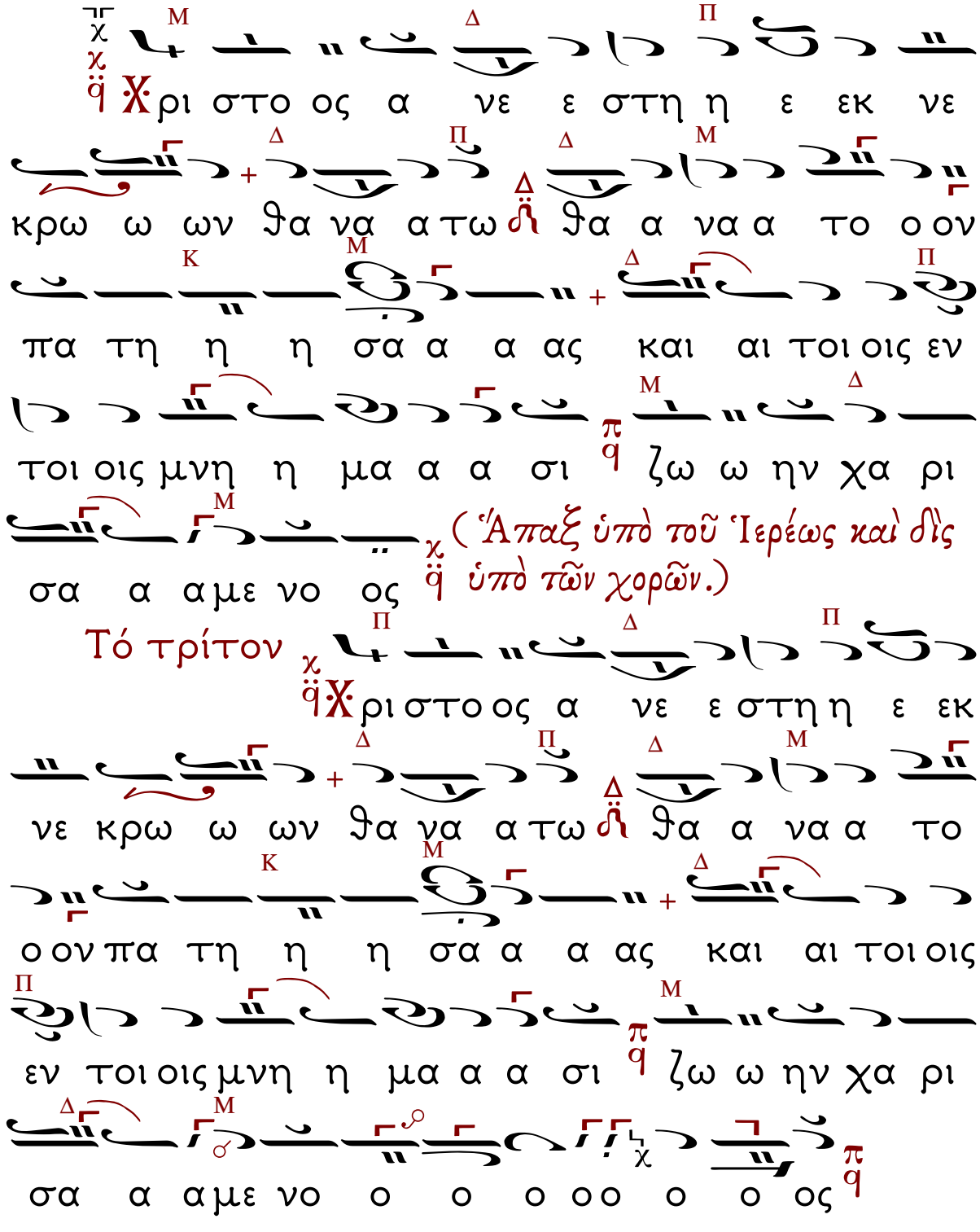

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν
Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλ. Δ

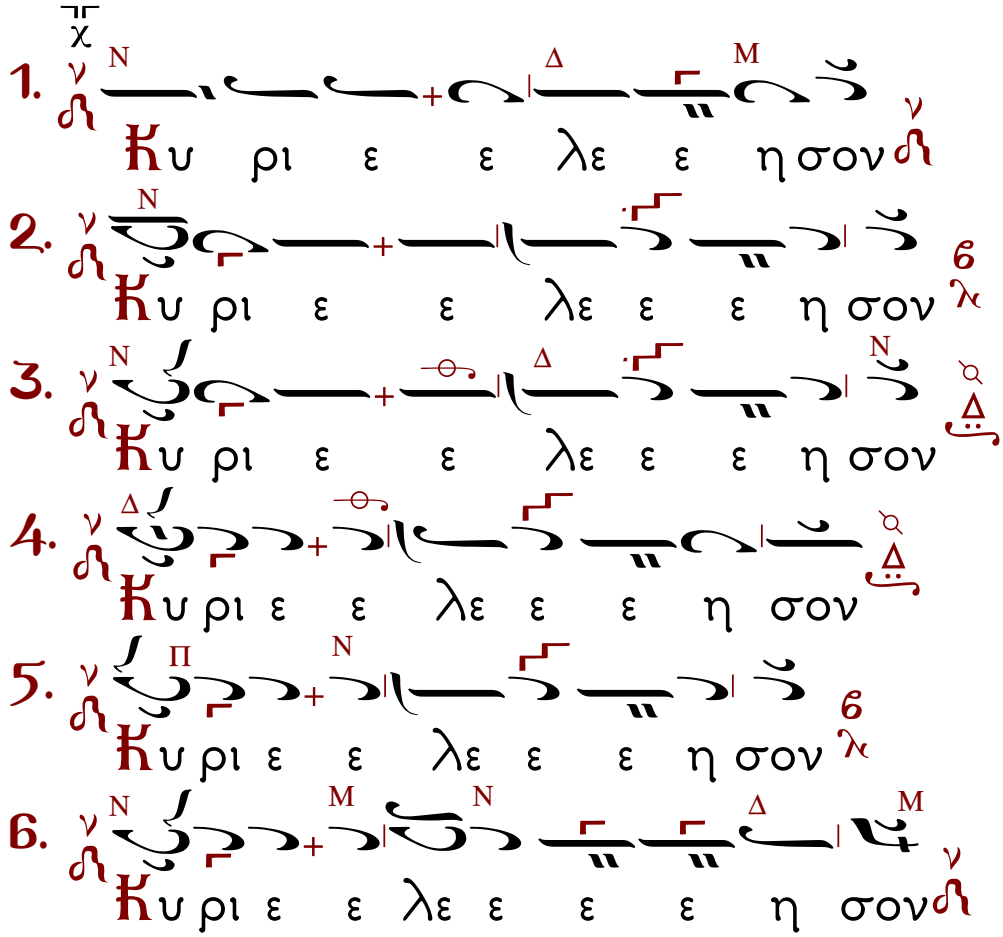

ΕΤΕΡΑ

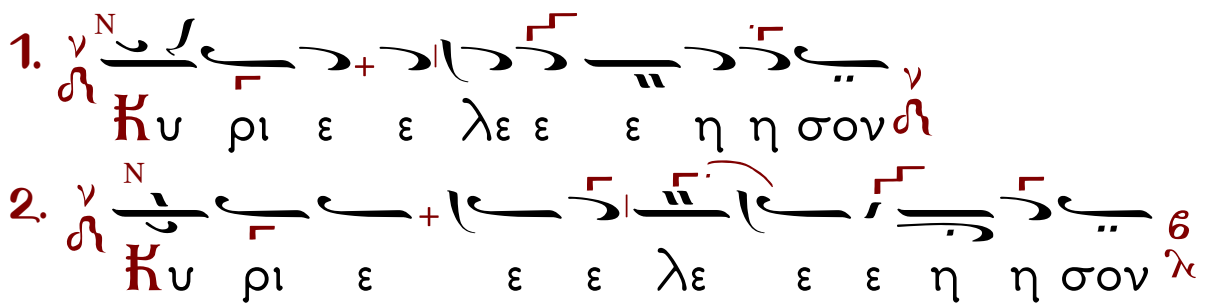

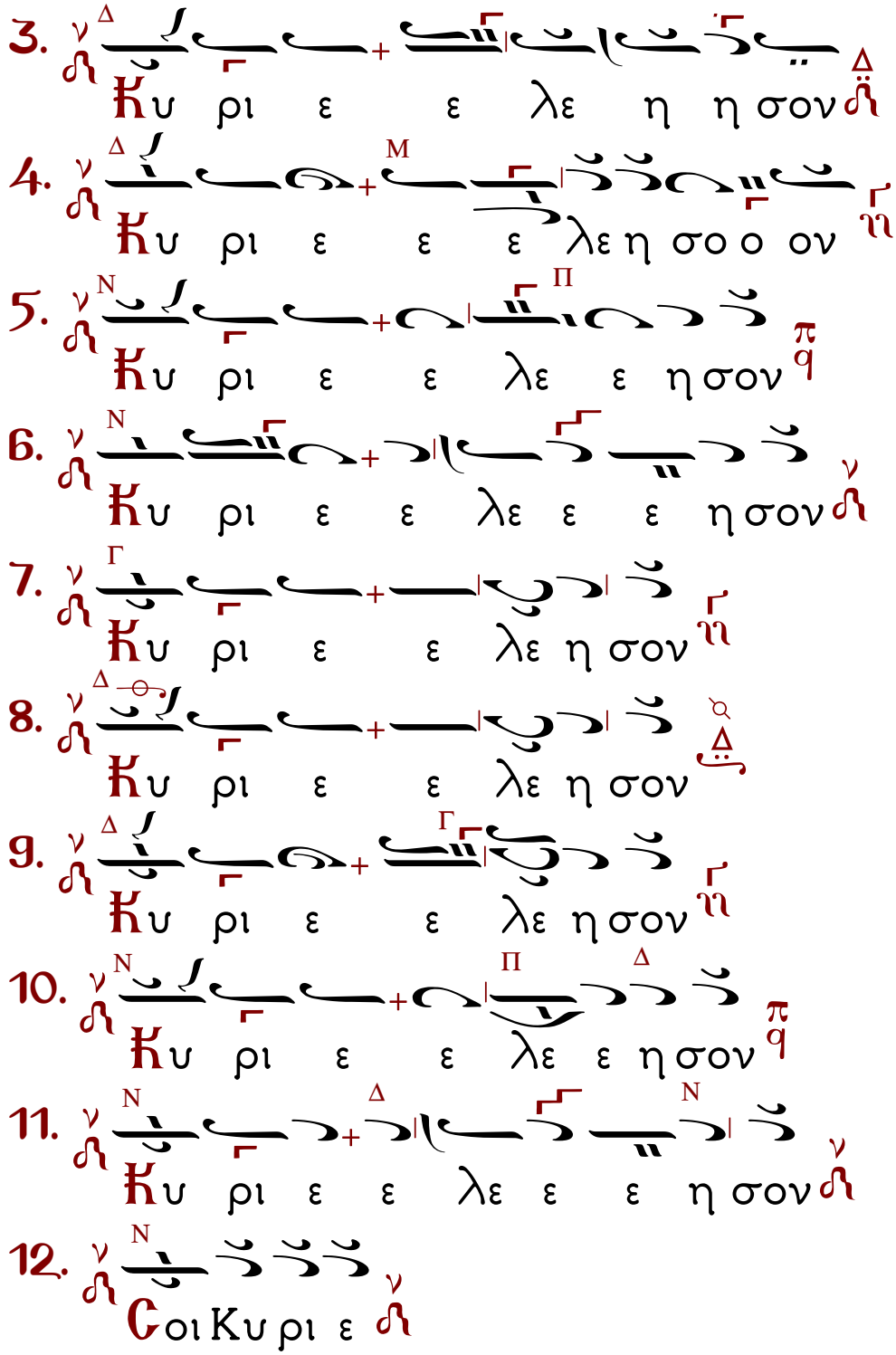
3. Κυ ρι ε ε λε η η σον
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

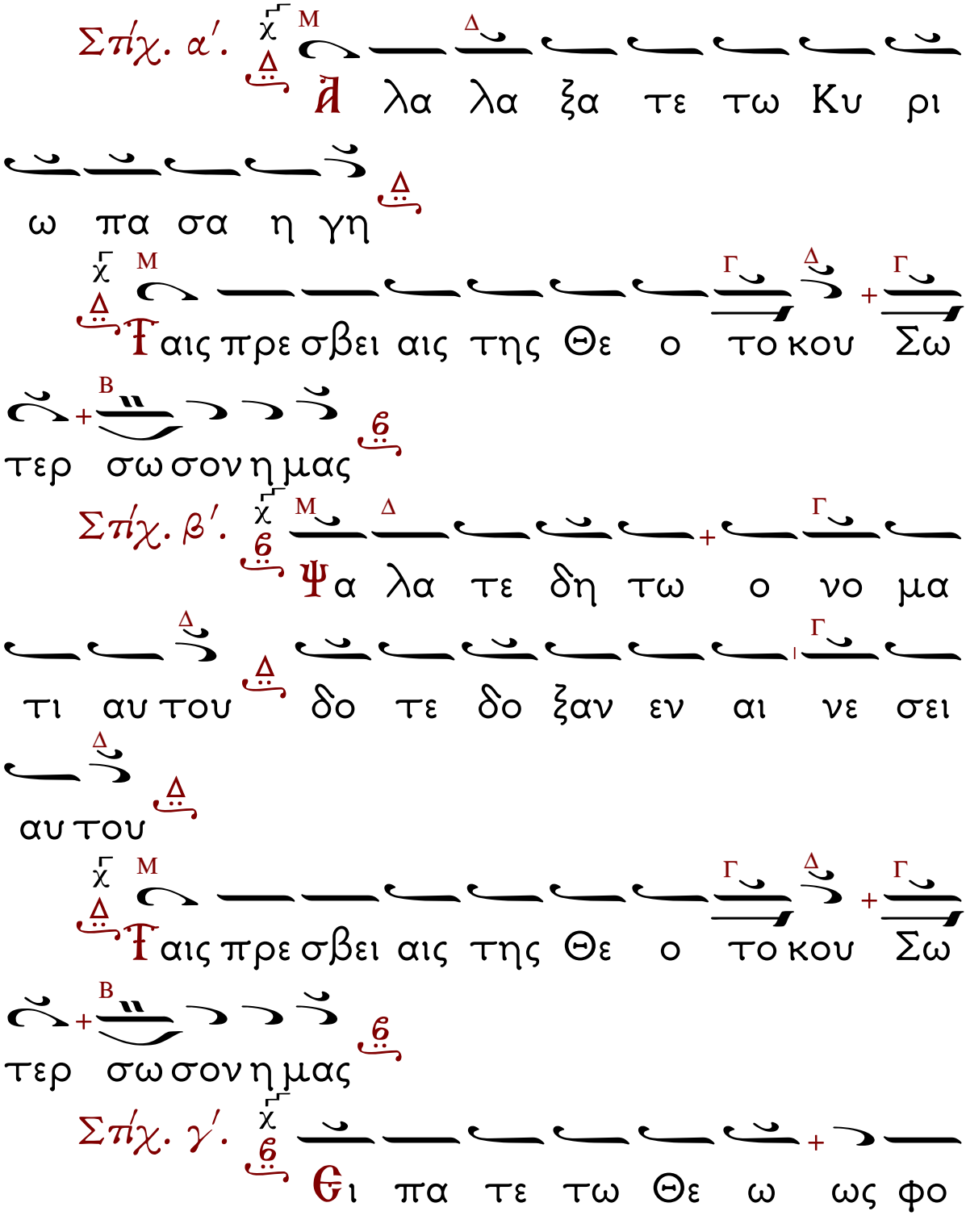

βε ρα τα ερ γα σου Εν τω πλη θει της δυ

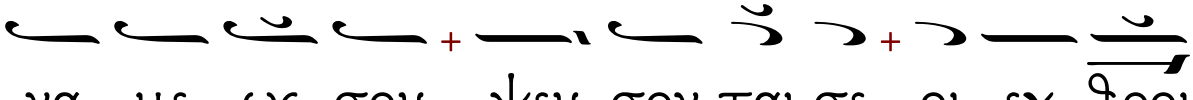
να με ως σου ψευ σον ται σε οι εχ θροι

σου

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπ/χ. δ΄.

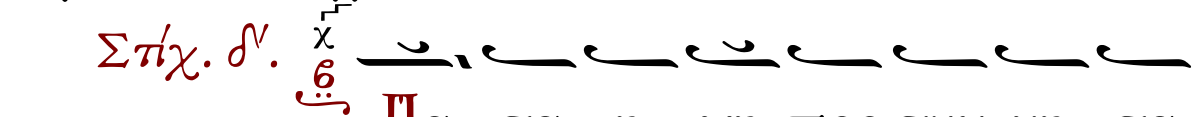
Πα σα η γη προ σκυ νη σα

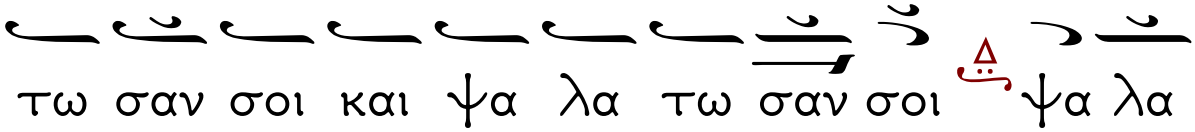
τω σαν σοι και ψα λα τω σαν σοι ψα λα

τω σαν δη τω ο νο μα τι σου Υ ψι

στε

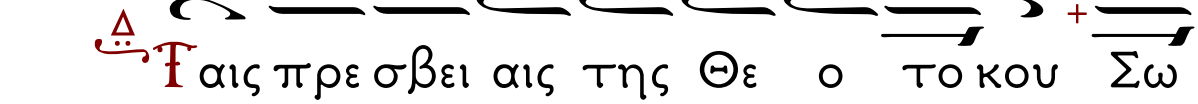
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

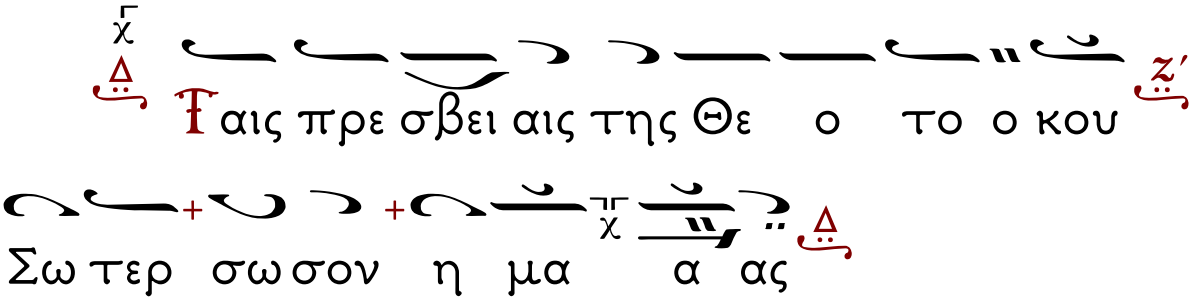

Ἀντίφωνον β'.

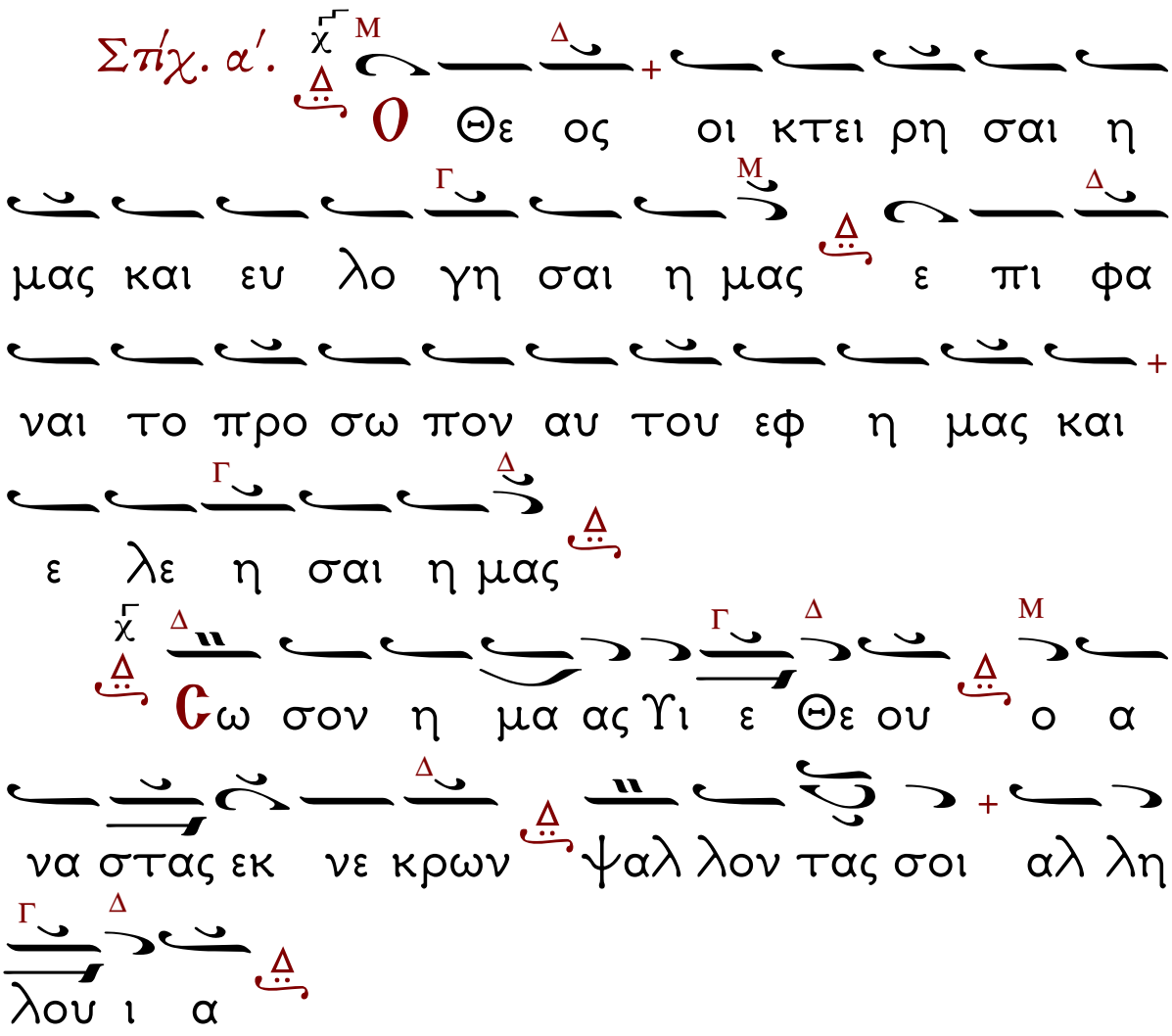

Σπ/χ. β΄.

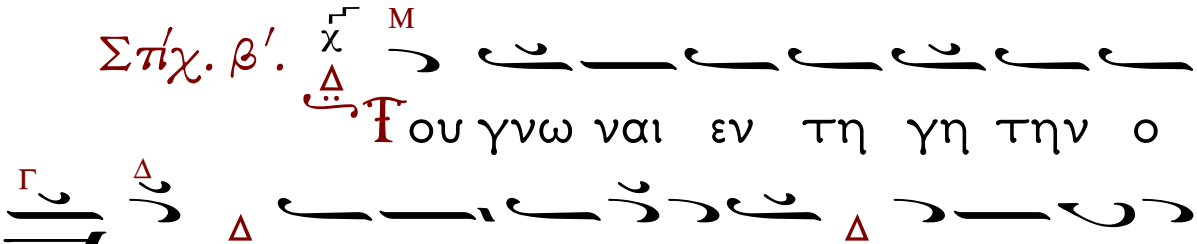
Του γνω ναι εν τη γη την ο
δον σου εν πα σιν εθνε σι το σω τη ρι
ον σου

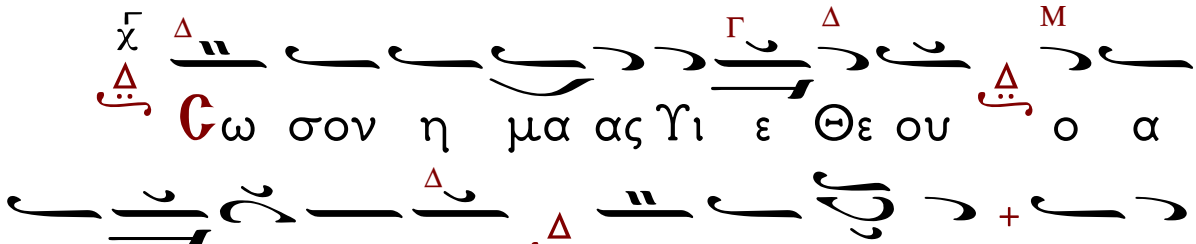
Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α

Σπ/χ. γ΄.

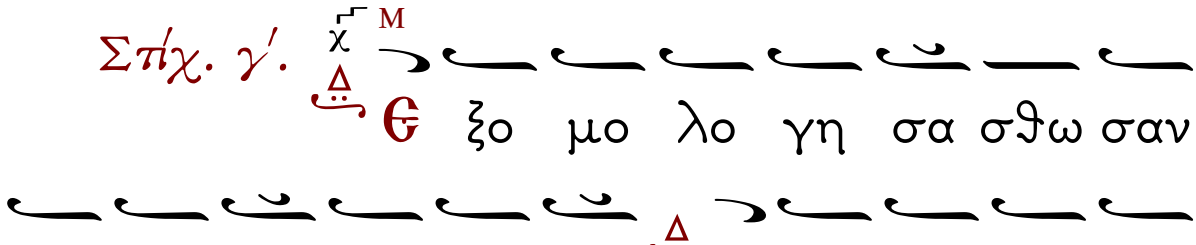
Ξο μο λο γη σα σθω σαν
σοι λα οι ο Θε ος ε ξο μο λο γη
σα σθω σαν σοι λα οι παν τες

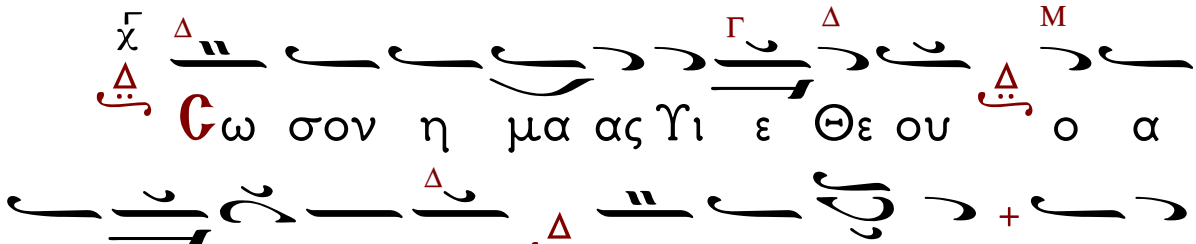
Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

Σπ/χ. δ΄. Εὐ λο γη σαι η μας ο Θε

Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο α

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

Και νυν και α ει και εις τους αι αι

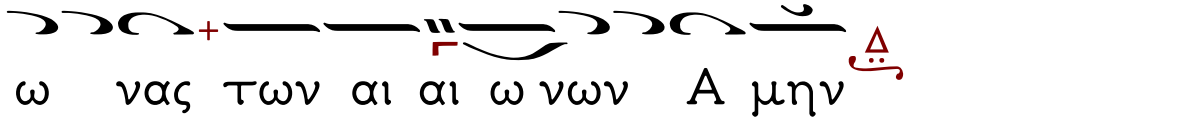

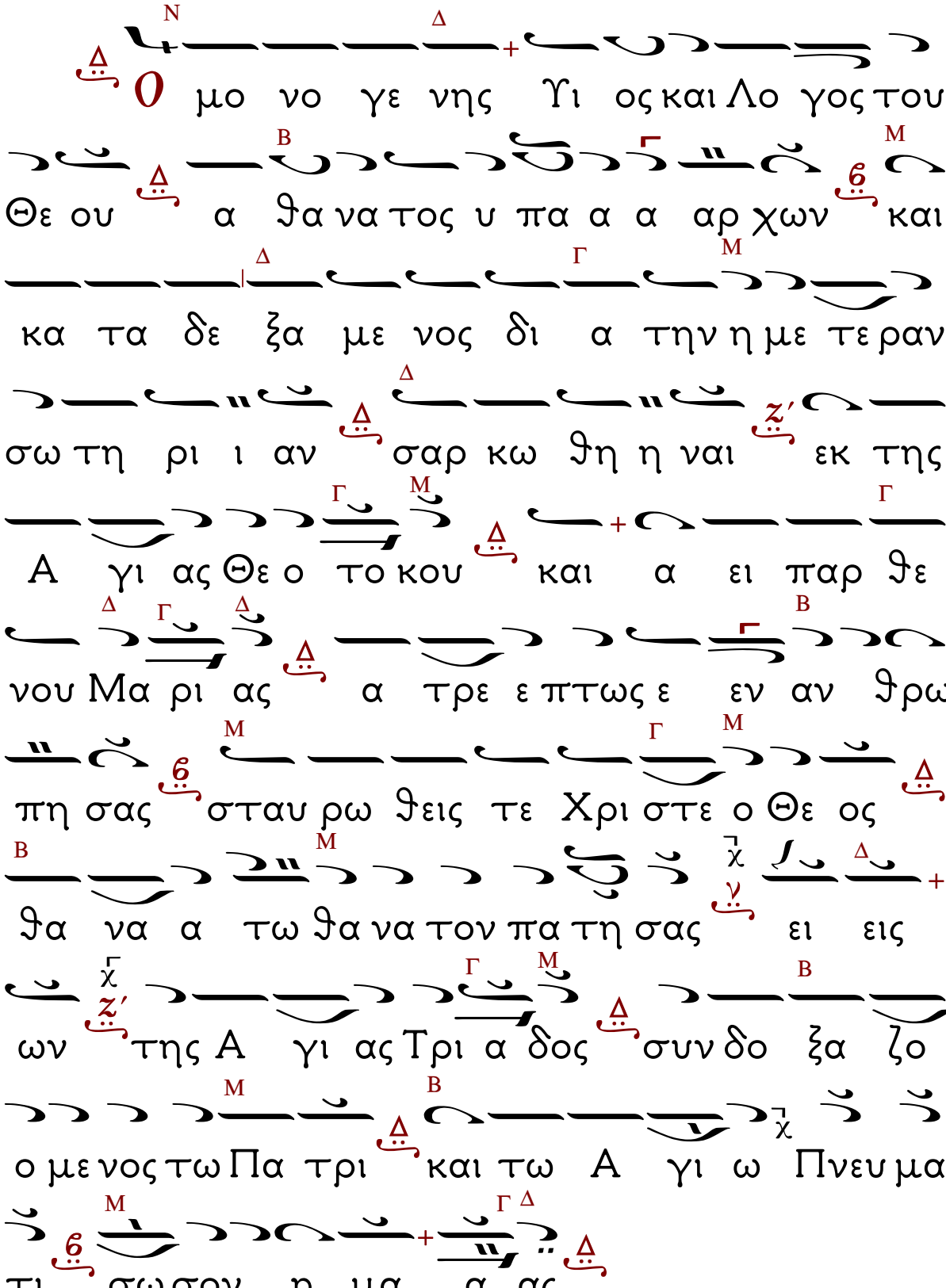
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του
Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων και
κα τα δε ξα με νος δι α την η με τε ραν
σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι εκ της
Α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε
νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε εν αν θρω
πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος
θα να α τω θα να τον πα τη σας ει εις
ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο
ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ μα
τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ'.

Ἦχος $\overset{\lambda}{\pi}$ ϙ Πα

Στίχ. α'. Α να στη τω ο Θε ος και

δι α σκορ πι σθη τω σαν οι εχ θροι αυ

του και φυ γε τω σαν α πο προ σω που αυ

του οι μι σουν ταις αυ τον

Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε

κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ο ον

πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν

τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι

σα α α με νο ος

Σπ/χ. β′. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπό προσώπου πυρός.

Σπ/χ. γ′.

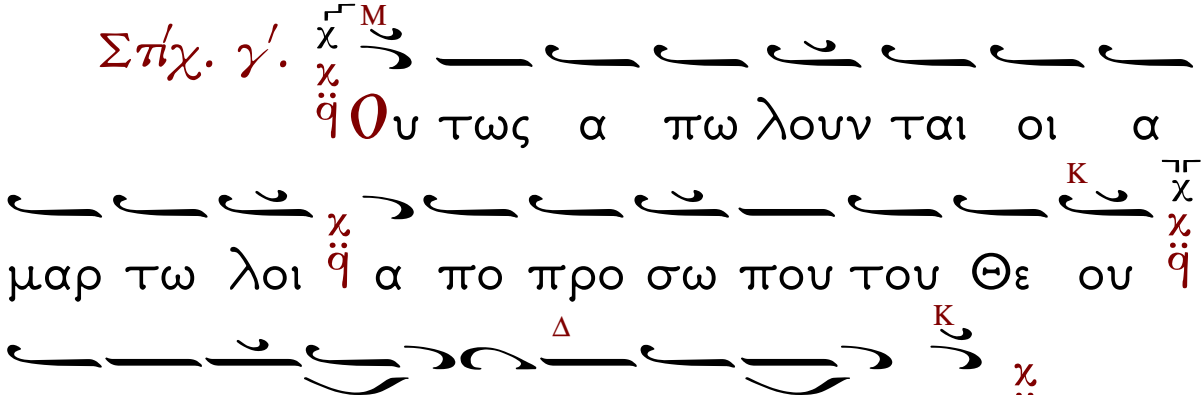

Σπ/χ. δ′. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

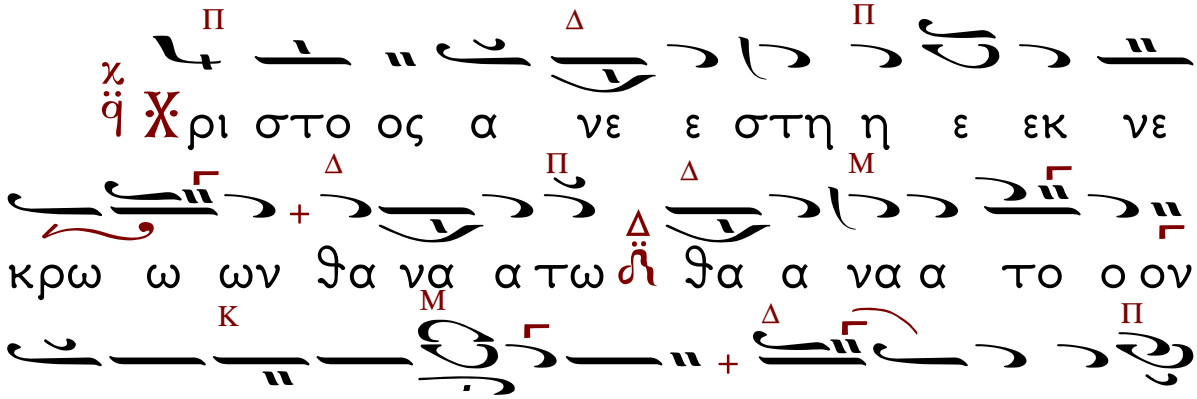

Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι

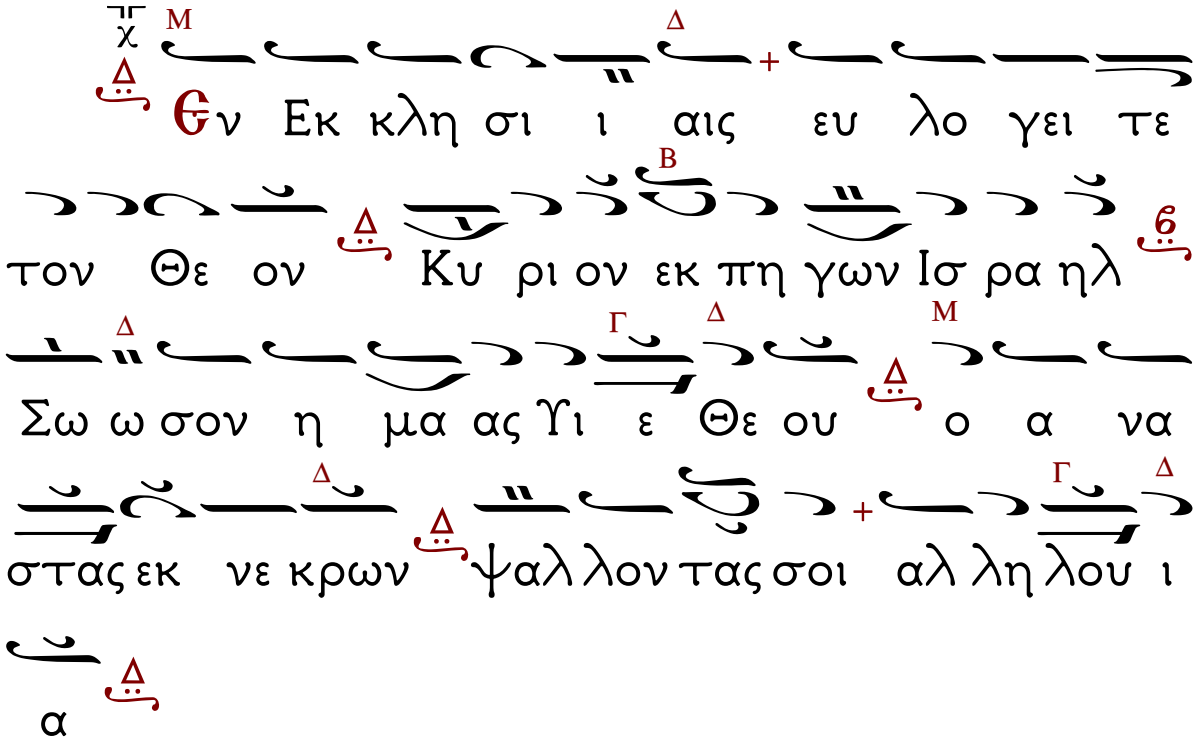

Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον

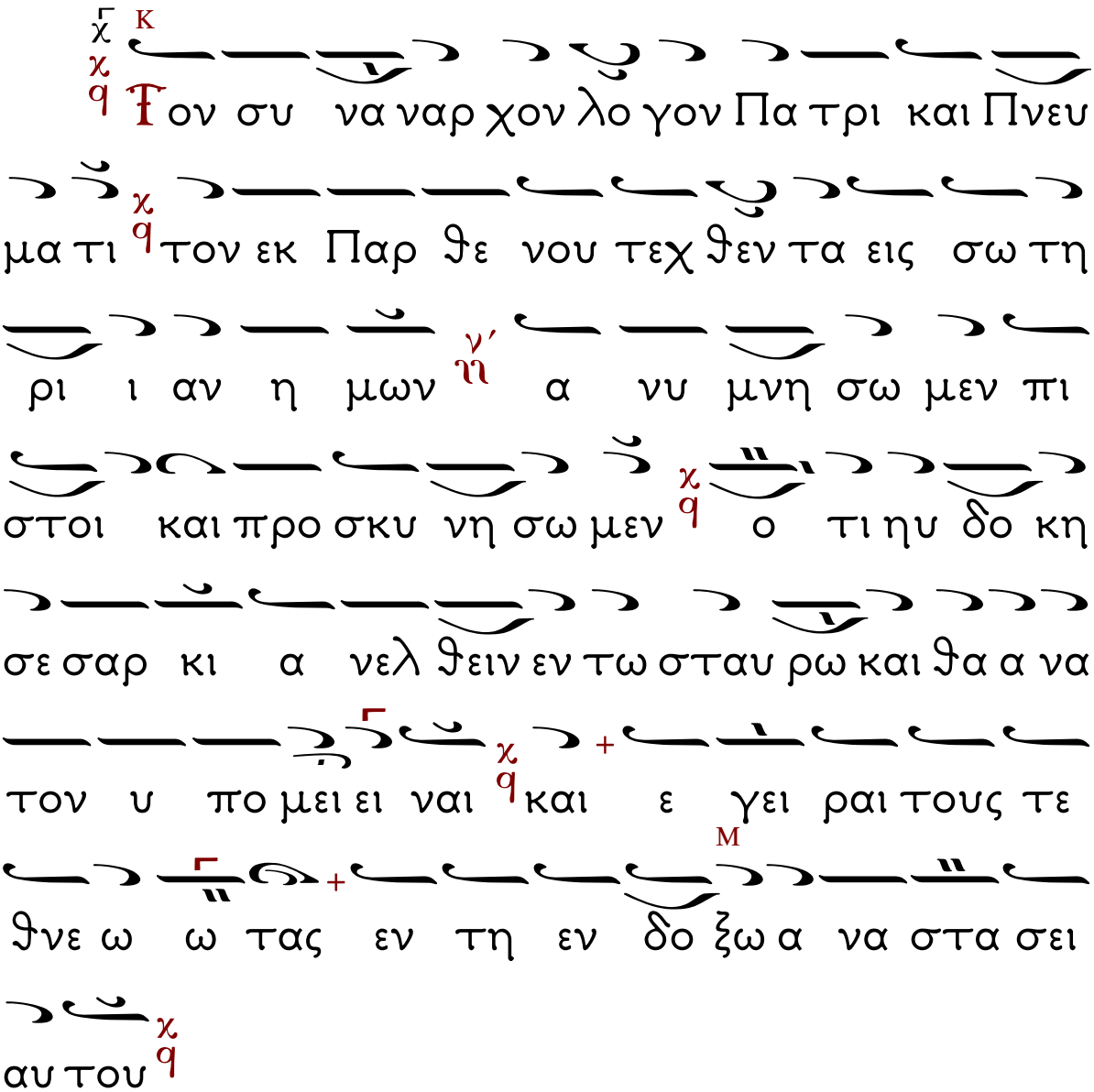

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων. Ἦχος πλ. δ΄ Γα.

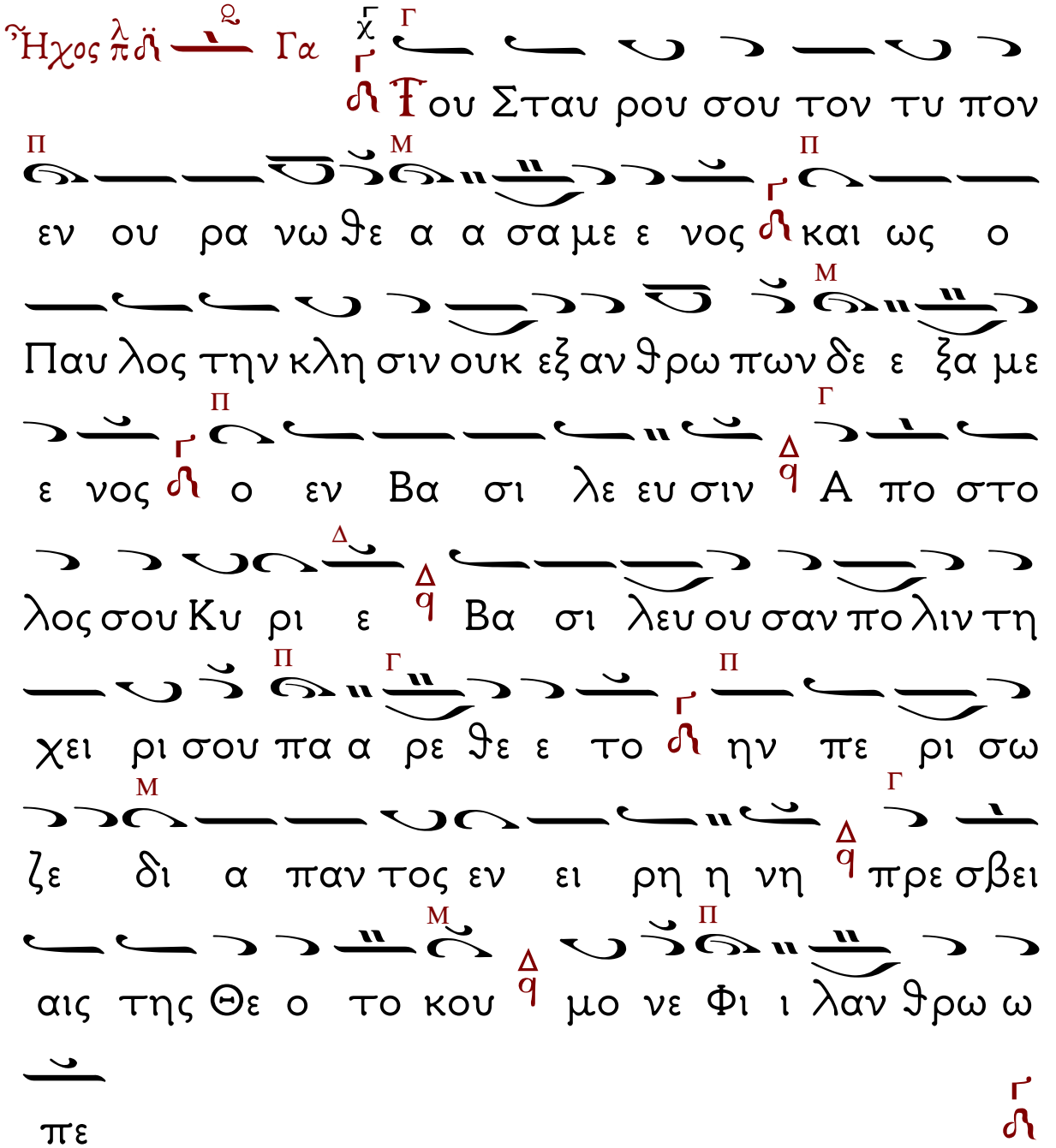

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.

Ἦχος δ' Δι

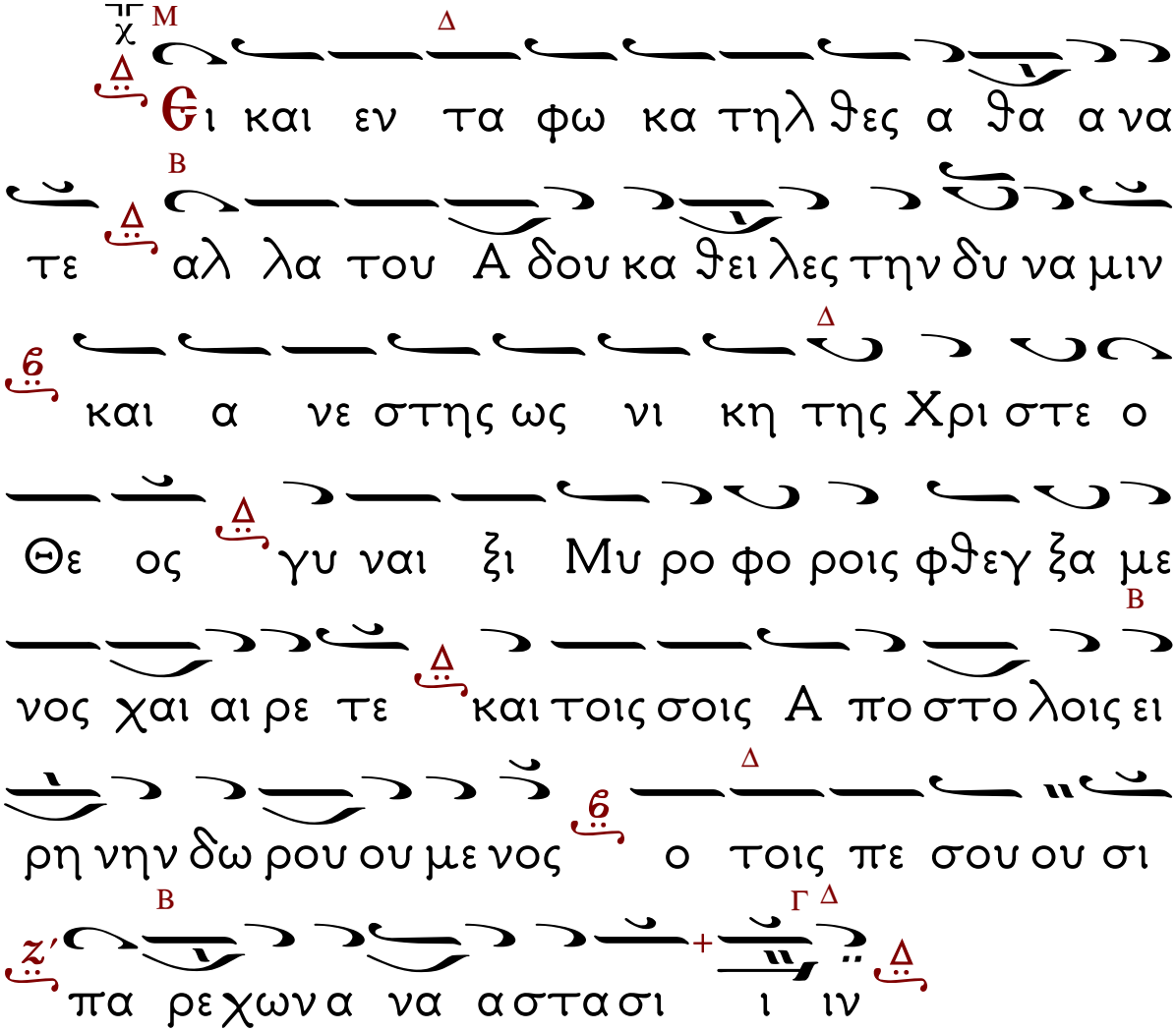

Τὸ αὐτὸ Κοντάκιον εἰς Ἦχον πλ. δ΄

Ἦχος πλ. δ΄ Γα

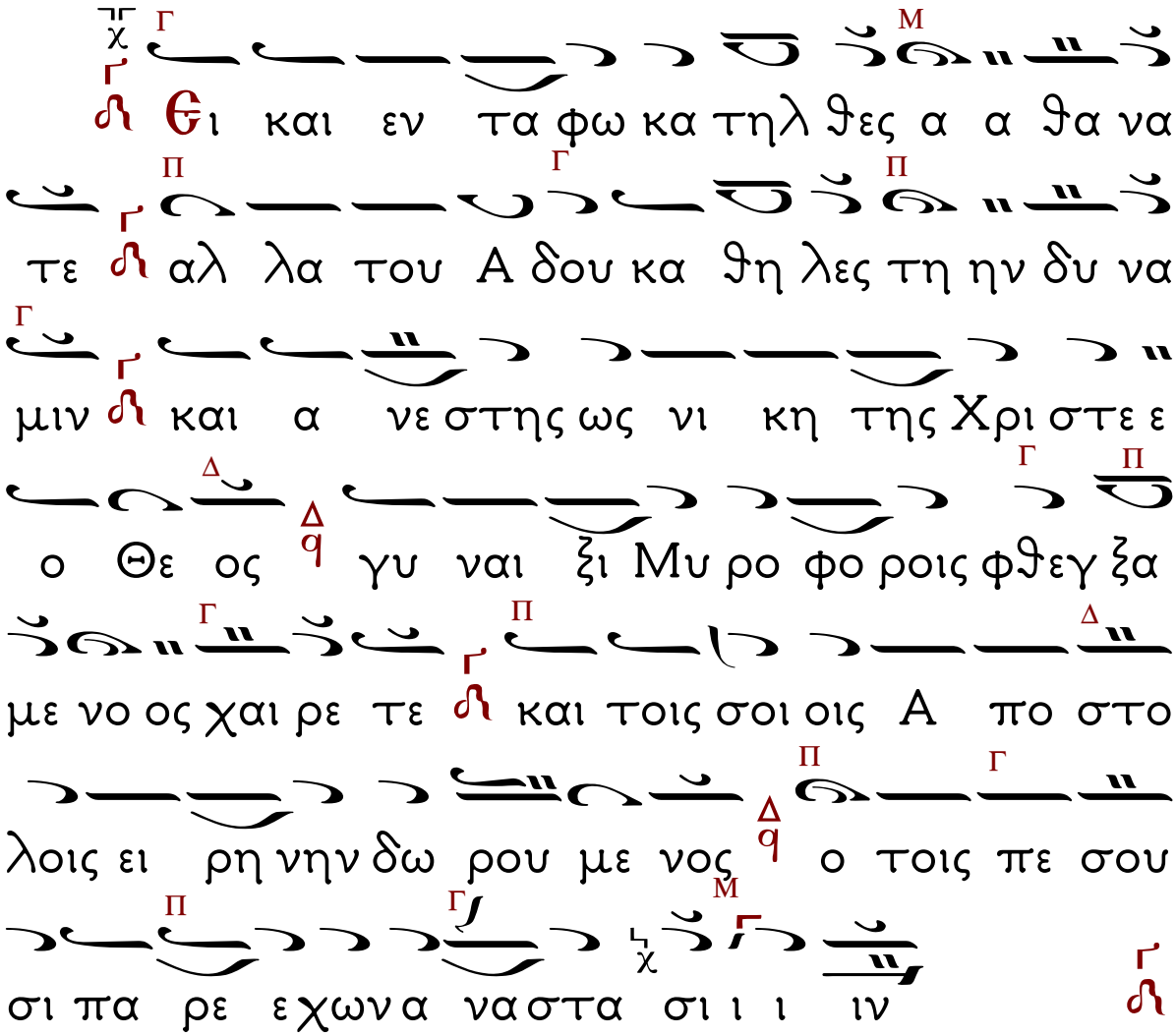

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα. Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ΄ ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, Βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρός με καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ· Σαοὺλ Σαούλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἐγὼ δὲ εἶπον· τίς εἶ, Κύριε; ὁ δὲ εἶπεν· ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ὧν τε

εἶδες ὧν τε ὀφθήσομαί σοι· ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς ἐγώ σε ἀποστέλλω ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ· ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγέλλω μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Ἀλληλούϊα (γ΄). Ἦχος πλ. α΄

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.

Στίχ. Ὅτι εἶπας· εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»,
«Ὁ ἄγγελος ἐβόα ...,
Φωτίζου Φωτίζου...,

Ἦχος δ΄ Πα

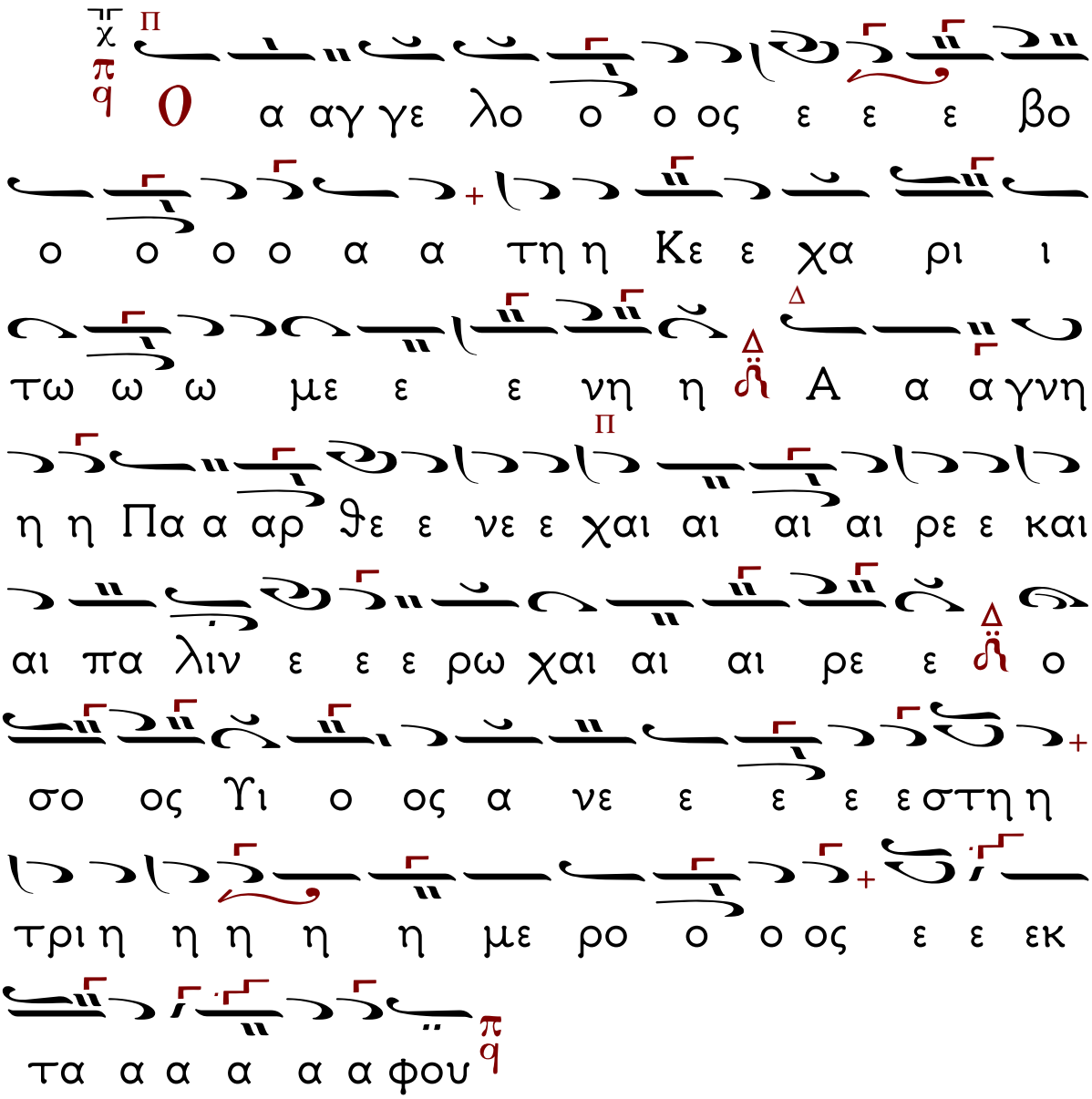

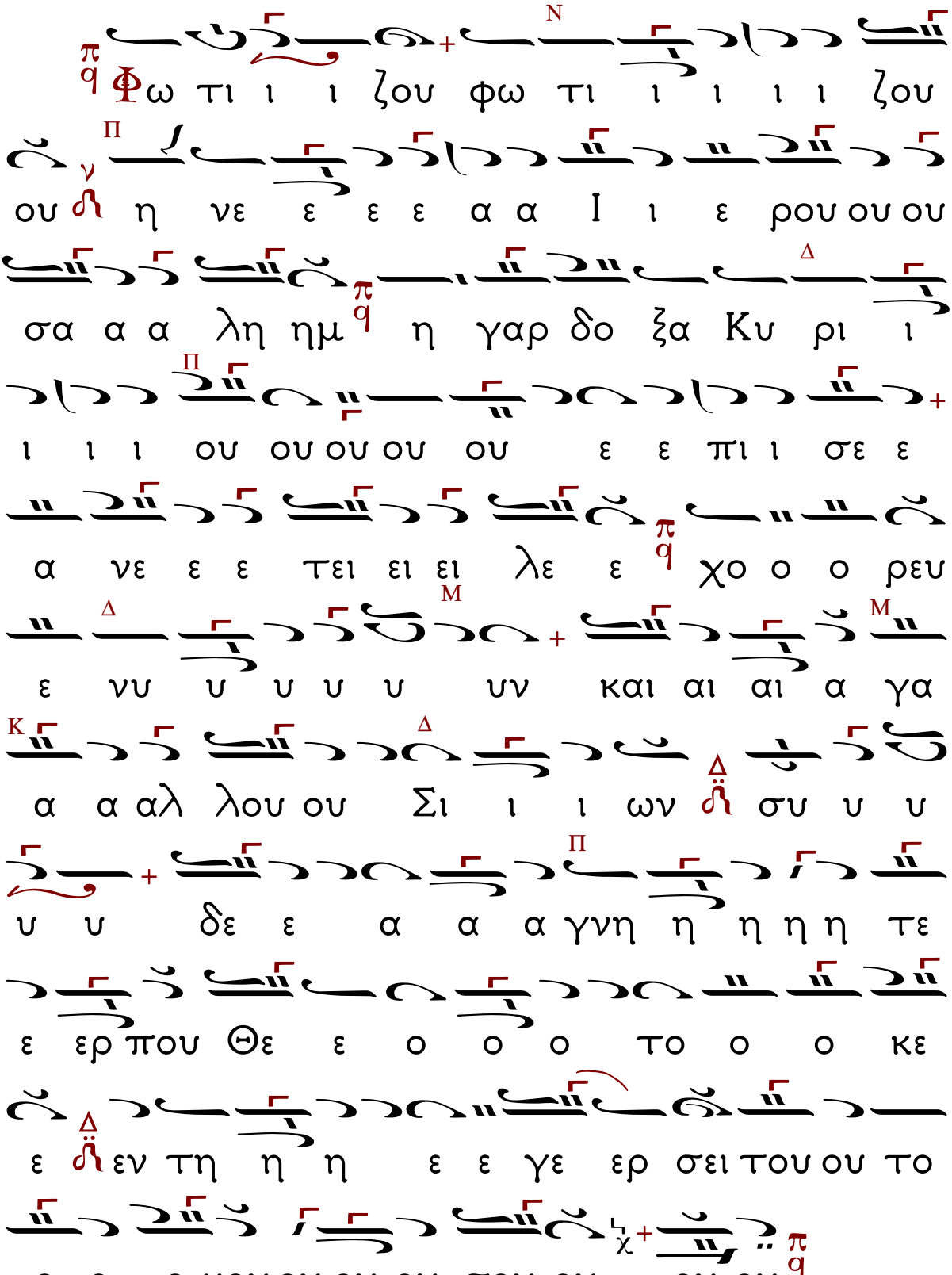
Φω τι ι ι ζου φω τι ι ι ι ι ζου
ου η νε ε ε ε α α Ι ι ε ρου ου ου
σα α α λη ημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι
ι ι ι ου ου ου ου ου ε ε πι ι σε ε
α νε ε ε τει ει ει λε ε χο ο ο ρευ
ε νυ υ υ υ υ υν και αι αι α γα
α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ
υ υ δε ε α α α γνη η η η η τε
ε ερ που Θε ε ο ο ο το ο ο κε
ε εν τη η η ε ε γε ερ σει του ου το
ο ο ο κου ου ου ου σου ου ου ου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἦχος λ̈ π̈ Πα

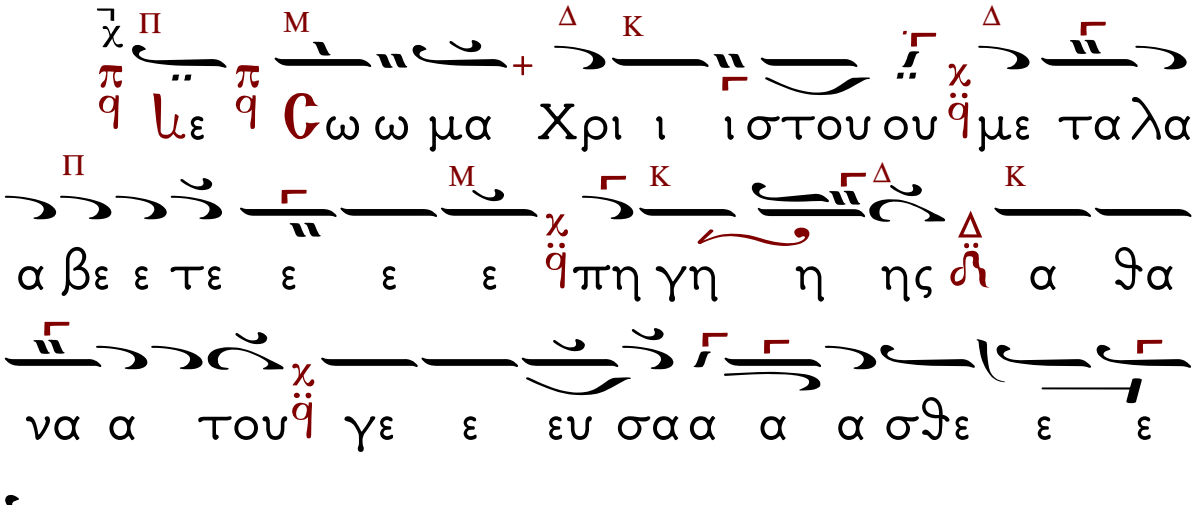

Στίχος. Μετὰ τὸ μυστήριον τῆς Σῆς Χριστὲ Ἀναστάσεως

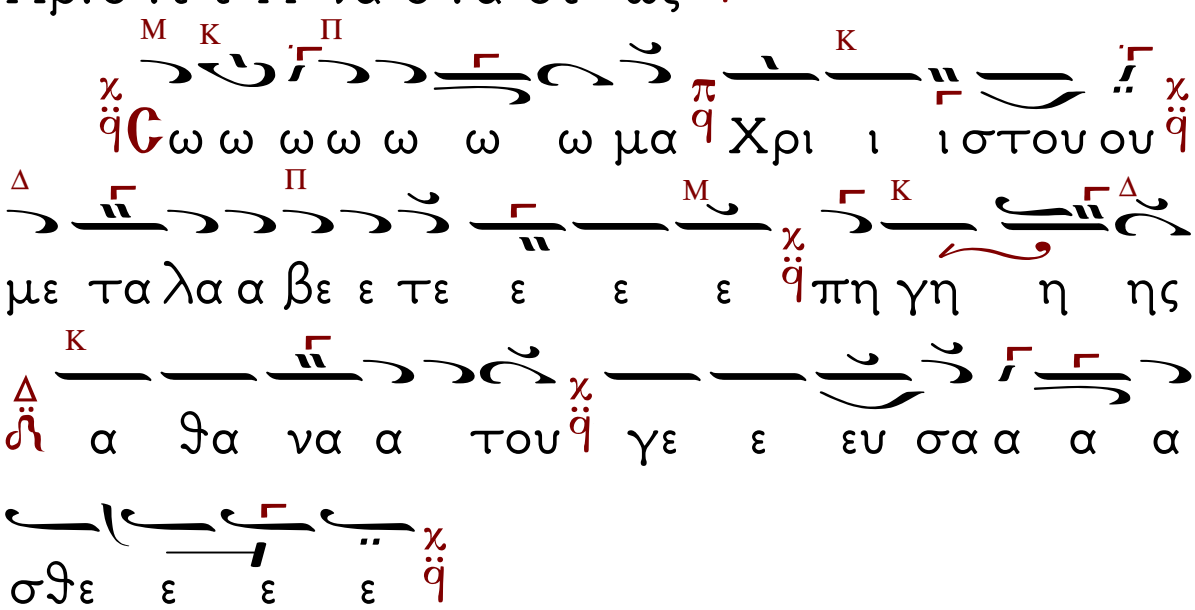

Σπίχος. Δει πνω πα ρα γε γο νας ε κων

πα θος ο Α θα να τος

Ω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου

με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης

Α α θα να α του γε ε ευ σα α α α

σθε ε ε ε

Σπίχος. Το τε και ο Α δης ε πι κραν

θη λο γο θε του με νος ψυ χα ας

α φαι ρου με νος

Ω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου

με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης

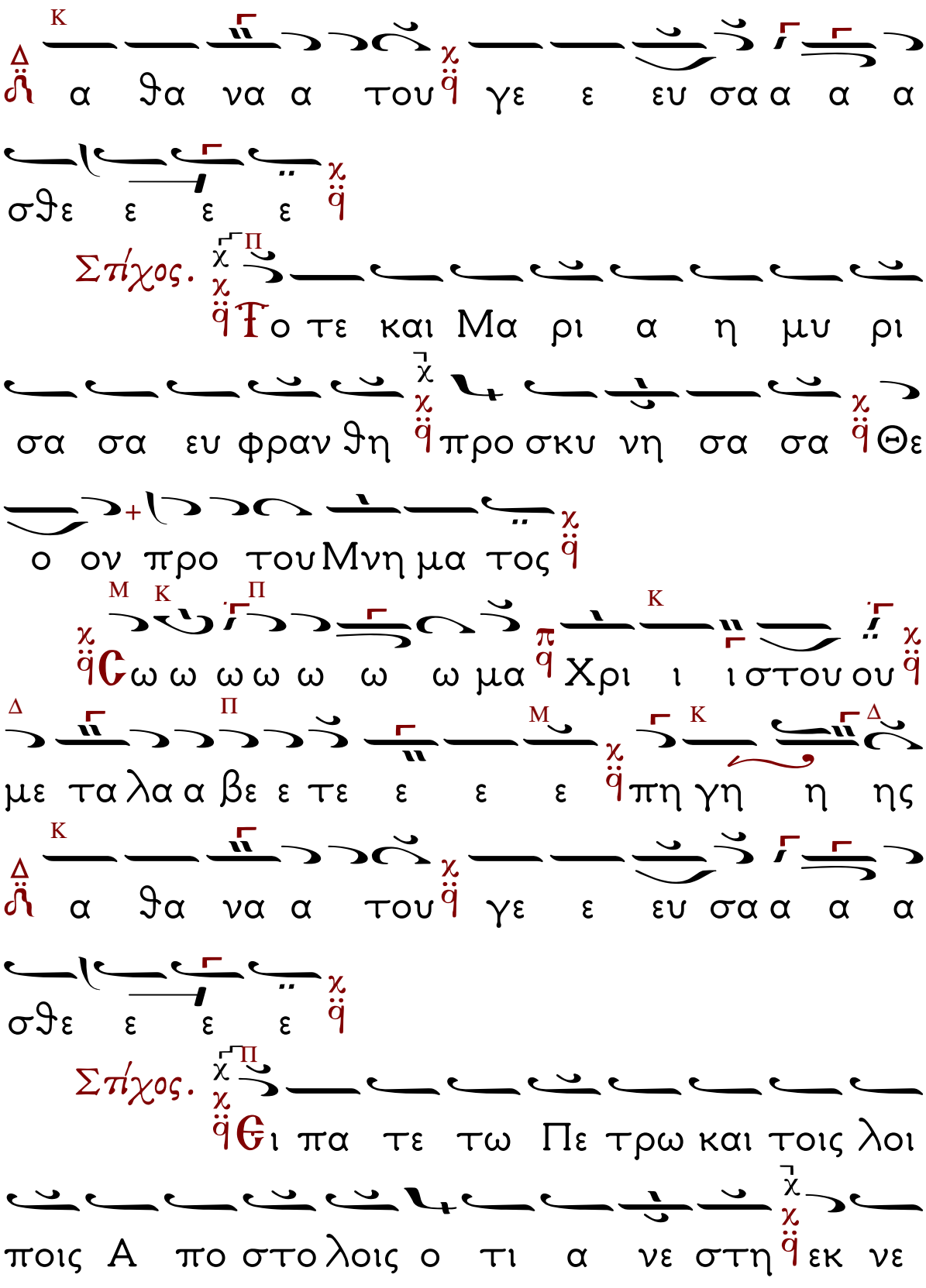
α θα να α του γε ε ευ σα α α α
σθε ε ε ε
Σπίχος.
Το τε και Μα ρι α η μυ ρι
σα σα ευ φραν θη προ σκυ νη σα σα Θε
ο ον προ του Μνη μα τος
Χω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου
με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης
α θα να α του γε ε ευ σα α α α
σθε ε ε ε
Σπίχος.
Θι πα τε τω Πε τρω και τοις λοι
ποις Α πο στο λοις ο τι α νε στη εκ νε

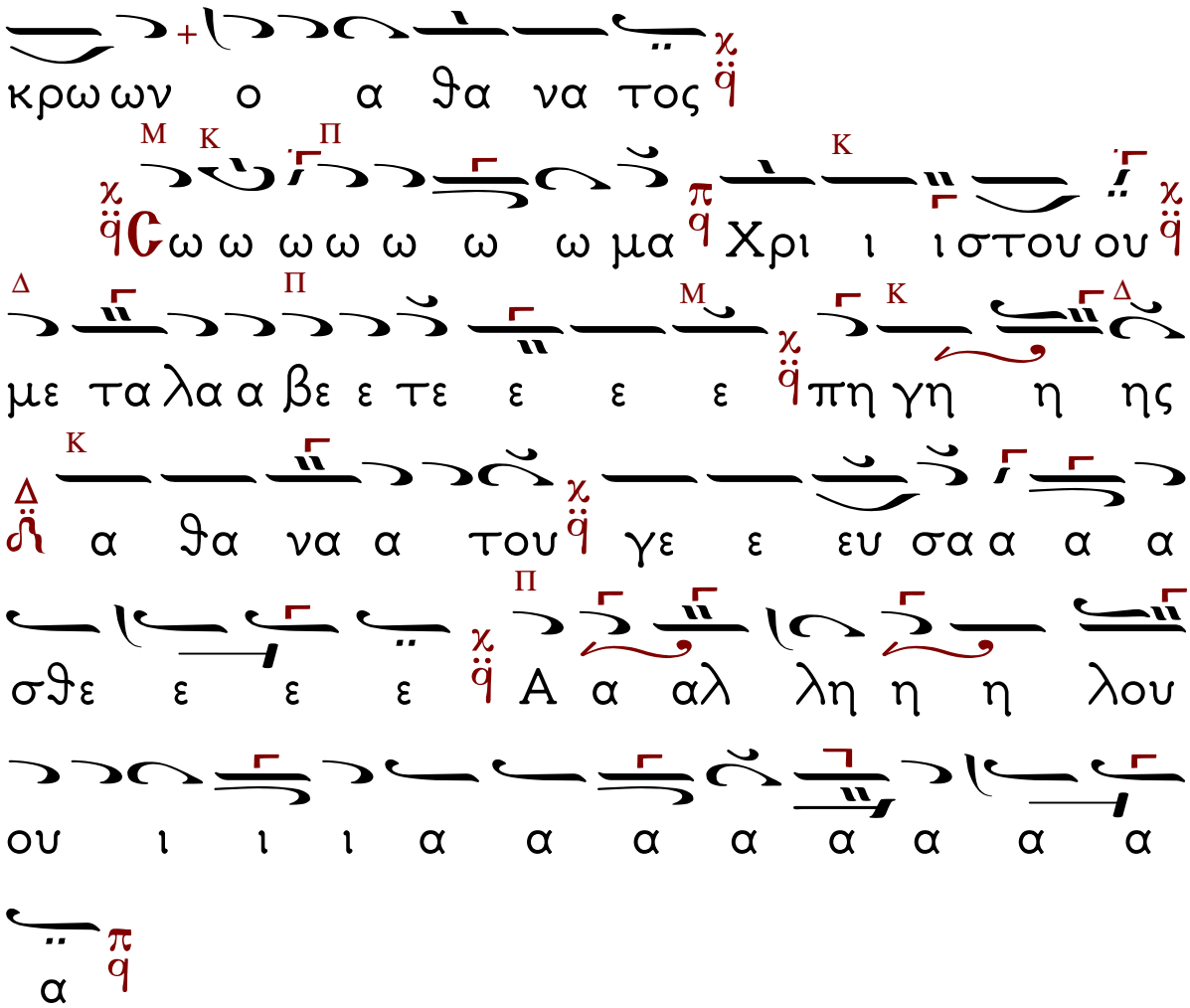
κρωων ο α θα να τος
Ω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου
με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης
α θα να α του γε ε ευ σα α α α
σθε ε ε ε Α α αλ λη η η λου
ου ι ι ι α α α α α α α α
α

Μετά την Θεία Κοινωνία

Ἦχος πλ. α΄ Πα

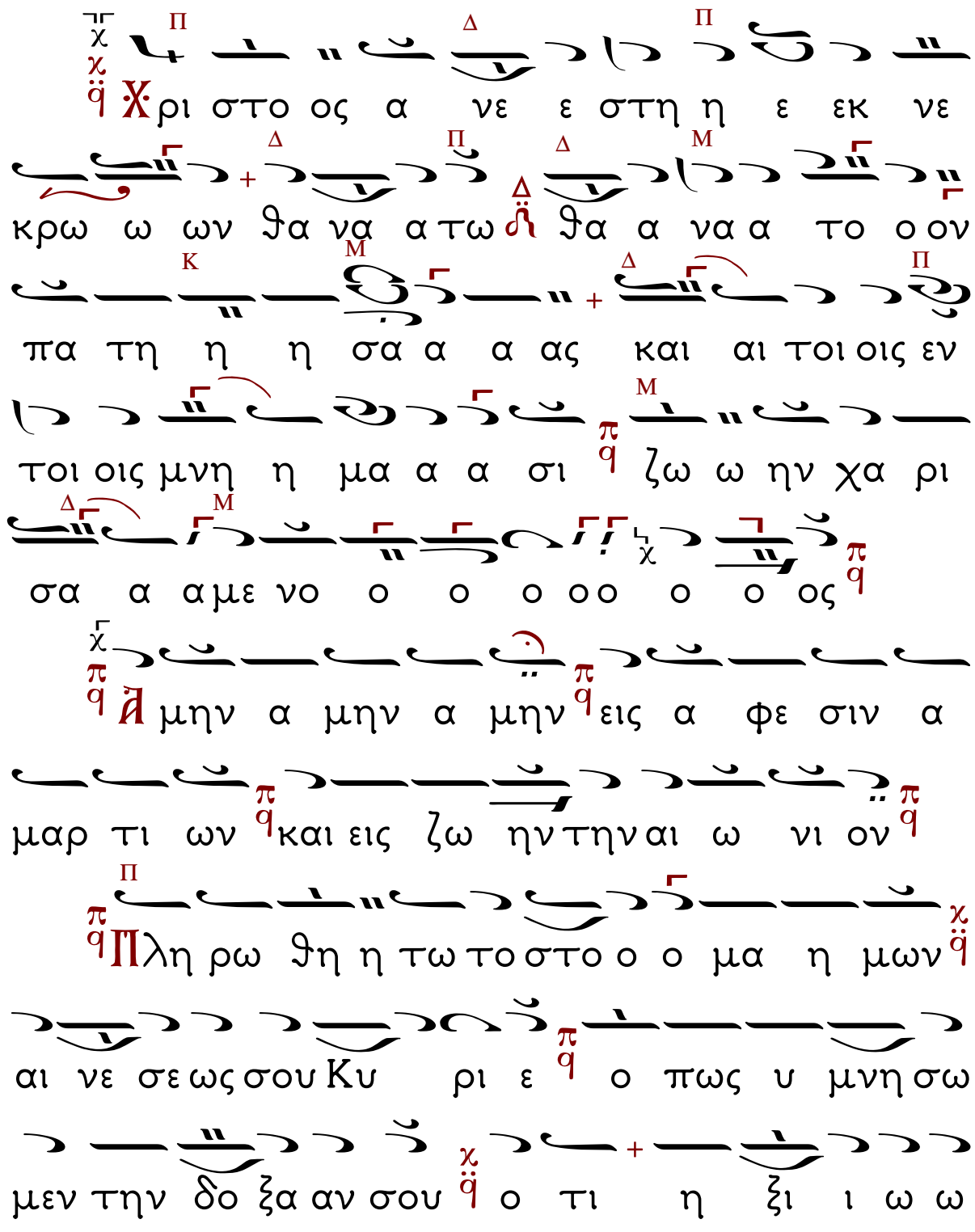

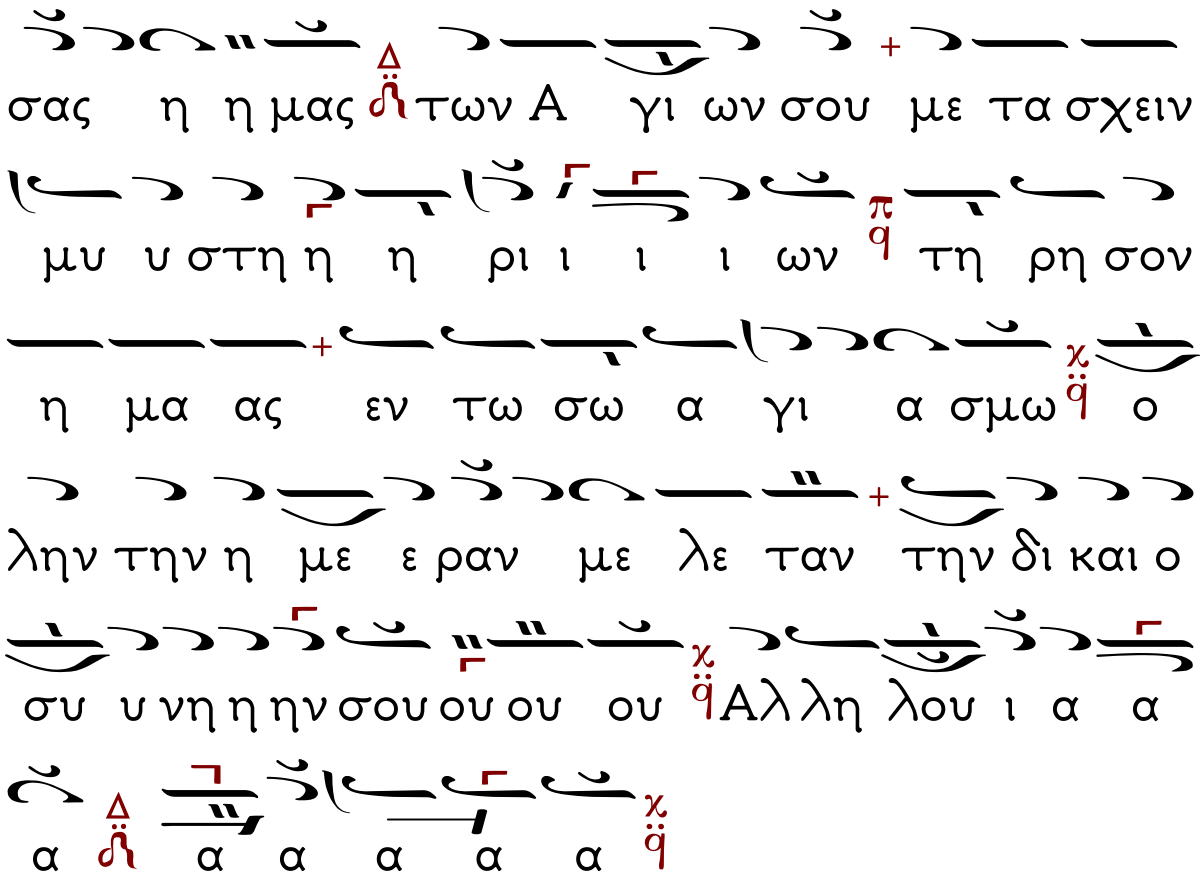
σας η η μας των Α γι ων σου με τα σχειν
μυ υ στη η η ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μα ας εν τω σω α γι α σμω ο
λην την η με ε ραν με λε ταν την δι και ο
συ υ νη η ην σου ου ου ου Αλλη λου ι α α
α α α α α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

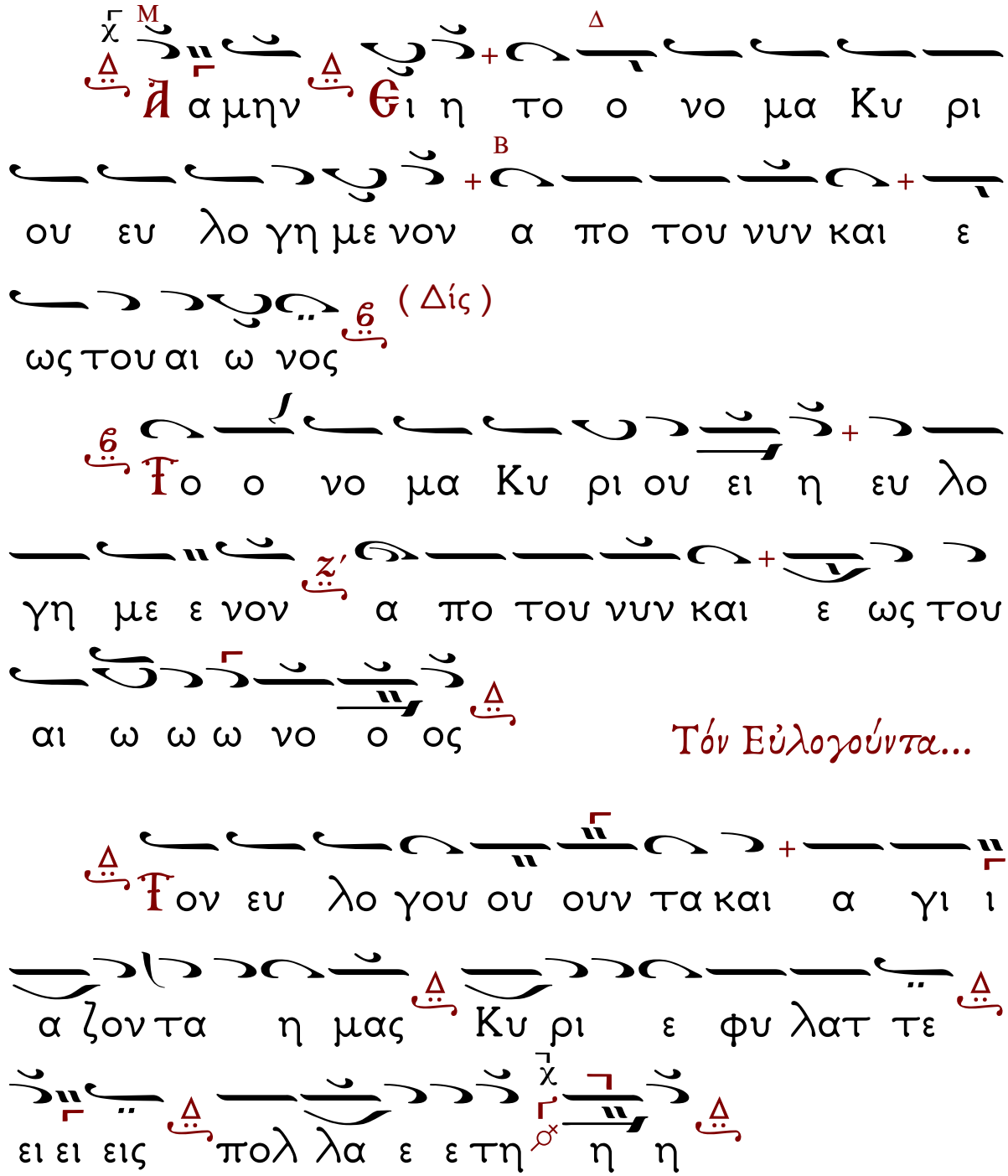

Τόν Εὐλογούντα...

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα.

Ἦχος δ΄ Πα

Ὠδὴ α΄.

Ἄ να στα σε ως η με ρα λαμ πρυν ϑω μεν λα οι Πα α σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ἐκ γαρ ϑα να του προς ζω ην καὶ ἐκ γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος η μα ας δι ε βι βα σεν ε πι νι κι ον α α δο ον τας

Ὠδὴ γ΄.

Δευ τε πο μα πι ω μεν καὶ νον οὐκ ἐκ πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον ἀλλ᾽ α φϑαρ σι ας πη γην ἐκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου ἐν ω στε ρε ου ου με ε ϑα

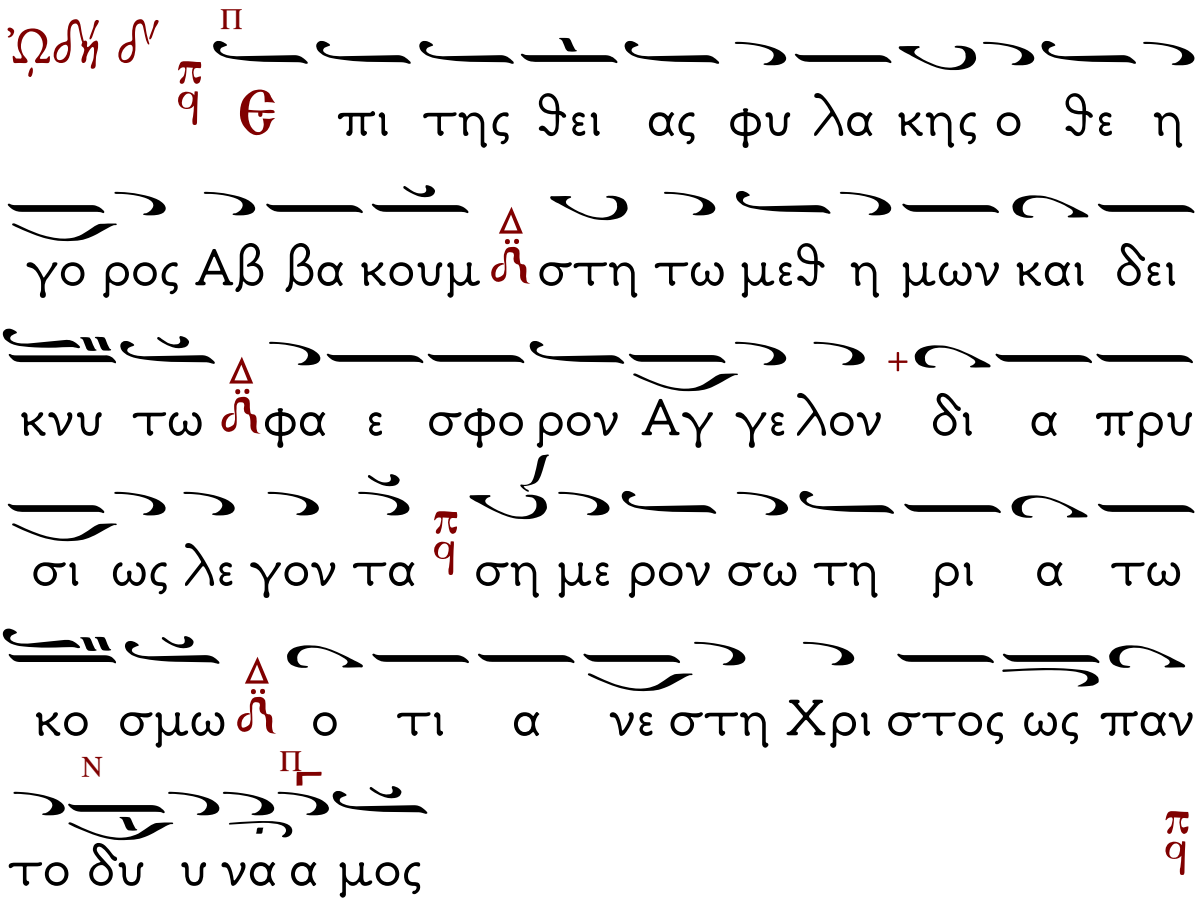
Ὠδὴ δ′
Θ πι της θει ας φυ λα κης ο θε η
γο ρος Αβ βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει
κνυ τω φα ε σφο ρον Αγ γε λον δι α πρυ
σι ως λε γον τα ση με ρον σω τη ρι α τω
κο σμω ο τι α νε στη Χρι στος ως παν
το δυ υ να α μος
Ὠδὴ ε′.
Ορ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ος και
αν τι μυ ρου τον υ μνον προ σοι σω μεν
τω Δε σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι
και ο συ νης η λι ον πα σι ζω ην α
να τε ελ λο ον τα

Ὠδὴ στ'.

Κα τη ηλ θες εν τοις κα τω τα α τοις

της γης και συ νε τρι ψας μο χλους αι ω

νι ι ους κα το χους πε πε δη με ε νων Χρι

στε και τρι η με ρο ος ως εκ κη τους Ι ω

νας ε ξα νε ε στης του τα φου

Ὠδὴ ζ'.

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με

νος γε νο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος

και δι α πα θους το θνη τον α φθαρ σι ας

εν δυ ει ει ευ πρε πει αν ο μο νος ευ λο

γη τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ

πε ε ρε εν δο ο ξος

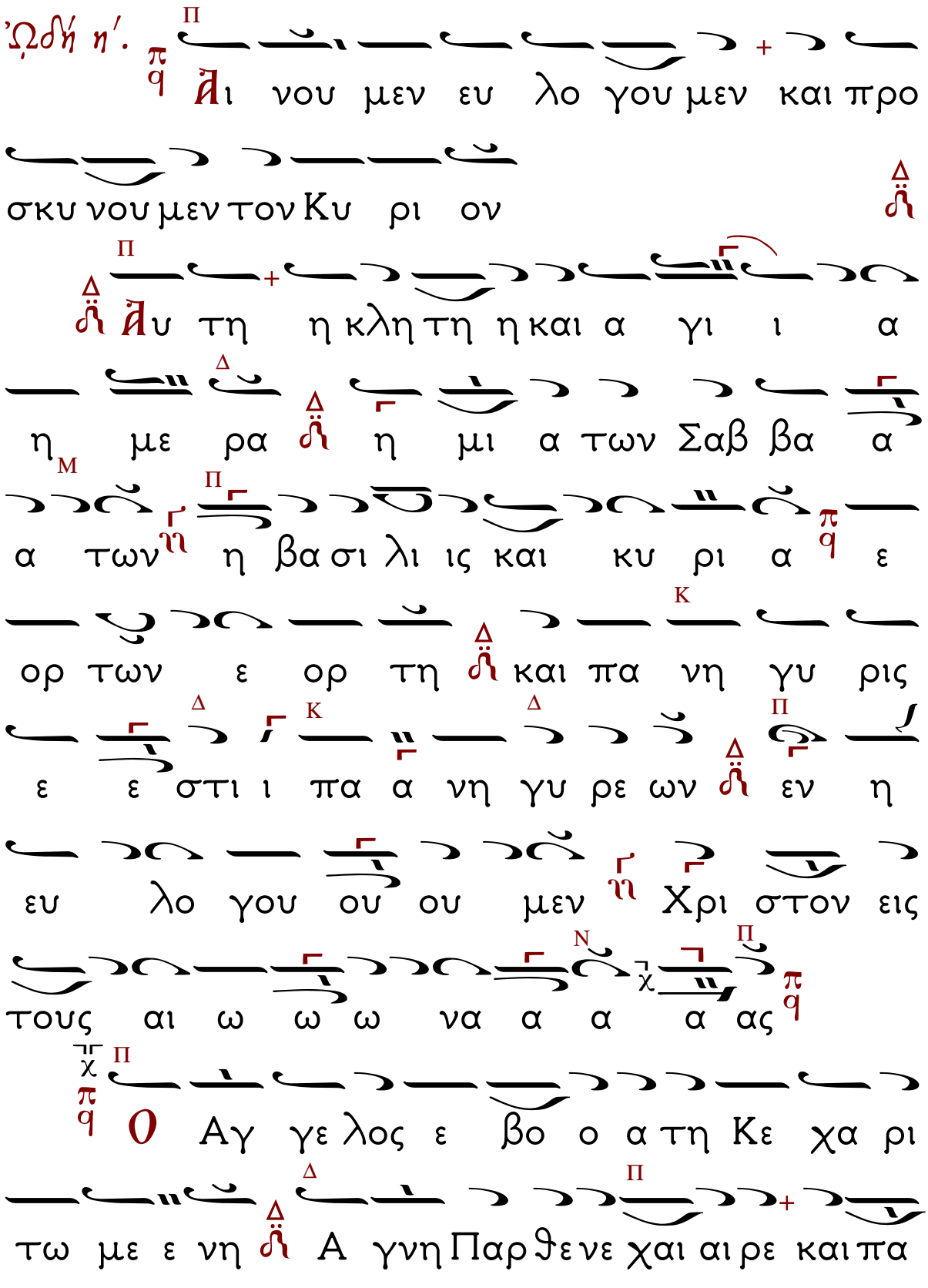
Ὠδὴ η'.
Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και προ
σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον
Αὐ τη η κλη τη η και α γι ι α
η με ρα η μι α των Σαβ βα α
α των η βα σι λι ις και κυ ρι α ε
ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις
ε ε στι ι πα α νη γυ ρε ων εν η
ευ λο γου ου ου μεν Χρι στον εις
τους αι ω ω ω να α α ας
Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι
τω με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα

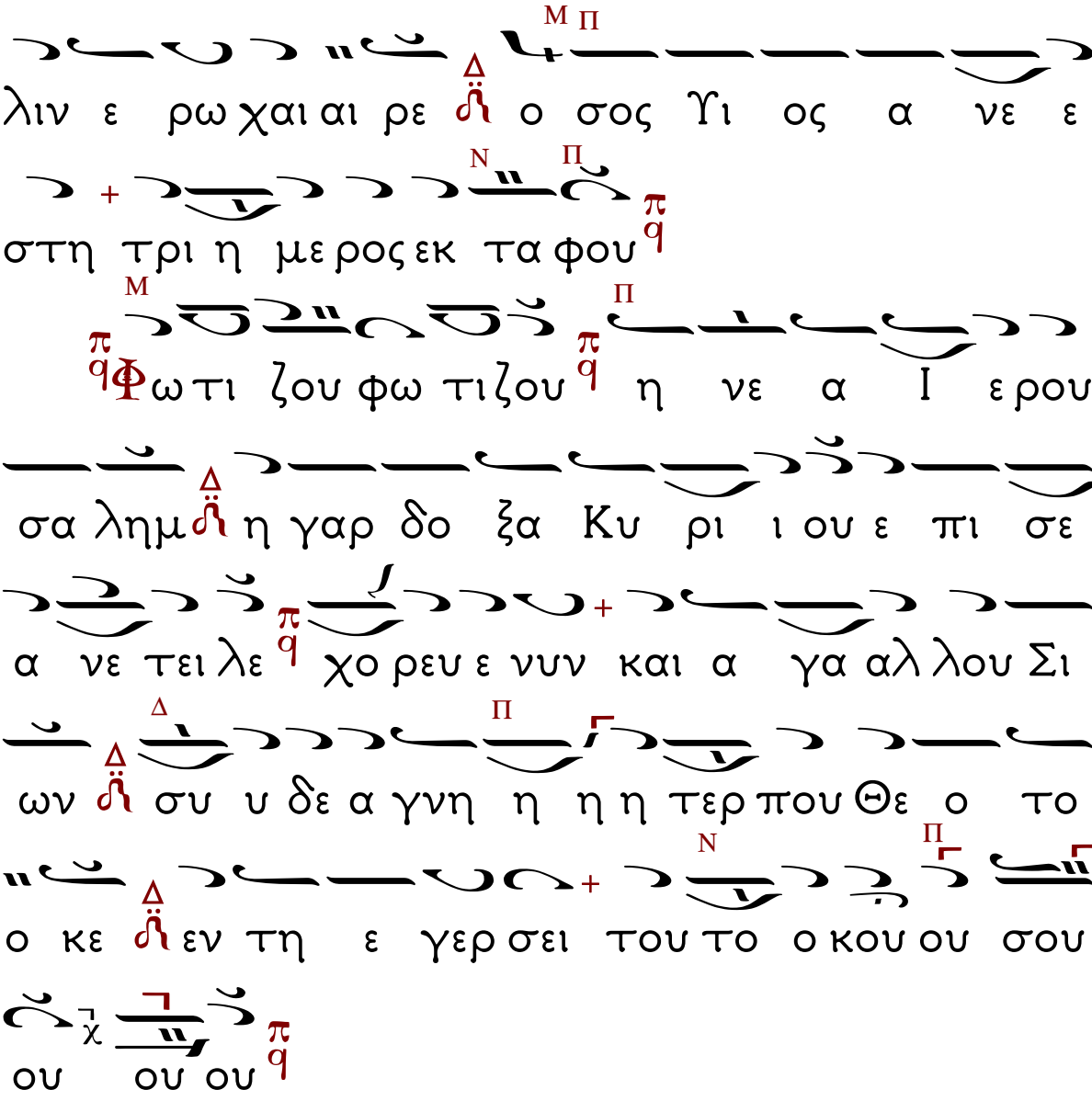
λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος γι ος α νε ε
στη τρι η με ρος εκ τα φου
Φω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ε πι σε
α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου Σι
ων συ υ δε α γνη η η η τερ που Θε ο το
ο κε εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου
ου ου ου

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.